

3

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

מ"א 7
9.7.73
א.ג.מ.

משרד

מס' 188/3-א

מנהל משרד המבחן

מנהל משרד המבחן

המבחן

תיק מס'

מחלקה

שם תיק: הנחיות למשלחת ישראל באו"ם בענין הפליטים

188/3-א

מזהה פנימי

מזהה פריט R0003qj

כתובת: 3-312-1-3-4

תאריך הדפסה 14/07/2020

1810. 10. 10

פ ר ט י - כ ל
ישיבת ועדות-השרים לקביעת הנחיות למשלחה-ישראל
באור"ם בענין הפליטים אשר הוקמה עפ"י החלטה
ט.ט. 296 של הממשלה מיום א' בכסלו השכ"ח
(3.12.67)

ח' בכסלו השכ"ח - 10.12.67
(בשעה 09:00 בבוקר וב-3.00 אחה"צ)

נכחו השרים :
א. אבן - יו"ר,
ט. בגין,
י. ברזילי,
י. גלילי,
ז. ורהמטיג,
ט. קול,
י.ש. שפירא,
א. שרון.

בערר אשר: ט. דיין .

ש. הלל - משרד החוץ
ר/א צ. צור - נציג שר-הכנסות
ט. רביב - משרד החוץ
ג. רפאל - משרד החוץ
י. הקוע - משרד החוץ

ט. נייר - סזכירות-הממשלה

=====

(רשמו: לפנה"צ - י. סימון;
אחה"צ - י. חבני.)

SECRET
 (S.S.S.)

SECRET
 (S.S.S.)

SECRET
 (S.S.S.)

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

היו"ר-השר א.אבנ:

פוחת את הישיבה ומוסר רשום הדיבור לשר המשפטים.

השר י.ש.שפירא:

אני חושב שאנו יכוחים להרשות לעצמנו קצת רחבות-ידיים

בנושא זה. אנו חייבים ללטוד מהנסיון שהיה לנו עם

ההחלטה שחשבו אותה להחלטה ברלית: הזמנו ואמרנו שכל דכפין יכול לחזור,
והיה חכנון. היה אפילו זמן שנחנו 3000 איש ליום ונחנו למעלה מ-30 יום.

אף האופטימיסטים שבחכנו חשבו שיחזרו 50 אלף, מסתבר שחזרו 14 אלף.

עוד 6000 עושים עם בדיקת הפך ומחמשים אותם (את הערבים האלה) ולא כלום.

כשהודיעו על החזרת אנשים לאיחוד משפחות, היה די זה גדול באינפורמציה אם

לחזור באותו יום ששה או שבעה. אני יודע שהפסימיסטים צדקו וחזרו באותו יום

שבעה. נרה לי שאפשר לתח לנציגות שלנו בארץ אפשרות לדבר דברים יותר

סתובים ולהעלות היטב את הענין, שהנה אנו איפשרנו. ואמילו, נניח, שאנו

היינו קמצנים, נניח שלא היינו די טובים, אבל היינו לאין ערוך יותר

יותר טובים הכפי שהטעיות דרשה זאת. איפשרנו להם מבחינה טכנית להכניס

90 אלף איש.

דבר שני: אנחנו חייבים להעלות את ענין הספרים. ולא רק את ענין

הספרים, אלא גם ענין האופי של הפליטים שיושבים גם בגדה המערבית וגם

בעזה, בעיקר בגדה. הדברים שמסר אותם כאן רב-אלוף צבי צור, שמעתי אותם

לפחות שני שבועות חנוכיית הפרופיטורים. הכל באותה רוח. שלמעשה אם לומר

על העסקה ועל דיור ועל פרנסה ביהם לגדה - אין בכלל פליטים כגדה. הם ערבים

כמו כל הערבים. ואפילו בעזה - אני שומע שמלבד דיור, שהם דרים במחנות

(הם גרים בשיכון רע), אבל טבינת הכלכלה קשה להבחין בין עזתי ושב

אוסקסוני לביין פליט. את ההבדלים הכלכליים האלה אנו לסיבים להעלות.

אנו צריכים לומר שיש לנו חכנויות לבצע אב"סטמנטס, איזה נסיון שהאנשים יחזרו

לעבודה יוחה פורדוקטיבית ויגורו בשיכונים יותר טובים. כסובן, אין ביכלתנו -

בלי שהיה חכנית כוללת, חכנית פיננסית גדולה - אין ביכלתנו לעשות דברים

גדולים כשעת זה. אבל אנו יש לנו כל הכוונות באשר גם להוציא כספים

על זה (לחעטוקה ולשיכון). וגם כלפי פנים אני אומר: החמיטה שלנו של

החייבות, שהכל כאילו חייבים ללכת להקלאות - אינני רואה לזה שום סיבה.

היא לא טעאיתה לענין. עובדה שהדור הצעיר יושב בעזה, שהוא הרוב הגדול,

אנשים בגיל 35 אף פעם לא היו הקלאים. אדם בן 35 איננו כל כך צעיר. אתה

צריך לישוח להם הכשרה הקלאית ולהכניס אותם להקלאות, דבר שבלי רצון גדול

ובלי התלהבות גדולה ברבבות זה לא נעשה גם אצלנו.

השר אבא אבנ:

לפני מיסמן של הנחיות הייתה רוצה, לאחר שמיעת הפיבוב

הראשון, לשלוח לנציגינו. אולי זה יעזור אם המיסמן יהיה

STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF PUBLIC WORKS
OFFICE OF THE SUPERVISOR OF PUBLIC WORKS
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA
RECEIVED
MAY 15 1917
STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF PUBLIC WORKS
OFFICE OF THE SUPERVISOR OF PUBLIC WORKS
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA
RECEIVED
MAY 15 1917

STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF PUBLIC WORKS
OFFICE OF THE SUPERVISOR OF PUBLIC WORKS
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA
RECEIVED
MAY 15 1917
STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF PUBLIC WORKS
OFFICE OF THE SUPERVISOR OF PUBLIC WORKS
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA
RECEIVED
MAY 15 1917

לפני השרים הון הדיון.

השר א. ששון: אני סבור שהיה רצוי, אם לזכור מה שאמר שר החוץ בפתיחת דבריו

הבוקר, הוא אמר שהענין הוא חכסיסי יותר. על כן אני סבור שהיה רצוי מאוד אילו יכלה המשלחה שלנו לא להכנס לויכוח בכלל על פליטים של

1948 ולא על הפליטים החדשים, כי אם לטעון שהנושא של הפליטים כלול בהחלטה של מועצת הבטחון בין יתר העצמות, ויש לדון עליו כפי שהוחלט במועצת הבטחון.

(השר א. אבנר: אבל אם 10 נואמים ערבים מדברים על זה?) . היה רצוי מאוד

לעשות זאת ולהגביל את הדיון בוועדה המדינית של העצרת על התקציב בלבד.

לומר: הנה מועצת הבטחון החליטה כך, יש שליח של אוטנט והוא בדרכו אלינו

וכבר נמצא באזור ומתחילש בעבודתו. כל דיון על הענין הזה יכוצ להפריע,

ולהעמיד את האיש והאזור בפני עובדות מוגברות וזה יכול להפריע לעבודה. לרכז

עוד כמה שאפשר את הדיון על ענין התקציב. אם יבואו ערבים וירצו לדבר -

שידברו ויחלילו בכל מיני הצעות והדגשות - אני חושב שאפשר להשיג כנגדם מה

שאמר הבוקר השר קול. יש לומר: אילו היינו מדברים עכשיו על פתרון לבעיה

הפליטים, לפי תכניתנו אפשר היה לעשות כך וכך. ויש אפשרויות. הייתי מביע

שגם בן יסבירו, שאם במשך 20 שנה לא ידענו מה המצב לאסיתו בגדה המערבית

ובחלקים האחרים - הרי עכשיו אנו יודעים את המצב יותר טוב, ולתסביר מה המצב

לאסיתו. כל הזמן דיברנו על מיליון וכמה פליטים - מה למעשה מצאנו. נכון

שחלק מהפליטים עבר לגדה המזרחית, אבל לא 250 - 300 אלף שהם נמצאים

בגדה המערבית כולם פליטים. אפשר לחלק את 300 אלף אלה, שמדבר עליהם

מלצ'טור כדו"ח שלו. אלה היו גם אזרחים וגם פליטים, לא כולם פליטים.

ואז להראות איך היו הנפחים את ענין הפליטים. וכאן לציין, שבמשך 20 שנה

הוצאו כ-700 מיליון דולר על ענין הפליטים, מה אפשר היה לעשות ב-800

מיליון דולר שהוצאו על פליטים, כאן אפשר לעשות תכניות כאלה וכאלה.

אני רוצה לומר לכם, אני לא חושב שאם נוטיע שם ונדבר ונענה להם

שבקשה השלחת שלנו באו"ם ביחס ל-600 רשיונות שישנה, אם אנו נראה את

הג'סטו שמוכנה להענות להם, אם נראה ג'סטו שאנו מעוניינים להרחיב את

איחוד המספחות - אני חושש שביה נסתף לדברים שלא רצויים לנו. אם כל הפרטים

יידונו בוועדה המדינית של העצרת - מה נשאר להציע לירינג? אם אז הם יכולים

לבוא ולחבוע ממנו אלפים. לכן רצוי עוד כמה שאפשר לא להכנס לדיון בדברים

האלה ולומר: כאן יש לפנינו החלטה של מועצת הבטחון.

השר ס. ביגין: מה לומר ומה לא לומר ב-16 הימים הקרובים בעצרת או"ם.

אלו הן השאלות העומדות בדיון שלנו. מסוים שביחס לעשייה

זה לא שייך לסמכותנו. היא גם לא תבוצע בעתיד הקרוב. מה לא לומר?

(א) איך להעביר את הרשיונות שהיו שמיים לאנשים אחרים ולהפוך אותם לרשיונות

למוכ"ז. אנו קבענו בממשלה שני עקרונות חשובים מאוד. לאסור: הבקשה היא

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

בונה פידה, הסבקט איננו בבחינת סיכון בטחון. קבענו להלכה שני קריטריונים אלה לגבי 6000 הרשיונות שלא נוצלו.. אילה היינו מעבירים אותם לאנשים אחרים - (השר א.אבנ: שימלאו אחרי התנאים האלה), אילו היינו מרכיזים שהם קיימים להלכה, היינו פוגעים בשני העקרונות. אילו היינו אומרים להעביר אותם לאנשים אחרים שיוכיחו את שני הקריטריונים האלה - נעסוד בפני שאלה פשוטה מאוד: ובכל זאת מדוע רק 6000 אלה, מדוע לא יותר? מאז חלפו מספר חדשים, אם אתם נוחים לבריות ואתם רואים צורך לתח 6000 רשיונות - מדוע לא אחרים שיבקשו כודאי ואז תבדקו.-

רצינו לשים קץ לפרשה הזאת. היא שמה לעצמה קץ. 6000 אלה נעלמו.

לדעתי, חלילה לנו להזכיר אותם. הארשה נסתיימה. אחרת נפתח מתח ללחץ שאיש בודאי לא מעוניין בו.

אינני מציע לומר, כפי שכתוב בפסקה 1: "חבביר ישראל קצב אישור בקשות לאיחוד שפחות ומקרים ~~עצם~~ קשים". (א) יש בזה התחייבות מרחיקה לכת. יתבעו: איפה הגברת הקצב? (ב) זה משמש לא טוב. כאילו היינו אומרים: נגביר את הקצב לפני שער עכשיו הלכנו בקצב אטי. יש בזה הודאה שיכולנו להכניס יותר ולא עשינו זאת, אך מאחר שיש דיון בעצרת או"ם אנו נדהקים להגביר את הקצב. במקום ה ים אלה הייתי מציע לכתוב: ישראל תוסיף לשקול כהבנה בקשות לאיחוד שפחות על פי הפרוצדורה שהממשלה קבעה אותה.

שוב אני מציע לא לומר, כפי שכתוב בסעיף ג', את המלים "ללא דיהוי".

מלים אלו אינן מתאימות למציאות. איש לא יעלה על הדעת, שבוכה השינויים שנחוללו באזור אפשר ללא דיהוי לפתור את בעיה הפליטים. אם אנו אומרים זאת - יש בכך התחייבות מרחיקה לכת. (השר א.אבנ: זה ניסוח שננקט בממשלה ב-20 ביוני). היה משגה בניסוח, לא צריכים לחזור בפעם שניה על משגה. לא הייתי בשעצ הניסוח. אילו השתתפתי - הייתי מודה שעשיתי שגיאה. (השר י.ש.שפירא: עכשיו זאת שגיאה יותר גדולה מאשר אז). למה אי אפשר לומר בלי דיהוי? הן לא מוסיפות שום חוכן, אלא מוסיפות לחץ מסוייט. כל זה מה שלפי דעתי לא צריכים לומר.

מה כן לומר? - כאן הדברים יותר מורכבים. אני מציע שאנו נאמר שהבעיה

הזאת היא נורמלית, ואין עם בעולט שמבלה בלפיה יותר הבנה מאשר העם היהודי, ושהערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית.

עכשיו אנו חושפים את עצמנו לשאלה נוקבת מאוד, שלדעתי יש עליה תשובה: מה פעלתם כשהיו לכם פליטים בימי מלחמת העולם השנייה? גאן צריכים פעם להתהיר את ההבדל. היו פליטים שאפרו שרצונם לעלות לא"י בלבד. מדוע? משום שהם היו כפליטים ~~מקסיים~~ מוקסיים - כתוצאה ממלחמת העולם ובעקבות חומת האיבה, הם היו צריכים להשאר במקום בו היה בית קברות אחר גדול לקרוביהם. בעוד שכאן מדובר על אנשים הנמצאים בקרב בני עמם. איש לא חוקף אותם, איש לא שונץ אותם, והבעיה היא של פתרון. כפי שנעשה בכל הטכס כאשר כתוצאת

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

The second part of the report deals with the financial situation of the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

The third part of the report deals with the military situation of the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

The fourth part of the report deals with the political situation of the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

The fifth part of the report deals with the social situation of the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

The sixth part of the report deals with the economic situation of the country during the year 1918. It is noted that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations. The report also mentions that the country was in a state of general depression, and that the government was unable to meet its obligations.

מלחמה או בעקבות ריב בין עמים נוצרה בעיה פליטות, שהיא כמובן אצלנו בעיה של חוקפנות חוזרת ונשנית. אני חושב שאם אנו נדגיש שהצד ההומני הוא עיקר, ואיך הערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית כדי לנגח אותנו, אף על פי שהפליטים נמצאים בקרב בני עמם שלהם - יש לנו חשובה גם לבעיה ההבדל. שני הדברים שדיברנו עליהם גם לפני המלחמה וגם אחרי המלחמה צריכים להדגיש אותם, יש הקשר ביניהם. פתרון אמתי לא יכול לבוא בלי שלום, ויש הקשר. לא צריכים למחוק את שני הדברים. בכל זאת מה אנו יכולים לומר באופן חיובי? - באשר לתכנית, כפי שאנו פה

כתבנו באחד הסעיפים, על זה דיבר רב-אלוף צור בבוקר: "ממשלת ישראל התחילה לעיין בדרכים מעשיות לפתרון כולל של שאלת הפליטים, ולשם כך הקימה ועדה מיוחדת הכוללת אפשרויות אלו". (סעיף ה'). אני מציע לא לדבר על שום ועדות. אנו נמצאים בקרב "אלטע פערד גנבים". הם יודעים מה זה ועדות. זה לא יתקבל בפידה של רצינות. הקימותם ועדה, אף תכניות לפי שעה אין לנו.

במקום זה נעלה בפעם הראשונה הצעה, שכל הגורמים האזוריים והבינלאומיים

לרבות מדינתנו, יתכנסו וינסו לעבד תכנית עם לחמש שנים לפתרון בעיה הפליטים במקומות בהם הם נמצאים, תכנית חומש. ראשית, מבחינה מסיכולוגית יש לזה חשיבות

חיובית מאוד. לא משום שהייתה "פיטילטקה", אפשר לדבר על ארבע שנים ועל שבע.

אני מדבר על מספר שנים מתקבל על הדעת. כלומר, הבה ננחן לאנשים אלה תקווה ממשית, שבתקופת זמן מתקבלת על הדעת יפסקו להיות נודדים, שיזכו לקורת גב ותעסוקה. אפשר לתת לזה דוגמא של ההסכם משנות ה-20 הראשונות של יוון והורכיה

בעזרת חבר הלאומים. באמת הייתה אז תכנית של 4-5 שנים בעזרת חבר הלאומים והבעיה בשתי הארצות נפתרה. היונים שהועברו ליוון שוקמו, הוא הדין התורכים שהועברו לחורכיה. כך קרה גם בארצות אחרות. אני על זה מקבלים עלינו אחריות.

אנו מקבלים באמת על עצמנו אחריות עבור 200 אלף הפליטים שנמצאים ברשותנו במשך חמש שנים, במדינות בהם הם נמצאים היום. אני חושב שזה לא למעלה מכוחותינו

בארץ-ישראל המערבית. (הער א.ששונן: יש לך 100,000 בעזה. אם אנו רוצים לספח את עזה אנו מקבלים אותה?) בודאי. וכי תסיל אותם היטת? בודאי תקבל אותם.

מי אומר אחרת? מה שאני אומר הוא זה: נקבע תקופה מתקבלת על הדעת. ישבו כל הממשלות יחד עם ארגון בינלאומי ונראה בעיה האדמה, מיס, שיכון, יעשו תקציב ונבדוק. כשהערבים אומרים: אנו לא מוכנים לשבת עם ישראל - תודה רבה! מדוע

אתם לא רוצים לפתור בעיה אנושית והופכים אותה לבעיה פוליטית? - אפולוגטיקה

לא הועיל כלום. מלגות לסטודנטים - זה דבר קטן מאוד, אבל לתת מעין חדון

ממשי חדש לפתור את הבעיה של הפליטים בארצות הושבותיהם. אני חושב שזה

יכול להיות דבר חיובי.

נכונות

הער ששה קול: יש המדל בין דיון ובין ~~אמצעים~~ לעשות משהו. יש הרבה טיעונים

בחלק הראשון של הדברים שנוסחו. אפשר להוסיף עוד טיעון: היה

חילוף אוכלוסין דה-פקטו בין היהודים יושבי ארצות ערב ובין אלה שעזבו. כל

הטיעונים ידועים לנו. אפשר אפילו במספרים לציין אותם. יושבים שם "צדיקי עולם"

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The second part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The third part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The fourth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The fifth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The sixth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

The seventh part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865. It contains a report on the progress of the war and the state of the Union.

כמו ההודים והפקיסטנים, היה חילוף אוכלוסין בין הודו ופקיסטן, 8 מיליון. לכל הטיעונים אני מסכים. ואני כניח שיש אנשים שכיד הכשרון הטוב שלהם יוכלו לשאת נאומים טובים. אני יכול לתת לכם את נאומה של אלינור רוזבלט, מדוע הערבים לא שיקמו את אחיהם כמו שהיהודים שיקמו את האחים שלהם.

לגבי הטיעונים - עוד טיעון שאפשר להגיד אותו: הענין הזה של אלפתח קצת מקשה על הפעולה, מכיוון שבמידה שהם חודרים לריכוז של הפליטים הם מקשים על ישראל את הפעולה (אני מסכים שתשמיט את המלה "במקצת"). עכשיו אני מביע למעשה. ההבדל ביני ובין השר ביג'ין הוא בזה, שהוא מתנה את הפעולות בהסכמת הערבים, לשבת ולעגוד חכניה ביחד עם גורמים בינלאומיים. אני מוכן לדבר על זה ולהציע זאת, אבל אני לא מתנה את הפעולות הקטנות הסמליות שלנו בהסכמה, כי הקודק מחזיק אותנו, הערבים יושבים אצלנו. אם יהיו שטחים שלא ישארו אצלנו, כדברי הרמטכ"ל, ילכך יחד עם הערבים פחות פטורסרים על ישראל. ואם ישארו בידינו - בודאי יהיה יותר טוב. (השר ביג'ין: לא הצעתי להתנות מה שאנו נעשה). אני שמח מאוד על זה.

אני מציע באופן קונקרטי לא לדבר על החיטובת הקלאית יותר. מדוע לא הזכרתי החיטובת הקלאית? מכיוון שאני יודע שיש אצלנו ויכוח על בעיה השטחים ואינני רוצה להקדים זאת. אבל יש סעיף ז-4 שאיננו מספק אותי. הוא מנוסח בצורה מעורפלת. מה הרע שבדבר? שאם יש פליטים ליד שכם או ליד ג'נין, ששם יש ריכוז ערבי ושם אין ויכוח על החיטובת, מה הרע אם נגיד שנקים שם שכונות עם מרכזים קהילתיים ונשקם את האוכלוסיה שיושב שם, וזה יהיה מנוסח על העשיה ומלאכה ולימוד מקצוע של האנשים היושבים שם, גם בוגרים וגם צעירים. יש לנו הרבה נסיון בכל הדברים האלה. אם נגיד שאנו לבד נעשה דבר - אפילו כדי להוכיח מה אפשר היה לעשות במשך 20 שנה ולא נעשה. לכן אני מציע בענין זה קצת יותר קונקרטיזציה, כדי שנוכל לוטר בענין זה משהו יותר סמטי.

אני רוצה לומר לחברי: הענין הזה איננו רק ענין אנושי. הענין הזה הוא ענין של דמותנו. אנו הולכים למאבק פוליטי קשה מאוד בבירות העולם ובא"מ ויש בעיה של פליטים חדשים. נחוץ לנו בשביל דמותה של ישראל, שהוכיחה נסיון כה רב בשטח זה של ישוב פליטים, שהוכיחה שיכולה לעשות משהו בשביל אנשים אומללים אלה שהערבים לא רצו לשקט אותם. אני מציע דברים לא גדולים, אבל דברים כולטים ומשמיים ולא רק דיבורים ולא רק טיעון ותכניות.

השר א.אבנן: נקודה זו, שהיא מחזור בודאי במהלך הדיון, מחיחסת לסעיף ה'.

אני מסכים לדעתו של השר ביג'ין, שהקמה ועדה אינה בשורה, בעיקר בפני הוסד כאו"ם שיכלתו להוליד ועדים וועדות ששנה היא בלתי יזגבלת. השאלה היא אם נביע מחשבה זו, שהפתרון הטקיף והכולל לא יתכן רק על ידי שיתוף אזורי ובינלאומי ובמסגרת האפשר להציע הצעה כפי שהציע השר ביג'ין - מדוע לא נתחיל בזה עכשיו? אז זה יעמיד אותנו בפני הצורך לטרב, ובכל זאת יבלה את אחריות המדינה להנצחת הבעיה. השאלה היא אם נאטר נוסף על כך: אם כי הפתרון

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

... the ... of the ... in the ... of the ...

הכולל והקבוע יתכן רק בהקשר זה, האם אנו מוכנים לומר שגם במסגרת המצב הקיים של הפסקת האש, כשאינו שלום, גם במסגרת זו ישראל בודקת מפעלים, על מנת לבצע כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיל להם תעסקה, שהועדה אינה סתם ועדה אלא מיועדת לכך; שהקיימנו ועדה שבודקת מה ניתן במסגרת המצב הקיים לבצע בעצמנו, בחיזום אחריהנו, לגבי כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיח תעסוקה.

השר י.ש.שפירא: אתה יכול לומר יפה מאוד: אנו עושים פעולות מעשיות להבוח תעסוקה שם, והפליטים נהנים מתעסוקה.

השר י.גלילי: הערה אינפורמטיבית. עד כה הפעילות הקונסטרוקטיבית בגדה לא היתה נתונה לפרסום. אבל לפי בקשתי ובהסכמת ראש הממשלה, נחקבל אישור

בועדה הכספית של הכנסת לתת פרסום גם לסדרת הבודל הטפטיים. זה מגיע להרבה מאוד מיליונים של לירות, אשר כבר הושקעו בפעולות קונסטרוקטיביות בגדה, ואפשר באופן סלקטיבי לבחור מה אנו מדגישים ומה אנו לא מדגישים. זאת פעולה שלא ניתן לה פרסום. זאת הזדמנות ראשונה של מתן פרסום על כמה גדולה ובנימוק החיובי של שר המשפטים, שמהפעולה הקונסטרוקטיבית הזאת נהנים גם הפליטים אפילו כשהם נמצאים בסחנות, אבל הם בחלקם הגדול נזקקים לתעסוקה ולהדרכה שנוצרת.

השר א.אבנן: היו קטעים כאלה בנאומי של ראש הממשלה והצעתי להסמיטם. אולי פה יש הקשר סביר.

השר ס.ביגין: נהיה זקוקים לעזרה למען סידורם של פליטים אלה.

השר ט.קול: לא רצוי להשתמש במלה "אימפלויסנט".

השר כרזילי: לגבי שרשי הבעיה ותולדותיה, גם מתוך נסיון שהייתי פעם כמשלחת או"ם, כולם יכולים לסמוך על הטיעון. יש בנדון זה

מסלולים, שהאנשים הטפלים בענין מכירים אותם מצוייין. חמיד היה הטיעון שלנו טוב, ויש טיעון נגדי. על זה אין מה להעיר. בכל זאת יש נקודה כובד. השר ביגין אמר, שבכל זאת השאלה משוחפת לנו ולערבים, אם הערבים לא מוכנים - תודה רבה!

הבעיה אינה בינינו ובין הערבים באו"ם, כי יש באו"ם גורמים שלא מופיעים כבוררים בינינו לכין הערבים בענין זה, אלא יש להם חביעה ישירה לישראל.

עכשיו על אחת כמה וכמה. זהו היחוד של השנה הזאת: עזכת השנים הקודמות. כי בכל השנים הקודמות היחה טענה שאנו יצרנו את בעיית הפליטים, אבל הפליטים עצמם

לא היו אצלנו. עכשיו חלק גדול של הפליטים הם אצלנו. אותם 300 אלף מצויים אצלנו ואם הערבים לא רוצים נקוף אצבע בפתרון הבעיה של 300 אלף אלה, אנו

פטורים מלפתור את הבעיה? (השר ס.ביגין: אמרתי במפורט "לא"). כאן יש נקודה חדשה, שאנו מוכרחים לתח לה יותר תוקף ולה מוכרח להיוח פתרון. אינני יודע

מה מפריעה המלה "ללא דיהוי". לא רק בגלל זה שכך היתה החלטה הממשלה, אלא לגבי מה שאתה אומר דוקא בקונסטסטט זה, שעם השינויים באזור נוצרו אפשרויות

לפתרון בינלאומי - בודאי שאפשר לומר "ללא דיהוי", זה לא מפריע. (השר א.אבנן:

ב-25 ביוני הממשלה קבלה החלטה ובה השתמשו במלים "ללא דיהוי"). ההחלטה של

The first part of the report deals with the general situation in the country and the progress of the war. It is noted that the situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The second part of the report deals with the economic situation and the progress of the war. It is noted that the economic situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The third part of the report deals with the military situation and the progress of the war. It is noted that the military situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The fourth part of the report deals with the political situation and the progress of the war. It is noted that the political situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The fifth part of the report deals with the social situation and the progress of the war. It is noted that the social situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The sixth part of the report deals with the cultural situation and the progress of the war. It is noted that the cultural situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The seventh part of the report deals with the international situation and the progress of the war. It is noted that the international situation is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The eighth part of the report deals with the future of the country and the progress of the war. It is noted that the future of the country is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The ninth part of the report deals with the conclusion of the report and the progress of the war. It is noted that the conclusion of the report is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The tenth part of the report deals with the appendix and the progress of the war. It is noted that the appendix is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The eleventh part of the report deals with the bibliography and the progress of the war. It is noted that the bibliography is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The twelfth part of the report deals with the index and the progress of the war. It is noted that the index is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The thirteenth part of the report deals with the foreword and the progress of the war. It is noted that the foreword is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The fourteenth part of the report deals with the preface and the progress of the war. It is noted that the preface is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The fifteenth part of the report deals with the introduction and the progress of the war. It is noted that the introduction is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The sixteenth part of the report deals with the first chapter and the progress of the war. It is noted that the first chapter is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

The seventeenth part of the report deals with the second chapter and the progress of the war. It is noted that the second chapter is becoming increasingly serious and that the war is continuing to progress.

הממשלה היא החלטה על פחרון אזורי ובינלאומי. בודאי אפשר להיות נדיבים על חשבון כל הגורמים האחרים, אם אנו אומרים שאנו מוכנים ללא דוחצי לגשת לפחרון חדש עם גורמים אחרים.

אולי "תגביר ישראל את הקצב" יכול להתפרש שאנו לא עשינו ספיק. אבל "חוסיה" גם זה לא יתפרש כל כך טוב. אנו רוצים בכל זאת לומר שאנו רוצים לעשות יותר. אפשר לקחת מושג אחר. "לבחון מתוך רצון טוב את הפניות". לא מוכרח להיות "להגביר" ולא מוכרח להיות "להוסיף". (השר א.אבן: צריכים למנות את כל ההחלטות הידניות). צריך לומר, שבעבר נגשנו בונה-פידה ואנו מוכנים עכשיו בונה-פידה לבחון את האפשרויות האלה.

אני חושב שסלבד מזון וטעוד יש חינוך ובריאות. אולי כדאי להרהיב את הדברים שאנו עוסקים בהם. לגבי מה שאמר השר ישראל גלילי - כסף זה גם כן דבר גדול. אפשר לתת את הסכום הגלובלי. אבל אני מכיר דוחות של בריאות וחינוך. זה כשעלצנו אומר מה עשו ומה הפעילו באותה תקופה. המדובר לא בכסף אלא בפעולות מס: מרפאות, חיסון, בחי-הולים - זה טרשים. אני חושב שאח זה מן הראוי להבליט, אני מכיר הומר אחד בסוגיה זו.

והיבר האחרון - הבינוחי שבמסוק הבינים שלך הצעת בכל זאת לתת יותר "בשר" לנקודת השיקום, איזה מעשים שאנו בוחנים אפשרות של שיקום על ידי אינטגרציה.

השר א.ששון: אני שוב רוצה להעיר, שענין הפליטים הוא כלול בהחלטה מועצת

הבטחון. יש פה סכנה אחת שהיה רצוי לעטוד עליה. אם אנו

נכנסים לדין על פליטים, אנו מפרידים אותו מההחלטה. בהחלטה נאמר שהאחד קשור

בשני. אין מוקדם ואין מאוחר. אם נכנסים לדין - אני חושש מאוד שיוצרים

תקדים. על כל פנים, אם אנו יכולים לעטוד על כך - שלא נדון אמצ בזה.

(ב) בינינו לבין עצמנו, ענין הפליטים הוא הקלף היחיד חזק בידנו. אם אנו

רוצים לנהל שיחה ורוצים לנהל מו"מ ורוצים להופיע כלפי העולם וכלפי הציבור -

נדמה לי שהקלף של הפליטים הוא החזק ביותר. אם אנו היום נשים אותו על השולחן -

לפ נראה שאחר כך לא יהיה לנו מה לומר. (השר א.אבן: זה לא מונע שנדבר

דברים יותר כלליים בעצרת ועם ירינג בדבר ביתר /ירוט)

אני חושב שג' זה' אין צורך שיחיו שניהם סעיפים נפרדים. הייתי אומר:

עם כיוון השלום תקדיש ישראל את מיטה מאמציה כדי לפחור בעיה זו, וכבר עכשיו

התחילה לעיין בדבר.

השר י.גלילי: כמה הערות. אני חושב שבמקום לומר "תגביר ישראל את קצב" - יש

ללכת בדרך שרמז עליה שר החוץ. ה לומר שישראל חוזרת ומודיעה,

שבקשות מצד הושבי הגדה המערבית אל שלטונות ישראל להתיר איחוד משפחותיהם,

חיבדקנה כל אחת מתוך הבנה והקפדה בטחוניית. (זה נוסח החלטה הממשלה מה-1

בספטמבר). אלא שהנסיון מלמד, שבגלל גורמים פוליטיים חלו עיכובים מהצד

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

השני. (השר א.אבנן: כלומר, לחזור על ניסוח החלטות הממשלה).

אני הייתי ממליץ - בדרך כלל אין פה מקום להרבה עצות, אבל איזה ניואנסים רצוי לשלב. הייתי ממליץ על שני דברים: א) שכל שתקויים הפסקת אש (עוד לא שלוח), ככל שלא ישובשו ארחות התיים ולא ינסו להפוך את הפליטים עצמם לגורם פורע שדר על ידי פעילות מבחוצ - נכניס גם את האקורד הזה לתוך המספט - תימשך פעולת השיקום, זה יקל על פעולות השיקום. ב) נקודה שניה, ולו גם ברמז דק, שכל הפליטים עצמם ישחפו פעולה ויגלו נכונות של ניידות למקומות העסוקה, כן יקל לשקמם. אני אומר לכם, רבותי, שעוד ינסו לביים לנו התנגדות של חזוזה של פליטים.

השר י.ש.שפירא: אני רוצה לומר: היינון על הפליטים הוא פחות או יותר משעמם,

מפני שזה חוזר. גם הם אוטרים אותם הדברים וגם אנו אוטרים

אותם הדברים. להם יש כשיו חוספת ענין - וזה ענין הפליטים החדשים. מאידך

גיטא, אצלנו יש דבר חשוב מאוד. אנו מסיד נישנו מה שיש בעולם שבו מצויים הפליטים. אנו בפעם הראשונה עשינו פוסט-מורטום כדי לראות את הפצע,

וששה חדשים האינו את הפצע. זה צריך להוות חלק גדול של הטיעון שלנו.

(השר א.אבנן: שכאיבנו יוברו מתוך סמכות של עד ראייה). אפילו לעשות את

ההכנה הקטנה, שתביא לתוצאות עצומות, בין מצרים ובין ירדן. זה מכניס תריז

כ"ן מצדים ובין ירדן: צאו וראו איך הירדנים קבלו אותם וטפלו בהם. מה בעצם

נחנו להם? אפשרות של ניידות ואזרחות. למעשה בגדה אין פליטים במובן הפשוט של

הסלה הזאת. אמנם הם לא עשו מה שעשינו אצל אנחנו לעולים שלנו - התישבות,

עבודה ולימוד - זאת לא עשו, אלא רק נחנו להם להיות בני אדם. אצלם היה

דבר כזה, באו פליטים והם התנהגו כפי שהתנהגו ואלו הן התוצאות. (השר א.אבנן:

ההוקעה של עזה היא מאוד סבירה). עכשיו יש לנו אוטוריטה לדבר לא מתוך

קריאה בעתונים אלא מתוך ידיעת הדברים.

עכשיו אני רוצה לומר: כשאנו מעלים על נס - וצריך להעלות על נס -

הרשות שנחנו לפליטים לחזור, עצם הדבר הזה היה נסיון ריזיקלי מצדנו שאנו

עשינו זאת. יתכן מאוד שאפשר היה לחשוב גם כלפי העמיד משהו בכיוון זה.

אבל נתגלה שכל מי שעובר חסוד להיות אלפחה. הדבר היחידי שבקשנו לבדוק -

ביקשנו לבדוק את הצד הבטחוני. והנה דוקא בצד הבטחוני הזה פגמו. איך אנו

יכולים לתח למישהו מירדן להכנס, כאשר המצב הוא שמי שבא בירדן היה בחזקת

חבלן, טורריסט ורומח. על כל פנים, לא יכו ים לבוא אלינו בדרישה שאנו נפתח

שוב את הדלת למישהו, כל עוד מתקיים מצב זה של טירור.

השר א.אבנן: החולשה היא שהממשלה הכריזה ביולי על שער פתוח לאלה שיצאו.

מספרם היה אז 100 אלף וחזרו רק 14 אלף. אין ספק שהערבים

ילכו ויקבלו חזרה על אומה החלטה.

השר י.ש.שפירא: אנו בצענו אותה, אבל המשך הכרזה מצדנו אין לצפות כל עוד

יש חבלות וטירור.

...

... ..

... ..

... ..

... ..

פר ג. רפאלי: השוני הוא בזה שמדובר על פליטים חדשים. זה משנה את הפרספקטיבה של הדיון. הדיון בפליטים החדשים משתלב בבעיה פוליטית-מדינית שנוצרה כחוצאה של הנצחון בסלחמת ששת הימים. נכון ששום שוני לא מוגל מבחינת הזמן ומבחינת הלך הרוח ומבחינת ההחלטות שנתקבלו כפועצת הבטחון, לפתח תנופה בנושא זה בדצמבר 1967. אבל ישאר מספיק מעוף כדי לבגח בנו וליצור לחצים חמורים מאוד עלינו בענין הפליטים החדשים. גם בחמשת הימים האלה עלינו להשתדל שכוחנו לקראת הבאות בסאבק המדיני לא יחלש, שלא תתקבלנה החלטות שיחמירו את מעמדנו. אנו בנושא הזה כל השנים עשינו אקרובטיקה מדינית. עשינו בדרך כלל בהצלחה. גם בסבב הפוליטי הבינלאומי הנוכחי אין לנו כל ברירה אחרת מאשר להמשיך באקרובטיקה, אבל שתהא מותאמת למצב שנוצר לגבי הפליטים החדשים. דהיינו אם נמיר את הימורה של 6000 פליטים בפליטים חדשים, כפועמדים אחרים, נפתח דלת ללחצים. אני סבור שאנו יוצאים לעצמנו שסתום ללחצים דוקא בדלת זו, אנו מוציאים את הלחץ העצום שיתהווה. העולם לא מקבל ב-1967 את ההערכה: גם ירשת וגם פלסט. לא מקבלים את ההנחה, שכהוצאת החמורה שחלה ב-1967 העולם מטופל ב-400 אלף פליטים, כפי שמלצ"טור אומר. הוא רוצה סחר בהוצאתו להגיד: נוסף לזה 300 אלף כפוננים מערי התעלה. מחינו נמרצות שיכניס זאת. מה שמצרים עושה בשטחה - מה זה עסקה של סוכנות הפליטים. אבל נכיה שהבעיה היא בהיקף של 300-400 אלף פליטים חדשים. לאו"ם אין כל מצב רוח לקבל על עצמו אחריות, לא אחריות כספית ולא אחריות מדינית. גם לארצות הברית אין כל אחריות רצון לקבל אחריות זו. אם כן הלחץ יהיה להתזיר ולהחזיר כמה שרק ניתן להתזיר. לכן כדי להמנע ולהשתמט מהלחץ הזה, אנו צריכים להיות גמישים בשלב זה של חמשת הימים הבאים של הויכוח על הפליטים. אני חושב שצירוד זה שאנו רוצים לתח לנציגבנו הוא מיניטלי. הוא י יהיה זקוק לכשרון (הוא כשרוני מאוד בנושא זה ובכל הנושאים) כדי להשתמט ולמנוע קבלת החלטות מסעירות מאוד. בזה בודאי אין לנו ענין. לכן אני מציע לקבל חכנית מינימום זאת. כי נתברך אחרי הדיון אם נצא בסטטוס-קוו של יוריספודנציה בנושא זה. והסטטוס-קוו הוא ההחלטות המפורסמות של 1948, חיינו בזה ונחיה בזה. אבל יש החלטות של פועצת הבטחון מ-1967, של עצרה או"ם, בנוגע לא"צ לפליטים החדשים. אין לנו כל ענין להערים על זה קבלת החלטות חדשות. הצעת השר ביגין נראח לי. צריכים עבד אותה במחכונת ראויה. אנו לא מעונינים באוריון לא"צ כזה - פתרון קונסטרוקטיבי של מדינות הורמות. (א) בארצות שיושבים בהן, ב) אלה שעסקו בזה.

השר א. אבן: יחרוף הצעתו של השר ביגין בזה, שמעמידה את העברים במצב של התגוננות. כולם יצטרכו להגיד "לא". וזה מקל עלינו. הדיון לא דן בגדולות אבל לא בז לקטנות. ולכן הענין של טילגות בא להדגים הזדמנויות שהעריבים עצמם החמיצו, שלא ראו ילדים אלה כבני אדם והפכו אותם לעבדים נרמים. (השר פ. קול): הכניסו את המושג "קומיוניטי צנטרס". לאור הויכוח אין חילוקי דעות ונוכל לנסח משאו. אני חושב שאוכל לשלוח את הסיכום לקומי

1900 - 1901

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, ss. I, JAMES H. [Name], Clerk of said County, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the report of the [Name], [Title], made and filed in my office on the [Date], A.D. 1900, and is published in conformity with the provisions of the Act in that behalf relating, to wit: [Section] of the Act of the [Year], [Title], and the Act of the [Year], [Title].

WITNESSED my hand and the seal of said County at Dallas, Texas, this [Date], A.D. 1900.

JAMES H. [Name], Clerk of County.

My Commission Expires [Date], A.D. 1901.

(Note: The text on this page is extremely faint and appears to be mirrored or bleed-through from the reverse side of the document.)

כבר הערב. אפיץ את המיטמר בין השרים, כדי שאפשר יהיה לקבל הוספות ותיקונים עד החר בבוקר.

יש קריקטורה של דוש המציגה את נשיא צרפת כאיש כולו ערום ועריה, שסכר את עלי התאנה על מנח להשתכר בבקבוק של נפט עיראקי. יש בעיה כזאת: הוא לא רק ראש מטשלה אלא ריבון וראש המדינה. אני חושב שזה יכול להדמיך מחאה של השגריר. אני מחכוון לפנות לכמה עחובי ולהגיד להם, שאפילו בעיחוסו של ויכוח יפה זהירות. אני רוצה לפנות לאוחו עחון, שסא אשגרייר יפנה מחר - שאוכל להגיד לו כבר פנינו.

השר י. גלילי: אני מציע שתהיה הוראה לכל העוסדים בהסברה, לא להזדקק

למושג נאציזם היחס לדיגול. אני מציע זאת לא בעלמא.

השר מ. ביגין: אם אחת עומד להפגש עם שגריר צרפת - פה דיושה זהירות רבה. ראוי

אשג לומר לו: מי כסוך יודע שיש אצלנו עחונות חפשיה, המטשלה

לא מחקרבה, אבל סחוך הרבשתנו כלפי צרפת צאחי לצורך לפנות שדברים חסרי-טעם

כאלה לא יופיעו.

השר א. אבנ: אמנם הוא נושא לקריקטורות חסורות, אבל זה עובר את הגבול.

החלטה שסורה במזכירות-המטשלה.

הישיבה ננעלה.

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

פ ר ט י - כ ל
 ישיבת ועדה-השרים לקביעת הנחיות למשלוחת-ישראל
 באו"ם בענין הפליטים אשר הוקמה עפ"י החלטה
 סס. 195 של הממשלה מיום א' בכסלו תשכ"ח
 (3.12.67)

ח' בכסלו תשכ"ח - 10.12.67
 (בשעה 09:00 בבוקר וב-3.00 אחה"צ)

נכחו השרים :
 א. אבן - יו"ר,
 ס. בגין,
 י. ברזילי,
 י. גלילי,
 ז. ורהפטיג,
 ס. קול,
 י. ש. שפירא,
 א. ששון.

נעדר השר: ס. דיין .

ש. הלל
 ר/א ז. צור - משרד החוץ
 ס. רביב - מצ"ב שר-הכסחון
 ג. רפאל - משרד החוץ
 י. הקוע - משרד החוץ

ס. נייר - מזכירות-הממשלה

=====

(רשמו: לפנה"צ - י. סימון;
 אחה"צ - י. חבני.)

SECRET - CONFIDENTIAL

This document contains information of a confidential nature and is intended for the use of authorized personnel only. It is not to be distributed outside the organization.

(S,SI,6)

SECRET - CONFIDENTIAL

(S,SI,6)

SECRET :

- 1. [unclear]
- 2. [unclear]
- 3. [unclear]
- 4. [unclear]
- 5. [unclear]
- 6. [unclear]
- 7. [unclear]
- 8. [unclear]

SECRET :

- 1. [unclear] - [unclear]
- 2. [unclear] - [unclear]
- 3. [unclear] - [unclear]
- 4. [unclear] - [unclear]
- 5. [unclear] - [unclear]
- 6. [unclear] - [unclear]

*****

(Page: [unclear] - [unclear])

(Page: [unclear] - [unclear])

היור' הר א. אבן:

הנושא שלפנינו אין לו אחרו ההיקף שצפוינו

לו בשלבים קודמים של הדיון הבינלאומי.

היה צפוי שהבעיה הידון בכללותה בעצרה ושבתסגורה אחרו דיון או כדיון נפרד
יהקיים בידור מפורט על בעיה הפליטים. בינתיים קרה מה שקרה. הבידור
הסדיני הכללי הועתק למועצה הבטהון. שם נוצא הפליטים לא ההבלט ביוזר.
טאידן בכח-סטכוחו של נציג האו"ם הוטל עליו לראות אה בעיה הפליטים כאחת
הבעיות הצריכות להידון ולהחברר במסגרת של כינון השלום. אז אפשר לטעון
כי ניסוחם של פהרוכות לבעיה זו טבחינת האו"ם טוטל עליו.

ההסתחות שניה, זו שהזמן גרטה. העצרה

מתקרבת לפיום, והנשיא טתעקט טאד למיים אחרה כטהוכפון ב-19 כודצמבר, ונהקבלה
החלטה כבידון.

וההסתחות נוספת. בגלל מינוכים כקרב

הסדינות הערביות ביהמים שכיניהן אין כנראה להט ערבי לעורר אה הבעיה
בטלוא שעור קוטטה. על כן בט התאריך שנקבע להתחלת הדיון, 5 כודצמבר,
עבר חלף, וכנראה יהקיים דיון טחר והוא יארן חטטה יטיט. כן שגט גורט
הזמן איננו נוהן אפשרות לגולל יריעה רחכה.

כקרב סודיות ערב יש רצון אאלתא להתלץ טן

המצב הזה על ידי קביעה אפשרות לדון בעצרה כסוף החודף או כראשיה האביב,
שהי יש כמה מעיטים אחריים, טלא הגיע הורט לדיון, בעיקר הדיון על הנשק
הגרעיני ומביעה הפצחו, ויש הנוה שאט ועדה פירוק הנשק בג'נבה האשר אה
האסנה בטכועדה הבאיט, ההיה בטיה להביא אה האסנה הזאת לאישור כולל
לפני ספטמבר. והערבים כודקים, אט אפשר לחלוח על היהוד הזאת אה הסיכוי
להעלאת הדיון הגדול על הפליטים.

השר א. אבן:

לפי שעה יש התנגדות גם לרעיון הזה. עמדה ארצות
 הבריה היא, שאם יש צורך בטוב סיוע לגבי כל הנעיה, שייקבע מושב סיוע,
 אולם אל ייפתח פתח לחידוש הדיון על המזרה ההיכון, שהרי אם יש פתח כזה הריה
 שליחותו של ארינוב סוקפת, שכל ממשלה החיימת אל העצרת העומדת להתכנס,
 ואני אמרתי שאנחנו כך בהייחוס לשליחותו, שנתסרן את הבירורים אחר סתוך קריצה
 עין על העצרת, אם כן מוטב שלא יתחיל בכלל. על כן יש התנגדות לדבר הזה.
 על דקע זה אני מעלה את הנעיות שבכל זאת הונבעות
 הבהרה לקראת הדיון בשבוע זה, אפילו יהיה טובבל.

לפי ההודעה של השגריר קומיי העמוד במרכז הדיון
 דווקא שאלה הפליטים החדשים, והסכמה הערבית הריה להשיג לפתוח חזרה על
 התביעה, לאפשר את שובם של כל אלה שכרתו מזרחת סמו ה-5 בינוי. אני סניח
 שהם ינסו להשיג תוספות, שיש בהן בקורה. אבל כנראה אין ספק שהנעיה הזאת
 העמוד במרכז המערכת.

אולי אקרא לפניכם את הסיכום, כפי שהוא נראה בעיני
 מסלחתנו ביום ה' בערב אחרי שיחות עם נטיא העצרת, יושב ראש הועדה, סגן
 יושב ראש הועדה, סזכיר הועדה סיז' למור ומסלחתו ארצות הבריה, שווריה
 ופינלנד.

"א. הדיון יתחיל ביום שני וייטשן עד יום ששי לכל
 המאוחר." היינו הוא יהיה קצר. "הערבים עדיין סתלבטים אם לטיים הדיון
 כעת או לדרוש המטן העצרת בטושט סחודט (עדיין לא ברור אם יהיה מושב סחודט,
 וארצות הבריה בין היתר סתנגדות.)

ב. היעד העיקרי לערבים בשלב זה להשיג החלטת לזכות כל
 הפלטים החדשים לחזור לבתיאם.

ג. "לארצות הבריה יש טיזטה ראשונה להצעה ההחלטת הסנו-
 סטה פתוח או יותר על נוטה אשהקו", כלומר הקציב ססו"ח

"אולם בלי ההתיחסות לועדה הפיוס". אז היתה חזרה כמעט
 resolutions
 שגרהית, המבקשה את ועדה הפיוס להמשיך כסאמציה, לשהור את בעיה הפליטים

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

פליטים - 10.12.67

סודי ביותר

4.

היו"ר השר א. אבן:

ולתגביר את טאמצייה סדי שנה בשנה. סדי שנה בשנה היא הגבירה את טאמצייה, וגבר הקטאון.

"האטריקאים טעודים את השברים ליזום

הצעה החלטה. השוודים אינם מחלהבים אבל עלולים לשקול זאת אם פינלנד ואוסטריה יצטרפו לשושבינה דוגמת החלטה עצרה החירום. לשוודים אין עדיין נוסח שלהם והמחשבה הסיניסליה להסתפק בקריאת לתרוטוח" (איזו סגביה יהודית מאוחדה). "אם יצטרכו החת לחץ לכלול משהו על החזרת פליטים חודשים, יצהירו האטריקאים ההייחסות במבוא להחלטה הקודמת בנדון. בקיצור נססח שושבינה עדיין רק בגודר הרחורים ראשוניים.

ד. אין לפי שעה בקשה להופעה פלטהינאים.

להלכה עלולה להיות קבוצה אחת או שתי קבוצות או שום קבוצה, או אפילו שום קבוצה, או אפילו שום בקשה, כי יש גירסה שהמצרים ססחייגים מהופעה כזאת. אנו ססבירים באופן כללי רביטוח העניין והסחייגוחנו מהופעה הפלטהינאים.

ה. לא הגיעו אלינו שמועות על הצעה או אפילו

כוונות בקשר לרכוש. מניח שזאת הוצאה מהחלבנות ערביה אין להחייחם לדיון הזה בכלל. מוטב להניח שהעניין יתעורר אבל אם תהיה אפשרות להסתיך באכיב מניח שירצו בשלב זה להתרכז על החזרת הפליטים החודשים.

אולי הפעם יאסרו, הנה הישראלים הסתככו על

דכוונות בקשר לשטחים הקודמים, עכשיו יגידו, כאן אין הניטוק של דכוונות חופס, אם כי אין לדעתנו הרבר כך.

השר י. גלילי: האם זוהי סברה או שיש לכם סימנים לכך ?

היו"ר השר א. אבן: אין סימנים לכך. אם התעורר הגעיה, נגרום

דכוונות של occupied territories . אין

הסעמד המשפטי שלנו באזורים החודשים עכשיו ססוייג בשום זיקה אל האוט"ם יש לנו כל הזכויות שיש לנו בשטחים הקודמים.

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

10.11.51 - 10.11.51

השר י.ש. שפירא: state. פה יכולים לבקש זכויות של protecting

היו"ר השר א. אבן:

הסכנה שזה יקבל רוב ההיה גדולה יותר. אני רוצה להעמיד את הועדה בפני הבעיות התובעות הכרעה או הנחיייה. כאמור ההנחה היא שהדיון יתרכז בבעיה הפליטים החדשים.

ישנה שורה של הצעות שבאו סן השגרי|קוטיי. הוא רוצה לדעת באיזו מדה יכולה הועדה להקל על ההופעה. הדיון יהיה סוד קשה על ידי כמה פעמים או הצעות.

(א) האם אפשר להגביר קצה אישור סקרי איחוד משפחות? הבעיה היא לתת קצה הוקף, להפיה רוח חיים בעמדות אשר המסלה כבר בקטה, לתת רושם שפשהו מתנהל בתחום זה, בעיקר מה שאמרנו על איחוד משפחות ו"סקרים קשים" hardship cases. כעה מבצע זה מתנהל

אמא: טפין טפין, לדעה משלחתנו באו"ם איננו עוברים על שום דרישה סדינית או הסברית. באופן יוחר טמשי: האם אפשר לעשות איזו חבילה של איחוד משפחות בעצם היטים הללו ולתת לזה פרמבי?

השר י.ש. שפירא:

מה למעשה המצב בענין איחוד משפחות?

היו"ר השר א. אבן:

אולי אפשר את ההצעות ואז נדון בהן.

(ב) להחליט לשקם את כל התושבים בשטחים המוחזקים שאיכרו בתיהם כתוצאה מהמלחמה.

(ג) לדאוג לפזון וסעד לכל התושבים הלא פליטים הנזקקים לסיוע. יש לי רושם שדבר זה למעשה כבר סוכם עם סטו"ח ומהבצע על ידי משרדי הממשלה הנוגעים בדבר.

(ד) לומר שאנו מבטיחים העסקה לפליטים המסוגלים ומוכנים לעבוד. סדיניותנו כעה היא לדאוג לתעסוקה התושבים פרט לפליטי עזה המוכנים להעסיקם בגדה המערבית.

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

1958 - 78.81.01

פליטים - 10.12.67

סודי ביות ר

6.

היו"ר אשר א. מבן:

ה) תרומה מיוחדת למסורת, שתהיה סיועו במפורש לחינוך מקצועי בשטחים המוחזקים. על זה נתנו כבר תשובה חיובית, כלומר שתרומתנו תוקצב למטרה של vocational education.

השר י. גלילי:

זה המיליון?

היו"ר אשר א. מבן:

זה נוסף למיליון. אמרנו בוועידת ההתרמה,

שאנחנו שוקלים תרומה נוספת; אם היא תאושר,

היא תוקדש לחינוך מקצועי, כדי שהאנשים האלה יהיו ברי-תעסוקה ולא סתם אנשים סקבלי-סעד.

ו) מספר מילונות מיוחדות לבני משפחות הפליטים במסגרות-החינוך שלנו, להפגין שאנחנו מוכנים להזרים את הפליטים באורקי החינוך המקצועי והחינוך הטכנולוגי שלנו.

כלומר, זוהי שאלה ראשונה, האם אנחנו מוכנים

לאיזו הופעה או לאיזו ג'סטה במסגרת המדיניות הקיימת, שתבליט דאגה

לפליטים החוזרים. העיקר הוא איחוד המשפחות. יש עוד צורך בהרהור, אם

העניין יהיה חמור ונשתכנע שצריך במשהו לחזק, כדי להקל על המערכה.

השר א. שרון:

מילונות לחוזרים?

היו"ר אשר א. מבן:

לבני הפליטים שעברו, אמרנו: מפעל ההחזרה

נסתיים, אבל יישארו כמה סדקים לאסור, שאפשר

לבקש איחוד משפחות, אפשר להביש לישראל להכרעה, בכל מקרה ומקרה, מקרי

"מצוקה". המדובר היה באלה שאמרו עליהם שינועו ויבטסו אם יישארו

במצב הקיים. לא שמענו על דברי בלהות אלה. השאלה היא: האם ניתן קצת

מסנות לדברים הנ"ל?

1954.01.28

1) ... ..

1954.01.28

1954.01.28

1954.01.28

... ..

2) ... ..

... ..

1954.01.28

1954.01.28

1954.01.28

... ..

השר א. שרון:

הטובן הוא לאלה שיחזרו, ולא לפליטים הקיימים?

היו"ר השר א. אבן:

לאלה שיצאו וחוזרים.

יש מספר רשיונות שאושרו, 6000 ומטה. בעליהם

לא הוסיפו, כאילו אין הם קיימים בכלל. טענו שאי-אפשר למצוא אותם.

השאלה היא: האם נהיה מוכנים לומר, שאותם הרשיונות קיימים, אפילו

יועברו לפליטים אחרים, לפי הקטיגוריות שנקבע? אינני מציע את זה עכשיו,

כי אינני חש עדיין שהדבר הזה יפתור את הבעייה, אבל אני תר אחרי כמה

דברים שאולי אפשר לאשר אותם ושאינם חורגים ממה שהממשלה כבר החליטה. אני

מציע את זה להרהור.

יש מספר שאלות שיש צורך לפתור אותן השבוע,

לבני העמדה וההצבעה -

(1) האם על סגורת לקיים את שירותיה ב-1968 על

בסיס דומה לזה שלפני המלחמה? - כך שואל סיצ'למור. אולם הפעם זה יחול

כטובן גם על פליטים חדשים. הצעתנו היא לומר: כן, עד שיימצא פתרון

מוטכם. בטלים אחרות השאלה היא, האם הפעולה של אוצר"א צריכה להיות

בעלת אותו ההיקף שהיה לפני המלחמה?

השר א. שרון:

אותו ההיקף או אותן הפעולות? - כי ההיקף הרי

משתנה עם גידול מספר הפליטים.

היו"ר השר א. אבן:

אותם השירותים, & לפליטים החדשים יינתנו אותם

השירותים.

(2) האם על סגורת להמשיך ולהוסיף ב-1968 סיוע

על בסיס ארעי לנזקקים החדשים? אנו מציעים לומר: אין צורך בכך בשטח

המוחזק על-ישראלי. לא עלינו לנקוט עמדה לבני סדינות-ערב.

1967 г. 12.12:

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

1967 г. 12.12:

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб.

1967 г. 12.12:

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

1967 г. 12.12:

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб.

Всего в 1967 г. было выполнено работ на сумму 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб. В том числе: на выполнение работ по договору № 1000/67 - 1000 руб.

(3) האם על סטור' לשפר ולהרחיב סירותי חינוך

וחינוך-סקצועי? תגובתנו כסובן חיובית. מיצ'לסור שואל את השאלות הללו, ויש שסמעות רשמית לכל שאלה ושאלה.

(4) איך להבטיל לסטור' את האמצעים למפן את

התפקידים שהעצרת מטילה עליה?

מה נצטרף לאלה האומרים שחברי או"ם צריכים

להתנדב להתרמה מיוחדת. כנראה שאי-אפשר לכלול את הסיפון בתקציב הכולל של האו"ם, כי יש סדינות, ובכללן בריח-הטועצות, הסטרבות לשלם את חלקן בעניין זה.

(5) אם אין לסטור' הכנסה מספקת לפחות את כל

הדרישות, מהם הסירותים שעל סטור' לקצץ או לבטל? כך שואל מיצ'לסור, והוא אומר שזה יחייב ----- *harsh and highly political decisions*

הצעתנו היא: לא לחרות דעה על הבעייה הזאת, להתחמק מהבעת דעה ולא לומר שפה צריך לקצץ ושם צריך להוריד. בשבילנו זה קצת לא סימפטי שנוסיע כבעלי קיצוצים.

לסיכום אני מציע שאנחנו נברוס את צמצום של

הוויכוח. אם כבר ישנה נטייה, מסיבות שסניתי, לקיים ויכוח קצר, המתייחס רק לבעיות דחופות ולגרוס פתרון כולל של הבעייה במסגרת השלום, - אין

לנו שום סיבה להזמין את הוויכוח הכולל אשר ציפינו לו. אף-על-פי-כן, אם יש דיון, יצטרכו כסובן נציגינו להביע דעות כלליות על הצורך בהסדר אזורי

בינלאומי, איזה רסז שישראל תחרום כסובן לפאמץ אזורי ובינלאומי, ולהדגיש שעניין השלום הוא חיוני לפתרון קבע של הבעייה הזאת, שאי-אפשר לפתור

בעייה מסובכת כזו, כשיש לוחמה והפסקת-אש ופעולות "אל-פאתח" וחבלות,

כלומר, שהשבת השלום דרושה לפתרון כולל ומקיף ויטורי של הבעייה, אף-על-

פי-כן, לומר משהו על התפישה הכוללת שלנו לבני הצורך לחסל את בעיית הפליטים על-ידי הפיכת הפליטים בכל מקום לאזרחים.

1) The first part of the report is devoted to a general description of the work done during the period under review. It is divided into two main sections: a) a summary of the work done during the period under review, and b) a summary of the work done during the period under review.

2) The second part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period under review. It is divided into two main sections: a) a summary of the work done during the period under review, and b) a summary of the work done during the period under review.

3) The third part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period under review. It is divided into two main sections: a) a summary of the work done during the period under review, and b) a summary of the work done during the period under review.

4) The fourth part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period under review. It is divided into two main sections: a) a summary of the work done during the period under review, and b) a summary of the work done during the period under review.

5) The fifth part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period under review. It is divided into two main sections: a) a summary of the work done during the period under review, and b) a summary of the work done during the period under review.

פליטים - 10.12.67

טורי ביותר

9.

היו"ר השר א. אבן:

יש נטייה להאטין שאין פתרון יסודי ללא שלום. אני חושב, הואיל ואנחנו אמרנו זאת כל הזמן, ובורטים אחרים אטרו 'לא', שצריך לפתור את הבעייה לפני השלום, אין לנו לדעתי שום סיבה לא להסתבל לעובדה שהתורה הכללית שלנו כנראה חדרה לטוחות ונתקבלה.

השר א. שרון:

האם לא חשוב לדעתך שניעורר את שאלת מספר

הפליטים? הרי עשינו מיפקד, ונתברר כי

מספר הפליטים הוא הרבה יותר קטן במאות אלפים, שמשקל שכל שנה היתה מסו"ת מקבלת תקציב למספר כזה וכזה של פליטים, ולמעשה המספר הוא הרבה יותר קטן. אני חושב שצ"ה נקודה חשובה מאוד, אם נעורר את השאלה.

פר נ. רפאל:

היא תעורר ביוזמת מיצ'לסור.

השר א. שרון:

אני חושב שהיא צריכה להתעורר ביוזמתנו

ושנצביע על-כך. זה יכול גם לכסות חלק

מהתקציב הנדול שהוא דורש אותו עכשיו. הוא דורש תקציב גדול יותר משהיה לו מקודם. ההפרש במספרי הפליטים יכול לכסות זאת.

השר ס. בנין:

לסדר הדיונים. נותרו לנו 25 דקות עד

ישיבת-הממשלה. הבעייה היא רצינית מאוד.

זו הפעם הראשונה שנתכנסה ועדה ממסלתית סיוחדת כדי לקבוע הנחיות למשלחתנו בעניין בעיית-הפליטים. כיוון שאחר-הצהריים מתכנסת שוב ישיבת-הממשלה והעניין דחוף, אני מציע שבעשה מאמץ ונתכנס הערב, הרי המברק למשלחת צריך לצאת הלילה או סחר-בבוקר.

1977 г. 10.11.85:

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 10.11.85, 2) 11.11.85, 3) 12.11.85, 4) 13.11.85, 5) 14.11.85, 6) 15.11.85, 7) 16.11.85, 8) 17.11.85, 9) 18.11.85, 10) 19.11.85, 11) 20.11.85, 12) 21.11.85.

1977 г. 11.11.85:

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 11.11.85, 2) 12.11.85, 3) 13.11.85, 4) 14.11.85, 5) 15.11.85, 6) 16.11.85, 7) 17.11.85, 8) 18.11.85, 9) 19.11.85, 10) 20.11.85, 11) 21.11.85, 12) 22.11.85.

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 22.11.85, 2) 23.11.85, 3) 24.11.85, 4) 25.11.85, 5) 26.11.85, 6) 27.11.85, 7) 28.11.85, 8) 29.11.85, 9) 30.11.85, 10) 01.12.85, 11) 02.12.85, 12) 03.12.85.

1977 г. 12.11.85:

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 12.11.85, 2) 13.11.85, 3) 14.11.85, 4) 15.11.85, 5) 16.11.85, 6) 17.11.85, 7) 18.11.85, 8) 19.11.85, 9) 20.11.85, 10) 21.11.85, 11) 22.11.85, 12) 23.11.85.

1977 г. 13.11.85:

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 13.11.85, 2) 14.11.85, 3) 15.11.85, 4) 16.11.85, 5) 17.11.85, 6) 18.11.85, 7) 19.11.85, 8) 20.11.85, 9) 21.11.85, 10) 22.11.85, 11) 23.11.85, 12) 24.11.85.

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 24.11.85, 2) 25.11.85, 3) 26.11.85, 4) 27.11.85, 5) 28.11.85, 6) 29.11.85, 7) 30.11.85, 8) 01.12.85, 9) 02.12.85, 10) 03.12.85, 11) 04.12.85, 12) 05.12.85.

1977 г. 14.11.85:

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 14.11.85, 2) 15.11.85, 3) 16.11.85, 4) 17.11.85, 5) 18.11.85, 6) 19.11.85, 7) 20.11.85, 8) 21.11.85, 9) 22.11.85, 10) 23.11.85, 11) 24.11.85, 12) 25.11.85.

Всего в работе участвовало 12 человек. В работе участвовали: 1) 25.11.85, 2) 26.11.85, 3) 27.11.85, 4) 28.11.85, 5) 29.11.85, 6) 30.11.85, 7) 01.12.85, 8) 02.12.85, 9) 03.12.85, 10) 04.12.85, 11) 05.12.85, 12) 06.12.85.

היו"ר השר א. אבן:

עם גמר הדיון נקבע ישיבה נוספת להיום או
למחר. העניין בעצרת לא ייבמר מחר. סחר

יהיו נאומים, ההכרעות תבואנה לקראת סוף השבוע. נמשיך היום או
מחר במרחב גדול יותר של זמן.

השר י. ברזילי:

גם לי היה נדמה שאנחנו מתכנסים לא רק תחת
לחץ ישיבת מחר, אבל אנחנו רוצים להחליט

בבעייה פוטורה, הדברים הם כרוכים זה בזה. נכון הוא שאנחנו דיברנו
בינינו, שהפתרון היטורי של בעיית-המליטים כרוך בבעיית השלום. אבל
באותה מידה נכון הדבר, שאנחנו לא התנינו צעדים ראשוניים שלנו בפתרון
בעיית השלום, ואני יודע שמבחינה זו גם הוטלו משימות על כל-סיני
קבוצות-עבודה, כי חשבנו שאילו יכולנו לבוא לאו"ם בצורה זו או אחרת,
בוועדה סיוחית או בטליאה, ואומרים: הנה התחלנו באיזה סיבצע ראשון,
בכל-זאת בפעם הראשונה בהיסטוריה אחרי עשרים שנה אנחנו ניגשים לעניין
זה, אמנם איננו מתחייבים לא להיקף ולא למלוא הבעייה, אבל אנחנו
סייבנים 1000 פליטים ראשוניים, דבר שהערבים לא עשו במשך עשרים שנה,
כאשר הפליטים היו אצלם, ומה שאנחנו לא עשינו עד עכשיו - הדבר הזה
היה לדעתי נכון לעשותו והוא איננו קשור בעיני בכלל באוטוביה, מה יהיה
גורלה של הגדה או של "יהודה ושומרון" - תקראו לזה איך שאתם רוצים,
כי אם השטח הזה יוחזר או יהיה איזה דבר עצמאי, פלסטינאי, או יהיה
חלק של מדינת-ישראל...

השר ס. בנין:

זוהי אהבה התלוייה בדבר - משקל המלים.

השר י. ברזילי:

אני חושב שלא י רק שאיננו פטורים מזאת, זה
רק יועיל לנו מבחינה פוליטית. אילו היינו

דנים איך לעשות את הדבר הזה, יכול להיות שהיינו מחליטים להתחיל
ביישוב האלף הראשון, דווקא מפליטי-עזה, כי לכל הדעות אנחנו רוצים

1.1.1.1.1.1

...
 ...
 ...

1.1.1.1.2

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

1.1.1.1.3

...
 ...

1.1.1.1.4

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

השר י. ברזילי:

שעזה תישאר חלק של מדינת-ישראל, אפשר למצוא שם אלף שאפשר להעבירם למקום אחר וליישב אותם, בזמנה שלא יהיה נורל הסטחים - יש אלף ערבים מחות ברצועת-עזה, והם יתיישבו או בחלק שלנו, או בחלק של פלשתינה, או בחלק של ירדן. לי נדמה כי הדבר הזה כתשובה מכרעת מעשית אפשרי כבר לעשות בשלב זה.

השר י. גלילי:

זה אינו יכול להיעשות לקראת מושב העזרת.

השר י. ברזילי:

אבל אפשר לפרטם הודעה, שאנחנו מחפשים

ומכינים צער ראשון כהשתתפות בפתרון לבעייה,

שהפתרון היסודי שלה הוא גם פתרון בינלאומי וגם פתרון אזורי, אבל

שאנחנו מכינים את הצעד הראשון ואיננו מתנים את זה בביאת השלום.

זה נדמה לי דבר חשוב גם לעניין שהעלה אותו השר שרון.

ליאמר בשם המוסחים, כי סמול'ת מוציאה עכשיו

לשנה בערך 32 מיליון דולר. אילו היינו לוקחים למשל עשר שנות-תקציב,

יכולים לעשות כבר דברים די רציניים. אני יודע שאי-אפשר לקחת את הכל,

כי אנשים צריכים להתפרנס, אבל הסכום שא יוצא גם לקיום התעסוקה וגם

לעניינים יסודיים של יישוב פליטים.

השר י. גלילי:

וכינתיים יגוועו כרעב?

השר י. ברזילי:

אינני אומר שיקחו את הכל. אם נכון הוא,

שהתקציב הזה בנוי לפחות כשביל שלישי פליטים

שאיננו קיים, אם נוריד את אלה שלהם ניתן בלאו-הכי תעסוקה, ואם נוסיף

מה שאנחנו יכולים לקבל בעניין זה מבורמים בינלאומיים ויהודיים, שאינם

נותנים לדבר אחר אבל יתנו למטרה זו - נדמה לי שהעניין יהיה גם עניין

מעשי.

01.07.01

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

01.07.01

... ..

01.07.01

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

01.07.01

... ..

01.07.01

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השר י. ברזילי:

לעניין הפוליטי, אני מבין שכל הבעיות יש רק נקודה אחת דחופה, האם אנחנו צריכים לפחות לאותה התקופה להיות קצת יותר ליבראליים בכיוון של איחוד משפחות ולהודיע על-כך. אני בעד זה.

השר ס. קול:

מה שהציע שר-החוץ בנוגע לחינוך-סקצועי או לג'סטטה אנושית, אפילו לבני איחוד משפחות, אני יכול לתמוך בזאת. אינני יודע אם זה יתן איזה דבר בימי העצרת הזאת. אני יכול לפקפק אם זה יתן משהו בימי העצרת הזאת. לפי דעתי לא תג טיפלנו בבעייה הזאת כראוי. מאז גמר סלחמת-שט-היטים נתפנו כל-מיני ועדות, כדי לשפל בבעיית-הפליטים, ולברוק את הפתרונות בנוגע לשלום. הועלה pilot project על תכניות לגסיון, לדוגמה, של יישוב אלף או אלפיים פליטים, במקומות שהם נמצאים שם, כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות מה שהערבים לא רצו לעשות מטעמים פוליטיים, במשך כל הזמן. ^{אבל} בעניין זה היו אצלנו גורמים שצעד צעד אחד קדימה ושלושה צעדים אחורנית... כל מה שהוכן על-ידי הוועדות של פרופטורים ואנשי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, הכל הוקטא, כיוון שמישהו חושב שאם לא יעשו כל דבר, זה יביא להגירתם של רוב הפליטים האלה לעבר-הירדן, ואם נעשה איזו־דבר, הרי על-ידי-כך אנחנו מעוררים אצלם את התיאבון להישאר כאן.

השר י. שפירא:

על-סמך מה אתה אומר שזה הוקטא?

השר ס. קול:

שמעתי מפי אלה שטיפלו בדבר, שהתכניות עובדו

מזמן. אבל נאמר כמה פעמים בישיבות-הממשלה

על-ידי גורמים הקרובים לעניין, שהם מתנגדים לתכניות. מקודם תמכו

ורצו בזאת, כי אחרת לא היו מקימים את כל הוועדות האלו. בשביל מה

1941 - 1942

... ..
... ..
... ..
... ..

1941 - 1942

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

1941 - 1942

... ..

1941 - 1942

... ..

... ..

... ..

... ..

השר ס. קול:

הקימו את כל הוועדות האלו? האם כדי שיהיו עוד ניירות במגירות של ראש-הממשלה או של משרד החוץ או של גורמים אחרים?

השר י. גלילי:

זוהי מטרה לא פחותה.

השר ס. קול:

אנחנו מכירים רזולוציות של קונגרסים

ציוניים ששיטשו למטרה דומה.

אם אנחנו רוצים לעשות ב'טטה בשבילנו (לא

בשביל הערבים), מטעמים מדיניים, מטעמים שנוכחה מהי דמותה של ישראל

במאבק שנעסוד על נו במשך השנה הזאת, אנחנו צריכים לעשות איזה דבר

ממשי. מה שהוצע על-ידי משרד-החוץ, שניתן עוד מספר רשיונות לאיחוד

מספחות, או שנעשה חינוך-מקצועי, אלו הן טבליות של 'פלגין' בשביל

סחלה רצינית, ואלו אינן עוזרות אלא להקלת כאב-ראש, ובס זה לא תמיד.

אני מציע איטוא שהוועדה הזאת תגיד, יש לנו

תכנית, עיבדנו תכנית, ואנחנו מוכנים לעשות צעד ראשון. אני בטוח

שנקבל לזה כספים ראשוניים, ולא הבעייה הכספית צריכה להטריד אותנו.

זה יניע קצת את גלגלי הכלכלה גם בצדה וביתר המקומות שהם יושבים שם.

אינני מדבר עכשיו על תכניות התיישבות. יכול להיות גם שיכון עירוני,

כדי לסנוע ויכוח פי יתיישב בבקעת-הירדן, אם אנחנו כבר מתחילים או

איננו מתחילים. די לרויכוח בשעתו. יכולים אפילו להקים שכונה

במקום שיש-גם פליטים, ולסדר איזה שיקום בשכונה עירונית ולעשות איזשהו

דבר. זה יכול לעזור גם כשעה התעסוקה וגם בפירטום סטויים לעניין, זה

יכול גם להקנות לנו הרבה good will בעולם. רק נרוויח מזה לעצמנו

מכל הבחינות, גם מבחינה אנושית וגם מבחינה מדינית. מה אנחנו מסכנים

פה, אם נקים בשביל 1000 או 2000 ערבים שכונה אחת או שתיים, ונעשה שם

בני-ילדים ונפתח שירותים סוציאליים? אם נבוא ונבני משהו מעין זה,

יהיה לזה איזה הד. אם איננו מוכנים לזאת, ואנחנו אומרים שהכל קשור

1952.01.01

1952.01.01 - 1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

1952.01.01

השר ס. קול:

בפתרון הגדול לשלום שיארינג צריך למצוא, אנחנו כמו הערבים שבמשך עשרים שנה לא רצו לעשות דבר בשטח זה ואנחנו איננו רוצים לעשות. לפי דעתי זה מעיק עלינו יותר מאשר עליהם. זוהי הבעייה. אני מדבר על אלה הנמצאים under Israeli rule ואין זה חשוב אם יש פה שלטון צבאי או שלטון אחר.

אני מציע שנלך בדרך זו ונעשה איזה צעד לא-שבתי בעניין זה. כל דבר אחר שנאמר, לא יהיה לו שום חד. כטובן, אנחנו צריכים לומר זאת רק אם אנחנו מתכוונים לעשות זאת. לומר זאת, כשאין אנחנו מתכוונים לעשות זאת - לזה אני מתנגד. כי יאמרו שאנחנו רק סתם מבלבלים את המוח. סכל הבחינות, מהבחינה הכלכלית, האנושית והציבורית, טוב לעשות זאת. אני בעד זה שנלך בכיוון זה.

היו"ר השר א. אבן: אם אני מבין היטב את הצעתך, הרי היא אומרת: הפתרון הכולל לבעיית-הפליטים מותנה בשלום, אבל היום נודיע על מעשים דוגמתיים או מעשים ספלטטי-ורך לשלום, או מעשים המספגינים אפשרות של הסדר.

השר ז. ורהפטיב: אני נגד מסירת הודעה שאנחנו מוכנים "להחיות" את הרשיונות שלא נוצלו ולמסור אותם למספחות אחרות. אין זה עניין שהתחייבנו להחזיר מספר פליטים. נתנו את הרשיונות למספחות מסויימות. הן אינן מנצלות זאת - אנחנו פטורים מזה. נדמה לי שהיזה שלנו צריכה להיות: האו"ם החליט פעם שצריכה להינתן זכות-בחירה לפליטים. ניתנה זכות-בחירה לפליטים. יש כאלה שלא נרשמו, הם החליטו לוותר על זכות-הבחירה, ויש כאלה שנרשמו ולא הופיעו, הם החליטו להישאר שם.

10.12.1944

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

10.12.1944

... ..
... ..

... ..
... ..

10.12.1944

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השר ז. ורהפטינג:

איננו צריכים להכנס לבעיה המספרים, עלינו לרסוד,

שאלו כל השטחים המשוחררים היו נשארים אצלנו, היינו פותרים את בעיה הפליטים. עיקר ההפרזה במספרים היתה לגבי אותם הפליטים הנמצאים עכשיו ברשות מדינת ישראל. למה לנו להקטין את זה? נדמה לי שיותר מאשר בכל זמן אחר ענין הפליטים קשור עם ענין השלום. יושב פה נציג או"ם כדי לפתור את בעיה השלום, איזה טעם הוא להוציא בעיה אחת סכל סכלול הבעיות? בעיה הפליטים נמצאת במסכות אותו הנציג.

השר א. שרון:

אתה יודע כמה פליטים ישנם פה עכשיו?

כ-300,000. ועל כמה היו מדיברים מקודם? איך

לא נדבר על הדבר הזה?

השר ז. ורהפטינג:

אם לפתור, נפתור בעיה של 700,000 פליטים. האם

אני צריך לומר שאני פותר בעיה קטנה? נאמר,

חתנו אפשרות, נפתור בעיה גדולה.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה לקבל קונסנטוס לגבי הצעתו של השר קול.

השר ז. ורהפטינג:

אני מסכים. אם יש אפשרות להודיע שנעשה איזה

נסיון לדוגמה, אדרבה. אני הייתי אומר, שאותם

צריך ליישב לא בעזה אלא בגדה המערבית.

היו"ר השר א. אבן:

לא דובר על יישובם של הפליטים. המפעלים המוצעים

הם יותר תכניות-תעסוקה מאשר תכניות ליישובם.

השר ז. ורהפטינג:

מה הנכון בידיעות שפורסמו בקשר לשבט בידואים

שנהרגו מסבו עשרות?

היו"ר השר א. אבן:

זוהי שאילחה בממשלה לשר הבטחון.

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

10,000

רב-אלוף צ. צור:

לגבי הנקודה שהעלה פה השר קול על תכניות שיטתן
 ושהוקפאו: המציאות היא לבטרי אחרת. אני חנר
 אותה הועדה המכינה את התכניות הללו. אין כרגע תכניות. אין כרגע שום
 תכנית סוכנה תחת הירד. לפני מספר חדשים פורסם בעתון על תכנית ליישב אלף
 משפחות בבקעת הירדן. אם מישהו חושב שזוהי תכנית, אין הוא אלא חי בגן עדן
 של מפשים. שרטנו כמה קוים ונתנו להם "עטיפה צבעונית".
 יש סבות אחרות מדוע אי אפשר להגיע כרגע לתכנית.
 עד למפקד האחרון איש לא ידע על מה מדברים. למעשה רק לפני כשבועיים
 קבלנו את המיסמך הראשון המנתח את בעיה הפליטים. שם מסתברות שתי עובדות,
 שמוכרחים לדעת אותן לפני שמגישים תכניות: א) אנחנו מדברים על
 320,000 פליטים לעומת המספר הרשמי של סו"ת על 630,000 פליטים. ההבדל
 הוא לא במספר קטן.

היו"ר השר א. אבן:

אולי ההבדל במספרים מדביש שאחרים ברחו. מבחינת
 סו"ת אין זו הקלה, כי עליהם לספל בהם בצד ההוא.

רב-אלוף צ. צור:

אבל יש בזה הבדל לגבי התכניות שלנו.
 (ב) מה זה בכלל המושג 'פליט' אם אתה יוצא
 מנקודת-ראות שפליט הוא מי שנעקר מביתו בשנת 1948, זה פשוט. אבל אם אתה
 יוצא לעשות ניתוח יסודי יותר ולבדוק בעיות של תעסוקה, השכלה, הכנסה וכו'
 - אתה מגיע לאיזה עובדות מוזרות מאוד, שאתה צריך לקחת אותן בחשבון. מתוך
 כ-300 אלף פליטים שישנם כיום, 100 אלף יושבים מחוץ למחנות. ולפי כל
 קריטריון שתבדוק את הדבר, אין כל הבדל בינם ובין ערבים אחרים בשטח.

השר י. גלילי:

האם נכונה הידיעה שמיצ'למור קובע ש-80% של
 הפליטים בגדה מועסקים בתעסוקה מלאה?

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

סר ג. רפאל:

כפי שאנחנו יודעים, הוא יביש דווקא סחר דין-
וחשבון סחריד;

רב-אלוף צ. צור:

נקודה שנייה לגבי תושבי המחנות: 150 אלף מהם
בעזה ו-50 אלף בגדה-המערבית. גם לגבי תושבי
המחנות, מסתבר שאין הכול כמעטוקתם בינם לבין ערביי הגדה או ערביי עזה.
פה ושם היה אחוז-האבטלה לפני המלחמה 40% או 60%. ההכול עכשיו הוא
באחוזים קטנים. אם אתה מדבר על "בעיית הפליטים", אתה צריך לומר על מי
אתה מדבר ומה אתה רוצה לפתור כאן. אינך יכול לומר באופן כללי שאתה
רוצה לפתור בעיית פליטים.

אשר לוועדה המעבדת תכניות, שם אין מדברים על

פליטים. אומרים שאין הבדל בין כל פליט לתושב אחר. במידה שמכינים
תכניות, מכינים תכניות להתפתחותו של הטשק בשנים שתבואנה, בהנחה שאין
הבדל מהותי בין פליט לבין תושב. אין כרגע תכניות מיוחדות לפליטים.
ישנה בעייה כללית, ולא-דווקא בעיית הפליטים.

השר ס. קול:

אמר לי רענן וייץ שיטנן תכניות קונקרסיות.

רב-אלוף צ. צור:

מה שיאמר רענן וייץ - זה אינו אחראי. מותר

לי לחשוב כך. אפשר לומר בכל יום, שיש תכנית,

אבל למעשה אין שום תכנית. אם מישהו יפרטם "תכנית", יעשה פסע. יש תכנית
ליישוב 1000 משפחות בבקעת-הירדן, לפני שאיזשהו פורום מסלתי החליט שמאשרים
ליישוב בבקעת-הירדן. זה בנוי על הנחה שאנחנו לוקחים את מי-הירטוך כדי
להעביר לשם, כאילו יש לנו מי-הירטוך בכיס. יכולים עוד להתקיף אותנו
בגלל עניין מי-הירטוך. זה קצת לא-אחראי, לדבר על תכנית כזאת ליישוב
פליטים. לפחות יש לרון מתחילה באיזה פורום רשמי על-כך.

10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

10.12.01 - 10.12.01

רב-אלוף צ. צור:

יש בעייה די רצינית על מה מדברים ומה בדיוק אנחנו רוצים. יש בעייה של יישוב 200 אלף היושבים במחנות. נעשו מספר סקרים של אנשי הסוציולוגיה של האוניברסיטה, והנה נתבררו כמה דברים שצריך לקחת אותם בחשבון. כשמדברים על יישובם מחדש של הפליטים, הרי אצל השר כרזילי סבריק הרעיון איך ליישב אותם על האדמה. הוא חושב, שהנה הם היו לפני עשרים שנה חקלאים וודאי ירצו גם עכשיו להיות חקלאים. מכל הסקרים מתברר שליישב אותם על האדמה, פירושו ליישבם על חודי-כידונים. הם התרחקו במסך עשרים השנה מהחלקאות ואינם רוצים לחזור אליה. אם אנחנו רוצים לדבר על תכנית חקלאית ספין זה, אנחנו צריכים ללמוד היטב את הבעייה ולהבין את סמטעותה. אין זה תהליך פשוט. זה קשה יותר מאשר העברת יוצאי-מרוקו בשעתו למושבים. מה תהיה בעייה קשה יותר, גם מבחינה פוליטית וגם מבחינה עניינית.

ישנה בעייה נוספת. עשינו מספר בדיקות. בניח שיש בעייה של 200 אלף פליטים. מה אתה רוצה לעשות אתם? עלתה תחילה תכנית של חקלאות, קודם-כל ליישב מספר פליטים באל-עריש. אבל שם אין סים. זה יכול להיות אולי חלק מתכנית מזורית אמריקאנית. אבל אז צריך להחליט על זה. לנו אין כיום פתרון לאל-עריש, כי אין שם אף שפת-סים מתוקים. יש שם רק סים טלוחים.

השר י. גלילי:

רב-אלוף צ. צור:

יש תכנית להעברת מי-הירסוך לשם.

אלה סכווננים לבקעת-הירדן. יש שם בסביבה חקלאות

דלה מאוד החיה על 80 בארות ובהם סים טלוחים.

החלטנו לעשות שם קידוחי-נסיון עמוקים יותר. אולי זה יתן משהו, אם כי אנשי תה"ל טוענים שזה לא יהיה פתרון.

יש אפשרות שנייה, ליישב אותם בבקעת-הירדן. שם יש

אדמות ואולי גם קצת סים, ופעם ודאי יהיו יותר סים. אבל השאלה של החייסבות

בבקעת-הירדן היא קומפלכס טוונך. מה צריך לראות את הקונטקסט הפוליטי הכללי,

אם אנחנו מעוניינים להעביר לשם ערבים. בתוך השטחים המיושבים אי-אפשר להוסיב תושבים נוספים.

1957-1958

... в 1957 году ...
 ... работы ...
 ... результаты ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...

... в 1958 году ...
 ... работы ...
 ... результаты ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...

1959-1960

... в 1959 году ...
 ... работы ...
 ... результаты ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...

1961-1962

... в 1961 году ...
 ... работы ...
 ... результаты ...
 ... в ...
 ... в ...
 ... в ...

רנאלוף צ. צור:

ואז יש לדבר על פתרונות בשטח התעשייה והמלאכה.

הקמת שכונות.

השר ס. קול:

אנחנו מדברים על תעסוקה. הפתרונות הללו הם

רב/אלוף צ. צור:

אפשריים, אבל זהו תהליך רציני-למדי של תכנון

יסודי.

אם אנחנו רוצים להכריז על משהו, זה תמיד נחמד.

אני רוצה רק להזהיר שאיננו יודעים על מה להכריז. נכריז על משהו ואחרי

חודש לא נדע איך להסביר זאת. לפני שנחליט על תכנית רצינית, אין טעם

להכריז על זה. לא הוחלט עדיין בשום דרג סטטלתי על עניין זה. ראש-הממשלה

לא ישב על עניין זה עוד אף-פעם. להכריז הכרזה שאיש לא בדק אותה ברצינות,

זה לא יהיה אחראי.

יש גם בעיות שיש להן מסמעות פוליטית. אנחנו

צריכים להחליט האם אנחנו מדברים על תכנית יישוב פליטים בשטח הכבוש או

טוב לפלות על "הגל האמריקני", שתהיה תכנית אזורית. לי כשלעצמי נראית

טאוד המחשבה על תכנית אזורית. אבל זוהי החלטה פוליטית שמישהו צריך

לקבוע אותה.

כאשר קיבלנו החלטה, דיברנו על פתרון אזורי ובינ-

היו"ר השר א. אבן:

לאומי, היינו שהפתרון איננו צריך להיות דווקא

בתחום הקודם, ושנחנו נתרם לפתרון הבעייה, אבל לא נפתור אותה.

יש להציג את העניין כך, אבל צריך להיות פתרון

רב-אלוף צ. צור:

ברור בכיחן זה.

אנחנו צריכים גם להחליט, האם אנחנו רבים ביחס

לפליטים של 1948, או של 1967. משום-כך, אם צריך היום לתת הנחיות לסטלחת

שלנו כאו"ם, הייתי מסליץ: א) לקבוע את העובדות הכלליות ולומר מה קורה

כאן. ב) הייתי מדבר על פתרון אזורי. ג) פתרון אזורי במסגרת הסדר

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

10.12.87 - 10.12.87

רב-אלוף צ. צור:

כללי. (ד) אנחנו עובדים על בדיקת אפשרויות, אבל לא הייתי מציג אפשרות קונקרטיה, כי אינני מאמין שהיא קיימת.

הי"ר השר א. אבן:

הוועדה הזאת מספלת עכשיו יותר בעניין תכסיסי.

אין אנחנו מתבקשים לפתור את בעיית-הפליטים, אלא

להחליט מה המכסיסום שנוכל לומר כדי לצאת בשלום יחסי מן הוויכוח הזה.

גם אני חשבת שאפשר: א) להסביר את הבעייה, ב) ~~ל~~

תולדותיה, התקפנות הערבית וכו'.

ג) להסביר את היקפה, תוך הסתמכות על העובדה שזה נופח ושיש תעסוקה.

ד) גם הבעייה שנשארה אינה יכולה להיפתר בתחום הישראלי, אלא שאם יש פתרון אזורי ובינלאומי - אולי נדביש

יותר את החיוב, אם יש פתרון אזורי ובינלאומי, ישראל תביא את סיטב תרומתה,

נסיונה ומאמציה וכדומה. (ד) אם אפשר להוסיף שאנחנו בודקים (פה אנקוט

לשון זהירה) ספעלים, שישראל תהיה מוכנה להקים אותם בתחום אחריותה ויכולתה,

ואולי גם כדוגמה מסוג הפתרונות הנדונים והנבדקים. (ה) ככל שנוכל להיות

נביבים בתרומה למאטץ הבינלאומי הכולל לקיום המוסד, עלינו לעשות זאת.

השר ס. בגין:

אני מבין שהדבריש שלך אינם נאמרים כסיכום.

השר הי"ר א. אבן:

לא. אני מציע להעזר על הגישה הכללית. נוסף

להסברה ההיסטורית, שהיא צריכה להיות מוכנת מאליה,

צריך להסביר מי אחראי להיווצרות הבעייה הקודמת.

נתכנס הערב שוב.

הוחלט להתכנס שנית בשעה 3 אחר-הצהריים.

הישיבה נבעלה בשעה 10:05

=====

10.12.68

1) ... ..

10.12.68

... ..

2) ... ..
3) ... ..
4) ... ..
5) ... ..

10.12.68

... ..

10.12.68

... ..

10.12.68

הו"ר השר א. אבנר: פותח את הישיבה ומזכיר רשות הדיבור לשר המשפטים.

השר י. ש. שפירא: אני חושב שאנו יכולים להרשות לעצמנו קצת רחבות-ידיים בנושא זה. אנו חייבים ללמוד מהנסיון שהיה לנו עם ההחלטה שחשבו אותה להחלטה גורלית: הזמנו ואמרנו שכל דכפין יכול לחזור, והיה חכנון. היה אפילו זמן שנחנו 3000 איש ליום ונחנו למעלה מ-30 יום. אף האוממיסטים שבחוכנו חשבו שיחזרו 50 אלף, מסתבר שחזרו 14 אלף. עוד 6000 עושים שם בדיקת חמץ ומחפשים אותם (אח הערבים האלה) ולא כלום. כשהודיעו על החזרה אנשים לאיחוד השפחות, היה וי וזה גדול באינפורמציה אם לחזור באותו יום ששה או שבעה. אני יודע שהפסימיסטים צדקו וחזרו באותו יום שבעה. נרה לי שאמשיך לתת לנציגות שלנו באו"ם אפשרות לדבר דברים יותר מהונים ולהעלות היטב את העניין, שהנה אנו איפשרנו. ואפילו, נניח, שאנו היינו קטענים, נניח שלא היינו די טובים, אבל היינו לאין ערוך מצד החזרה יותר טובים מנפשי שהמציאות דרשה זאת. איפשרנו להם מבחינה טכנית להכניס 90 אלף איש.

דבר שני: אנחנו חייבים להעלות את ענין המספרים. ולא רק את ענין המספרים, אלא גם ענין האופי של הפליטים שיושבים גם בגדה המערבית וגם בעזה, בעיקר בגדה. הדברים שמסר אותם כאן רב-אלוף צבי צור, שמעתי אותם לפחות שני מצד תכנון העדה הפורמטורים. הכל באותה רוח. שלמעשה את לדבר על העסקה ועל דיור ועל פרנסה ביחס לגדה - איך בכלל פליטים בגדה. הם ערבים כמו כל הערבים. ואפילו בעזה - אני שומע שמלבד דיור, שהם דרים במחנות (הם גרים בשיכון וע), אבל מבחינת הכלכלה קשה להבחין בין עזתי מצד אחד אוטוקטוני לבין פליט. את ההבדלים הכלכליים האלה אנו לייבים להעלות. אנו צריכים וזמר שיש לנו חכנון לבצע אב"סטמנטס, איזה נסיון שהאנשים יחזרו לעבודה יותר פרודוקטיבית ויגורו בשיכונים יותר טובים. כמוכן, אין ביכלתנו - בלי שתהיה חכניה כוללת, חכנית מיננטית גדולה - אין ביכלתנו לעשות דברים גדולים בשטח זה. אבל אני יש לנו כל הכוונות מצד החזרה גם להוציא כספים על זה (לחעסוקה ולשיכון). וגם כלפי פנים אני אומר: החמיסה שלנו של החישובות, שהכל כאילו חייבים ללכת לחקלאות - אינני רואה לזה שום סיבה. היא לא החמיסה לעניין. עובדה שהדור הצעיר שיושב בעזה, שהוא הרוב הגדול, אנשים בגיל 35 אף פעם לא היו חקלאים. אדם הן 35 איננו כל כך צעיר. אתה צריך לישות להם הכשרה חקלאית ולהכניס אותם לחקלאות, דבר שבלי רצון גדול ובלי התלהבות גדולה ברבבות זה לא נעשה גם אצלנו.

השר אבא אבנר: לפני מיסטר של הנחיות הייתה דועה, לאחר שפיעת הסיבוב הראשון, לשלוח לנציגינו. אולי זה יעזור אם המיסטר יהיה

1911-12   1011.87 - 1011.88

The first part of the year was spent in the study of the history of the United States, and the second part in the study of the history of the world. The first part of the year was spent in the study of the history of the United States, and the second part in the study of the history of the world.

The first part of the year was spent in the study of the history of the United States, and the second part in the study of the history of the world. The first part of the year was spent in the study of the history of the United States, and the second part in the study of the history of the world.

לפני השרים הוך הדיון.

השר א. ששון: אני סבור שהיה רצוי, אם לזכור מה שאמר שר החוץ בפתיחת דבריו

הבוקר, הוא אמר שהענין הוא חכסיסי יותר. על כן אני סבור שהיה רצוי מאוד אילו יכלה המשלחה שלנו לא להכנס לויכוח בכלל על פליטים של

1948 ולא על הפליטים החדשים, כי אם לסעון שהנושא של הפליטים כלול בהחלטה של מועצת הבטחון בין יתר הבעיות, ויש לדון עליו כפי שהוחלט במועצת הבטחון.

(השר א. אבנר: אבל אם 10 נואמים ערבים מדברים על זה?) . היה רצוי מאוד

לעשות זאת ולהגביל את הדיון בועדה המדינית של העצרת על התקציב בלבד.

לומר: הנה מועצת הבטחון החליטה כך, יש שליח של אוסנא והוא בדרכו אלינו

וכבר נמצא באזור ומתחיל בעבודתו. כל דיון על הענין הזה יכול להפריע,

ולהעמיד את האיש והאזור בפני עובדות מוגברות וזה יכול להפריע לעבודה. לרכז

עד כמה שאפשר את הדיון על ענין התקציב. אם יבואו ערבים וירצו לדבר -

שידברו ויתחילו בכל מיני הצעות והדגשות - אני חושב שאפשר להשיב כנגדם מה

שאמר הבוקר השר קול. יש לומר: אילו היינו מדברים עכשיו על פתרון לבעיית

הפליטים, לפי תכניתנו אפשר היה לעשות כך וכך. ויש אפשרויות. הייתי מציע

שגם כן יסבירו. שאם במשך 20 שנה לא ידענו מה המצב לאמיתו בגדה המערבית

ובחלקים האחרים - הרי עכשיו אנו יודעים את המצב יותר טוב, ולהסביר מה המצב

לאמיתו. כל הזמן דיברנו על מיליון וכמה פליטים - מה למעשה מצאנו. נכון

שחלק מהפליטים עבר לגדה המזרחית, אבל לא 250 - 300 אלף שהם נמצאים

בגדה המערבית כולם פליטים. אפשר לחלק את 300 אלף אלה, שמדבר עליהם

מלצ'מור בדו"ח שלו. אלה היו גם אזרחים וגם פליטים, לא כולם פליטים.

ואז להראות איך היו מנפחים את ענין הפליטים. וכאן לציין, שבמשך 20 שנה

הוצאו כ-700 מיליון דולר על ענין הפליטים, מה אפשר היה לעשות ב-800

מיליון דולר שהוצאו על פליטים, כאן אפשר לעשות תכניות כאלה וכאלה.

אני רוצה לומר לכם, אני לא חושב שאם נופיע שם ונדבר ונענה לפה

שכעשה המשלחה שלנו באו"ם ביחס ל-600 רשיונות שישנם, אם אנו נראה את

הג'סטטה שמוכנים להענות להם, אם נראה ג'סטטה שאנו מעוניינים להרחיב את

איתור המספחות - אני חושש שבזה נסחף לדברים שלא רצויים לנו. אם כל הפרטים

יידונו בועדה המדינית של העצרת - מה נשאר להציע לירינג? אם אז הם יכולים

לבוא ולהבוע ממנו אלפים. לכן רצוי עד כמה שאפשר לא להכנס לדיון בדברים

האלה ולומר: כאן יש לפנינו החלטה של מועצת הבטחון.

השר מ. ביגין: מה לומר ומה לצ' לומר ב-16 הימים הקרובים בעצרת או"ם.

אלו הן השאלות העומדות בדיון שלנו. משום שביחס לעשייה

זה לא שייך למכותנו. היא גם לא מבוצע בעתיד הקרוב. מה לא לומר?

(א) אין להעביר את הרשיונות שהיו שמיים לאנשים אחרים ולהפוך אותם לרשיונות

למוכ"ז. אנו קבענו בממשלה שני עקרונות חשובים מאוד. לאמור: הבקשה היא

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year 1945.

The second part of the report deals with the economic situation in the country during the year 1945.

The third part of the report deals with the social situation in the country during the year 1945.

The fourth part of the report deals with the political situation in the country during the year 1945.

The fifth part of the report deals with the cultural situation in the country during the year 1945.

The sixth part of the report deals with the international situation in the country during the year 1945.

The seventh part of the report deals with the future prospects of the country during the year 1945.

The eighth part of the report deals with the conclusion of the report during the year 1945.

The ninth part of the report deals with the appendix during the year 1945.

The tenth part of the report deals with the bibliography during the year 1945.

The eleventh part of the report deals with the index during the year 1945.

The twelfth part of the report deals with the list of abbreviations during the year 1945.

The thirteenth part of the report deals with the list of symbols during the year 1945.

The fourteenth part of the report deals with the list of tables during the year 1945.

The fifteenth part of the report deals with the list of figures during the year 1945.

The sixteenth part of the report deals with the list of maps during the year 1945.

The seventeenth part of the report deals with the list of plates during the year 1945.

The eighteenth part of the report deals with the list of references during the year 1945.

בונה פידה, המבקש איננו בבחינת סיכון בטחון. קבענו להלכה שני קריטריונים אלה לגבי 6000 הרשיונות שלא נוצלו.. אילו היינו מעבירים אותם לאנשים אחרים - (השר א.אבנן: שימלאו אחרי התנאים האלה), אילו היינו מרכיזים שהם קיימים להלכה, היינו פוגעים בשני העקרונות. אילו היינו אומרים להעביר אותם לאנשים אחרים שיוכיחו את שני הקריטריונים האלה - נעסוד בפני שאלה פשוטה מאוד: ובכל זאת מדוע רק 6000 אלה, מדוע לא יותר? מאז חלפו מספר חדשים, אם אתם נוהים לבריות ואתם רואים צורך לתת 6000 רשיונות - מדוע לא אחרים שיבקשו בודאי ואז חבדקו.-

רצינו לשים קץ לפרשה הזאת. היא שמה לעצמה קץ. 6000 אלה נעלמו.

לדעתי, חלילה לנו להזכיר אותם. הפרשה נסתיימה. אחרת נפתח פתח ללחץ שאיש בוודאי לא מעוניין בו.

אינני מציע לומר, כפי שכתוב בפיסקה 1: "תגביר ישראל קצב אישור בקשות לאיחוד שפחות ומקרים ~~ממש~~ קשים". (א) יש בזה התחייבות מרחיקה לכת. יתבעו: איפה הגברת הקצב? (ב) זה משתמש לא טוב. כאילו היינו אומרים:

נגביר את הקצב מפני שעד עכשיו הלכנו בקצב אטי. יש בזה הודאה שיכולנו להכניס יותר ולא עשינו זאת, אך מאחר שיש דיון בעצרת או"ם אנו נדחקים להגביר את הקצב. במקום מים אלה הייתי מציע להחוב: ישראל תוסיף לשקול בהכנה בקשות לאיחוד משפחה על פי הפרוצדורה שהממשלה קבעה איתה.

שוב אני מציע לא לומר, כפי שכתוב בטעיף ג', את המלים "ללא דיחוי".

מלים אלו אינן מחייבות למציאות. איש לא יעלה על הדעת, שנוכח השינויים שנחוללו כאזור אפשר ללא דיחוי לפתור את בעיה הפליטים. אם אנו אומרים זאת - יש בכך התחייבות מרחיקה לכת. (השר א.אבנן: זה ניסוח שננקט בממשלה ב-20 ביוני). היה משגה בניסוח, לא צריכים להזדרז בפעם שניה על משגה. לא הייתי בשעצ הניסוח. אילו השתתפתי - הייתי מודה שעשיתי שביאה.

(השר י.ש.שפירא: עכשיו זאת שגיאה יותר גדולה מאשר אז). למה אי אפשר לומר

בלי דיחוי? הן לא מוסיפות שום תוכן, אלא מזמינות לתן סטויים. כל זה מה שלפי דעתי לא צריכים לומר.

מה כן לומר? - כאן הדברים יותר סורכבים. אני מציע שאנו נאמר שהבעיה

הזאת היא נורמלית, ואין עם בעולם שמגלה כלפיה יותר הבנה מאשר העם היהודי, ושהערבים הככו אותה לבעיה פוליטית.

עכשיו אנו חושפים את עצמנו לשאלה נוקבת מאוד, שלדעתי יש עליה

תשובה: מה פעלתם כשהיו לכם פליטים בימי מלחמת העולם השנייה? האן צריכים

פעם להבהיר את ההבדל. היו פליטים שאמרו שרצונם לעלות לא"י כלכד. מדוע?

משום שהם היו כפליטים ~~אנטיסמיים~~ מוקפים - כתוצאה ממלחמת העולם ובעקבות תומח

האיכה, הם היו צריכים להשאר במקום בו היה בית קברות אחד גדול לקרוביהם.

בעוד שכאן מדובר על אנשים הנמצאים בקרב בני עמם. איש לא חוקף אותם,

איש לא שונץ אותם, והבעיה היא של פתרון כפי שנעשה בכל הסכם כאשר כתוצאה

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

מלחמה או בעקבות ריב בין עמים נוצרה בעיה פליטות, שהיא כמובן אצלנו בעיה של חוקפנות חוזרת ונשנית. אני חושב שאם אנו נדגיש שהצד ההומני הוא עיקר, ואיך הערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית כדי לנגח אותנו, אף על פי שהפליטים נמצאים בקרב בני עמם שלהם - יש לנו חשבה גם לבעית ההבדל. שני הדברים שדיברנו עליהם גם לפני המלחמה וגם אחרי המלחמה צריכים להדגיש אותם, יש הקשר ביניהם. פתרון אמתי לא יכול לבוא בלי שלום, ויש הקשר. לא צריכים למחוק את שני הדברים. בכל זאת מה אנו יכולים לומר באופן חיובי? - באשר לתכנית, כפי שאנו פה

כחבנו באחד הסעיפים, על זה דיבר רב-אלוף צור בבוקר: "ממשלת ישראל התחילה לעיין בדרכים מעשיות לפתרון כולל של שאלת הפליטים, ולשם כך הקימה ועדה מיוחדת הבוחנת אפשרויות אלו". (סעיף ה'). אני מציע לא לדבר על שום ועדות. אנו נמצאים בקרב "אלטע פערד גנבים". הם יודעים מה זה ועדות. זה לא יתקבל במידה של רצינות. הקימותם ועדה, אף תכניות לפי שעה אין לנו.

במקום זה נעלה בפעם הראשונה הצעה, שכל הגורמים האזוריים והבינלאומיים לרכות מדינתנו, יתכנסו וינסו לעבד תכנית ~~א~~ לחמש שנים לפתרון בעיה הפליטים

במקומות בהם הם נמצאים, חכנית חומש. ראשית, מבחינה פסיכולוגית יש לזה חשיבות חיובית מאוד. לא משום שהיחה "פיטילטקה", אפשר לדבר על ארבע שנים ועל שבע. אני מדבר על מספר שנים מתקבל על הדעת. כלומר, הבה ונתן לאנשים אלה תקווה ממשית, שבתקופת זמן מתקבלת על הדעת יפסקו להיות נודדים, שיזכו לקורת גג ותעסוקה. אפשר לתת לזה דוגמא של ההסכם משנות ה-20 הראשונות של יוגו ותורכיה

בעזרת חבר הלאומים. באמת היחה אז תכנית של 4-5 שנים בעזרת חבר הלאומים והבעיה כשתי הארצות נפתרה. היונים שהועברו ליוגו שוקמו, הוא הדין התורכים שהועברו לתורכיה. כך קרה גם בארצות אחרות. אנו על זה מקבלים עלינו אחריות.

אנו מקבלים באמת על עצמנו אחריות עבור 200 אלף הפליטים שנמצאים ברשותנו במשך חמש שנים, במדינות בהם הם נמצאים היום. אני חושב שזה לא למעלה מכוחותינו בארץ-ישראל המערבית. (השר א.ששון: יש לך 100,000 בעזה. אם אנו רוצים לספח את עזה אנו מקבלים אותם?) בודאי. וכי חטיל אותם הימה? בודאי תקבל אותם.

מי אומר אחרת? מה שאני אומר הוא זה: נקבע תקופה מתקבלת על הדעת. ישבו כל הממשלות יחד עם ארגון בינלאומי ונראה בעיה האדמה, מים, שיכון, יעשו תקציב ונבדוק. כשהערבים אומרים: אנו לא מוכנים לשבת עם ישראל - תודה רבה! מדוע

אתם לא רוצים לפתור בעיה אנושית והופכים אותה לבעיה פוליטית? - אפולוגטיקה לא תועיל כלום. מלגות לסטודנטים - זה דבר קטן מאוד, אבל לתת מעין חזון ממשי חדש לפתור את הבעיה של הפליטים בארצות כושבותיהם. אני חושב שזה יכול להיות דבר חיובי.

השר משה קול: יש הבדל בין דיון ובין ~~א~~ לעשות משהו. יש הרבה סיעונים בחלק הראשון של הדברים שנוסחו. אפשר להוסיף עוד סיעון: היה

חילוף אוכלוסין דה-פקטו בין היהודים יושבי ארצות ערב ובין אלה שעזבו. כל הסיעונים ידועים לנו. אפשר אפילו במספרים לציין אותם. יושבים שם "צדיקי עולם"

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

כמו ההודים והפקיסטנים, היה חילוף אוכלוסין בין הודו ופקיסטן, 8 מיליון. לכל הטיעונים אני מסכים. ואני מניח שיש אנשים שכיד הכשרון הטוב שלהם יוכלו לשאת נאורים טובים. אני יכול לתת לכם את נאומה של אלינור רוזבלט, מדוע הערבים לא שיקמו את אחיהם כמו שהיהודים שיקמו את האחים שלהם.

לגבי הטיעונים יש עוד טיעון שאפשר להגיד אותו: העניין הזה של אלפתח

קצת מקשה על הפעולה, מכיוון שבמידה שהם חודרים לריכוז של הפליטים הם מקשים על ישראל את הפעולה (אני מסכים שתשמיט את המלה "במקצת").

עכשיו אני מגיע למעשה. ההבדל ביני ובין השר ביגין הוא בזה, שהוא מתנה את הפעולות בהסכמת הערבים, לשבת ולעבד תכניה ביחד עם גורמים בינלאומיים.

אני מכים לדבר על זה ולהציע זאת, אבל אני לא מתנה את הפעולות הקטנות הסמליות שלנו בהסכמה, כי הקוץ מחזיק אותנו, הערבים יושבים אצלנו. אם יהיו שטחים

שלא ישארו אצלנו, כדברי הרמטכ"ל, ילכן יחד עם הערבים פחות ממורמרים על ישראל. ואם ישארו בידינו - בודאי יהיה יותר טוב. (השר ביגין: לא הצעתי להתנות מה

שאנו נעשה). אני שמח מאוד על זה.

אני מציע באופן קונקרטי לא לדבר על התישבות חקלאית יותר. מדוע לא

הזכרתי התישבות חקלאית? מכיוון שאני יודע שיש אצלנו ויכוח על בעיה השטחים

ואינני רוצה להקדים זאת. אבל יש סעיף ז-4 שאיננו מספק אותי. הוא מנוסח בצורה

מעורפלת. מה הרע שבדבר? שאם יש פליטים ליד שכם או ליד ג'ינין, ששם יש ריכוז

ערבי ושם אין ויכוח על התישבות, מה הרע אם נגיד שנקים שם שכונות עם מרכזים

קהילתיים ונשקם את האוכלוסייה שיושבת שם, וזה יהיה מבוסס על העשייה ומלאכה

וליסוד מקצוע של האנשים היושבים שם, גם מבוגרים וגם צעירים. יש לנו הרכה נסיון

בכל הדברים האלה. אם נגיד שאנו לבד נעשה דברים - אפילו כדי להוכיח מה אפשר היה

לעשות במשך 20 שנה ולא נעשה. לכן אני מציע בעניין זה קצת יותר קונקרטיזציה,

כדי שנוכל לומר בעניין זה משהו יותר ממשי.

אני רוצה לומר לחברי: העניין הזה איננו רק ענין אנושי. העניין הזה הוא

ענין של דמוחננו. אנו הולכים למאבק פוליטי קשה מאוד בבירות העולט ובא"מ

ויש בעיה של פליטים חדשים. נחוץ לנו בשביל דמותה של ישראל, שהוכיחה נסיון

כה רב בשטח זה של ישוב פליטים, שתוכיח שיכולה לעשות משהו בשביל אנשים אומללים

אלה שהערבים לא רצו לשקט אותם. אני מציע דברים לא גדולים, אבל דברים בולטים

ומשיים ולא רק דיבורים ולא רק טיעון ותכניות.

השר א.אבן: נקודה זו, שהיא תחזור בודאי במהלך הדיון, מתיחסת לסעיף ה'.

אני מסכים לדעתו של השר ביגין, שהקמת ועדה אינה בשורה, בעיקר

בפני מוסד כאו"מ שיכלתו להוליד ועדים וועדות משנה היא בלתי טובלת. השאלה

היא אם נביע מחשבה זו, שהפתרון המקיף והכולל &&& יתכן רק על ידי שיחוף

אזורי ובינלאומי ובמסגרת האפשר להציע הצעה כפי שהציע השר ביגין - מדוע לא

נתחיל בזה עכשיו? אז זה יעמיד אותנו בפני הצורך לטרב, ובכל זאת יגלה את

אחריות המדינה להנצחת הבעיה. השאלה היא אם נאמר נוסף על כך: אם כי הפתרון

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is a very interesting and comprehensive survey of the current events and the state of the nation.

The second part of the report deals with the military operations and the progress of the army. It is a very detailed and accurate account of the military situation and the progress of the war.

The third part of the report deals with the political situation and the progress of the government. It is a very thorough and complete survey of the political situation and the progress of the government.

The fourth part of the report deals with the economic situation and the progress of the country. It is a very detailed and accurate account of the economic situation and the progress of the country.

The fifth part of the report deals with the social situation and the progress of the people. It is a very thorough and complete survey of the social situation and the progress of the people.

The sixth part of the report deals with the cultural situation and the progress of the nation. It is a very detailed and accurate account of the cultural situation and the progress of the nation.

The seventh part of the report deals with the international situation and the progress of the world. It is a very thorough and complete survey of the international situation and the progress of the world.

The eighth part of the report deals with the future of the country and the progress of the nation. It is a very detailed and accurate account of the future of the country and the progress of the nation.

The ninth part of the report deals with the conclusion of the report and the progress of the work. It is a very thorough and complete survey of the conclusion of the report and the progress of the work.

The tenth part of the report deals with the appendix and the progress of the work. It is a very detailed and accurate account of the appendix and the progress of the work.

The eleventh part of the report deals with the index and the progress of the work. It is a very thorough and complete survey of the index and the progress of the work.

The twelfth part of the report deals with the bibliography and the progress of the work. It is a very detailed and accurate account of the bibliography and the progress of the work.

הכולל והקבוע יתכן רק בהקשר זה, האם אנו מוכנים לומר שגם במסגרת המצב הקיים של הפסקת האש, כשאין שלום, גם במסגרת זו ישראל בודקת מפעלים, על מנת לבצע כמה מפעלים המועדים לשקם פליטים ולהבטיל להם העסקה, שהועדה אינה סתם ועדה אלא מיועדת לכך; שהקיימנו ועדה שבודקת מה ניתן במסגרת המצב הקיים לבצע בעצמנו, בחוץ אחריותנו, לגבי כמה מפעלים המועדים לשקם פליטים ולהבטיח העסקה.

השר י.ש.שפירא: אתה יכול לומר יפה מאוד: אנו עושים פעולות מעשיות לרבות העסקה שט, והפליטים נהנים מתעסוקה.

השר י.גלילי: הערה אינפורמטיבית. עד כה הפעילות הקונסטרוקטיבית בגדה לא הייתה נתונה לפרסום. אבל לפי בקשתי ובהסכמת ראש הממשלה, נחקבל אישור בועדה הכספיים של הכנסת לתת פרסום גם לסדרי הגודל הכספיים. זה מגיע להרבה מאוד מיליונים של לירות, אשר כבר הושקעו בפעולות קונסטרוקטיביות בגדה, ואפשר באופן סלקטיבי לבחור מה אנו מדגישים ומה אנו לא מדגישים. זאת פעולה שלא ניתן לה פרסום. זאת הזדמנות ראשונה של מתן פרסום על כמה גדולה ובנימוק החיובי של שר המשפטים, שמהפעולה הקונסטרוקטיבית הזאת נהנים גם הפליטים אפילו כשהם נמצאים במחנות, אבל הם בחלקם הגדול נזקקים לתעסוקה ולהדרכה שנוצרת.

השר א.אבנ: היו קטעים כאלה בנאומי של ראש הממשלה והצעתי להשמיטם. אולי פה יש הקשר סביר.

השר פ.ביגין: נהיה זקוקים לעזרה למען סידורם של פליטים אלה.

השר פ.קול: לא רצוי להשתמש במלה "אימפלוימנט".

השר ברזילי: לגבי שרשי הבעיה וחולדות הב"ה, גם מתוך נסיון שהייתי פעם במסלחת או"מ, כולם יכולים לסמוך על הטיעון. יש בנדון זה

מסלולים, שהאנשים המטפלים בענין מכירים אותם מצויין. תמיד היה הטיעון שלנו טוב, ויש טיעון נגדי. על זה אין מה להעיר. בכל זאת יש נקודת כובד. השר ביגין אמר, שבכל זאת השאלה משותפת לנו ולערבים, אם הערבים לא מוכנים - תודה רבה!

הבעיה אינה בינינו ובין הערבים באו"מ, כי יש באו"מ גורמים שלא מופיעים כבוררים בינינו לבין הערבים בענין זה, אלא יש להם תביעה ישירה לישראל.

עכשיו על אחת כמה וכמה. זהו היחוד של השנה הזאת לעומת השנים הקודמות. כי

בכל השנים הקודמות הייתה טענה שאנו יצרנו את בעיית הפליטים, אבל הפליטים עצמם לא היו אצלנו. עכשיו חלק גדול של הפליטים הם אצלנו. אותם 300 אלף מצויים אצלנו ואם הערבים לא רוצים נקוף אצבע בפתרון הבעיה של 300 אלף אלה, אנו

פטורים מלפתור את הבעיה? (השר פ.ביגין: אמרתי במפורש "לא"). כאן יש נקודה

חדשה, שאנו מוכרחים לתת לה יותר תוקף ולה מוכרח להיות פתרון. אינני יודע

מה מפריעה המלה "ללא דיחוי". לא רק בגלל זה שכך הייתה החלטת הממשלה, אלא

לגבי מה שאתה אומר דוקא בקונסטקסט זה, שעם השינויים באזור נוצרו אפשרויות

לפתרון בינלאומי - בודאי שאפשר לומר "ללא דיחוי", זה לא מפריע. (השר א.אבנ:

ב-25 ביוני הממשלה קבלה החלטה ובה השתמשו במלים "ללא דיחוי"). ההחלטה של

הממשלה היא החלטה על פחרון אזורי ובינלאומי. בודאי אפשר להיות נדיבים על חשבון כל הגורמים האחרים, אם אנו אומרים שאנו מוכנים ללא דיחוי לגשת לפחרון חדש עם גורמים אחרים.

אולי "תגביר ישראל את הקצב" יכול להתפרש שאנו לא עשינו מספיק. אבל "תוסיף" גם זה לא יתפרש כל כך טוב. אנו רוצים בכל זאת לומר שאנו רוצים לעשות יותר. אפשר לקחת מושג אחר. "לבחון מתוך רצון טוב את הפניות". לא מוכרח להיות "להגביר" ולא מוכרח להיות "להוסיף". (השר א.אבנן: צריכים למנות את כל ההחלטות הידניות.) צריך לומר, שכעבר נגשנו בונה-פידה ואנו מוכנים עכשיו בונה-פידה למחוק את האפשרויות האלה.

אני חושב שמלבד מזון וסעד יש חינוך ובריאות. אולי כדאי להרחיב את אח הדברים שאנו עוסקים בהם. לגבי מה שאמר השר ישראל גלילי - כסף זה גם כן דבר גדול. אפשר לתת את הסכום הגלובלי. אבל אני מכיר דוחות של בריאות וחינוך. זה כשעלצמו אומר מה עשו ומה הפעילו באותה תקופה. המדובר לא בכסף אלא בפעולות מסוימות: מרפאות, חיסון, בתי-חולים - זה מרשים. אני חושב שאח זה מן הראוי להבליט. אני מכיר חומר אחד בסוגיה זו.

והדבר האחרון - הביטוחים שבפסוק הבינים שלך הצעת בכל זאת לתת יותר "בשר" לנקודת השיקום, איזה מעשים שאנו בוחנים אפשרות של שיקום על ידי אינטגרציה.

השר א.ששון: אני שוב רוצה להעיר, שענין הפליטים הוא כלול בהחלטת מועצה

הבטחון. יש פה סכנה אחת שהיה רצוי לעמוד עליה. אם אנו

נכנסים לדיון על פליטים, אנו מפרידים אותו מההחלטה. בהחלטה נאמר שהאחד קשור בשני. אין מוקדם ואיף מאוחר. אם נכנסים לדיון - אני חושש מאוד שיוצרים תקדים. על כל פנים, אם אנו יכולים לעמוד על כך - שלא נדון ~~אם~~ בזה.

(ב) בינינו לבין עצמנו, ענין הפליטים הוא הקלף היחיד חזק בידנו. אם אנו

רוצים לנהל שיחות ורוצים לנהל מו"מ ורוצים להופיע כלפי העולם וכלפי הציבור - נדמה לי שהקלף של הפליטים הוא החזק ביותר. אם אנו היום נשים אותו על השולחן - לי נראה שאחר כך לא יהיה לנו מה לומר. (השר א.אבנן: זה לא מונע שנדבר דברים יותר כלליים בעצרת ועם ירינג נדבר ב"חור / ירוס))

אני חושב שג' זה' אין צורך שיהיו שניהם סעיפים נפרדים. הייתי אומר:

עם כינון השלום תקדיש ישראל אח מיטב מאמציה כדי לפתור בעיה זו, וכבר עכשיו התחילה לעיין בדבר.

השר י.גלילי: כמה הערות. אני חושב שבמקום לומר "תגביר ישראל את קצב" - יש

ללכת בדרך שרמז עליה שר החוץ. לומר שישראל חוזרת ומודיעה,

שבקשות מצד חושבי הגדה המערבית אל שלטונות ישראל להחיר איחוד משפחותיהם,

תיבדקנה כל אחת מתוך הבנה והקפדה בסחונות. (זה נוסח החלטה הממשלה מה-1

בספטמבר). אלא שהנסיון מלמד, שבגלל גורמים פוליטיים חלו עיכובים מהצד

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השני. (השר א.אבנן: כלומר, לחזור על ניסוח החלטות הממשלה).

אני הייתי ממליץ - בדרך כלל אין פה מקום להרבה עצות, אבל איזה ניואנסים רצוי לשלב. הייתי ממליץ על שני דברים: א) שככל שתקויים הפסקת אש (עוד לא שלום), ככל שלא ישובשו ארחות החיים ולא ינסו להפוך את הפליטים עצמם לגורם פורע סדר על ידי פעילות מבחוז - נכניס גם את האקורד הזה לתוך המשפט - תימשך פעולת השיקום, זה יקל על פעולות השיקום. ב) נקודה שניה, ולו גם בהמז דק, שככל שהפליטים עצמם ישתפו פעולה ויגלו נכונות של ניידות למקומות תעסוקה, כן יקל לשקמם. אני אומר לכם, רבותי, שעוד ינסו לביים לנו התנגדות של חזוזה של פליטים.

השר י.ש.שפירא: אני רוצה לומר: הדיון על הפליטים הוא פתוח או יותר משעמם, מפני שזה חוזר. גם הם אומרים אותם הדברים וגם אנו אומרים

אותם הדברים. להם יש עכשיו חוספת ענין - וזה ענין הפליטים החדשים. מאידך גיסא, אצלנו יש דבר חשוב מאוד. אנו תמיד ניחשנו מה צריך שיש בעולם שבו מצויים הפליטים. אנו בפעם הראשונה עשינו פוסט-מורטום כדי לראות את הפצע, וששה חדשים ראינו את הפצע. זה צריך להיות חלק גדול של הטיעון שלנו. (השר א.אבנן: שנציגינו ידברו מתוך סמכות של עד ראייה). אפילו לעשות את ההבחנה הקטנה, שתביא לתוצאות עצומות, בין מצרים ובין ירדן. זה מכניס חריץ בין מצרים ובין ירדן: צאו וראו איך הירדניפ קבלו אותם וספלו בהם. מה בעצם נתנו להם? אפשרות של ניידות ואזרחות. למעשה בגדה אין פליטים במובן הפשוט של המלה הזאת. אמנם הם לא עשו מה שעשינו אצל אנחנו לעולים שלנו - החישובות, עבודה ולימוד - זאת לא עשו, אלא רק נתנו להם להיות בני אדם. אצלם היה דבר כזה, באו פליטים והם התנהגו כפי שהתנהגו ואלו הן התוצאות. (השר א.אבנן: ההוקעה של עזה היא מאוד סבירה). עכשיו יש לנו אוטוריטה לדבר לא מתוך קריאה בעתונים אלא מתוך ידיעת הדברים.

עכשיו אני רוצה לומר: כשאנו מעלים על נס - וצריך להעלות על נס - הרשות שנתנו לפליטים לחזור, עצם הדבר הזה היה נסיון ריזיקלי מצדנו שאנו עשינו זאת. יתכן מאוד שאפשר היה לחשוב גם כלפי העתיד משהו בכיוון זה. אבל נתגלה שכל מי שעובר חשוד להיות אלפחה. הדבר היחידי שבקשנו לבדוק - ביקשנו לבדוק את הצד הבטחוני. והנה דוקא בצד הבטחוני הזה פגמו. איך אנו יכולים לתת למישהו מירדן להכנס, כאשר המצב הוא שמי שבא בירדן היה בחזקת חבלן, טרוריסט ורוצח. על כל פנים, לא יכויים לבוא אלינו בדרישה שאנו נפתח שוב את הדלת למישהו, כל עוד מתקיים מצב זה של טירור.

השר א.אבנן: החולשה היא שהממשלה הכריזה ביולי על שער פתוח לאלה שיצאו. מספרם היה אז 100 אלף וחזרו רק 14 אלף. אין ספק שהערבים

ילכו ויקבלו חזרה על אותה החלטה.

השר י.ש.שפירא: אנו בצענו אותה, אבל המשך הכרזה מצדנו אין לצפות כל עוד יש חבלות וטירור.

(Name of person to whom the letter is addressed)

The first part of the letter contains the name of the person to whom the letter is addressed. The second part contains the name of the person who is writing the letter. The third part contains the name of the person who is receiving the letter. The fourth part contains the name of the person who is sending the letter. The fifth part contains the name of the person who is receiving the letter. The sixth part contains the name of the person who is sending the letter.

The seventh part of the letter contains the name of the person to whom the letter is addressed. The eighth part contains the name of the person who is writing the letter. The ninth part contains the name of the person who is receiving the letter. The tenth part contains the name of the person who is sending the letter. The eleventh part contains the name of the person who is receiving the letter. The twelfth part contains the name of the person who is sending the letter.

The thirteenth part of the letter contains the name of the person to whom the letter is addressed. The fourteenth part contains the name of the person who is writing the letter. The fifteenth part contains the name of the person who is receiving the letter. The sixteenth part contains the name of the person who is sending the letter. The seventeenth part contains the name of the person who is receiving the letter. The eighteenth part contains the name of the person who is sending the letter.

The nineteenth part of the letter contains the name of the person to whom the letter is addressed. The twentieth part contains the name of the person who is writing the letter. The twenty-first part contains the name of the person who is receiving the letter. The twenty-second part contains the name of the person who is sending the letter. The twenty-third part contains the name of the person who is receiving the letter. The twenty-fourth part contains the name of the person who is sending the letter.

The twenty-fifth part of the letter contains the name of the person to whom the letter is addressed. The twenty-sixth part contains the name of the person who is writing the letter. The twenty-seventh part contains the name of the person who is receiving the letter. The twenty-eighth part contains the name of the person who is sending the letter. The twenty-ninth part contains the name of the person who is receiving the letter. The thirtieth part contains the name of the person who is sending the letter.

פר ג. רפאל: השוני הוא בזה שמדובר על פליטים חדשים. זה משנה את הפרספקטיבה של הדיון. הדיון בפליטים החדשים משתלב בבעיה פוליטית-מדינית שנוצרה כתוצאה של הנצחון בטלחמת ששת הימים. נכון ששום שוני לא מוביל מבחינת הזמן ומבחינת הלך הרוח ומבחינת ההחלטות שנתקבלו במועצת הבטחון, לפתח תנופה בנושא זה בדצמבר 1967. אבל ישאר מספיק מעוף כדי לנגח בנו וליצור להצים חמורים מאוד עלינו בענין הפליטים החדשים. גם בחמשת הימים האלה עלינו להשתדל שכוחנו לקראת הבאות במאבק המדיני לא יחלש, שלא תתקבלנה החלטות שיחמירו את מעמדנו. אנו בנושא הזה כל השנים עשינו אקרויטיקה מדינית. עשינו בדרך כלל בהצלחה. גם במצב הפוליטי הבינלאומי הנוכחי אין לנו כל ברירה אחרת מאשר להמשיך באקרויטיקה, אבל שתהא מותאמת למצב שנוצר לגבי הפליטים החדשים. דהיינו אם נמיר את הימרה של 6000 פליטים בפליטים חדשים, במועמדים אחרים, נפתח דלת ללחצים. אני סבור שאנו יוצאים לעצמנו שטחם ללחצים דוקא בדלת זו, אנו מוציאים את הלחץ העצום שיתהווה. העולם לא מקבל ב-1967 את ההערכה: גם ירשת וגם פלסט. לא מקבלים את ההנחה, שכתוצאה החמורה שחלה ב-1967 העולם מסופל ב-400 אלף פליטים, כפי שמלצ'מור אומר. הוא רוצה מחר בהרצאתו להגיד: נוסף לזה 300 אלף מפונים מערי התעלה. מחינו נמצאות שיכניס זאת. מה שמצרים עושה בטטחה - מה זה עסקה של סוכנות הפליטים. אבל נניח שהבעיה היא בהיקף של 300-400 אלף פליטים חדשים. לאומ'מ אין כל מצב רוח לקבל על עצמו אחריות, לא אחריות כספית ולא אחריות מדינית. גם לארצות הברית אין כל אחריות רצון לקבל אחריות זו. אם כן הלחץ יהיה להחזיר ולהחזיר כמה שרק ניתן להחזיר. לכן כדי להמנע ולהשתמש מהלחץ הזה, אנו צריכים להיות גמישים בשלב זה של חמשת הימים הבאים של הויכוח על הפליטים. אני חושב שצידוד זה שאנו רוצים לתח לנציגינו הוא מינימלי. הוא י יהיה זקוק לכשרון (הוא כשרוני מאוד בנושא זה ובכל הנושאים) כדי להשתמש ולמנוע קבלת החלטות מסעירות מאוד. בזה בודאי אין לנו ענין. לכן אני מציע לקבל חכנית מינימום זאת. כי נחברך אחרי הדיון אם נצא בסטטוס-קוו של יוריספודנציה בנושא זה. והסטטוס-קוו הוא ההחלטות המפורסמות של 1948, חיינו בזה ונחיה בזה. אבל יש החלטות של מועצת הבטחון מ-1967, של עצרת או"ם, בנוגע ללחץ הפליטים החדשים. אין לנו כל ענין להערים על זה קבלת החלטות חדשות. הצעת השר ביג'ף נראת לי. צריכים עבד אותה במתכונת ראויה. אנו לא מעוניינים באוויון של כזה - פחרון קונסטרוקטיבי של מדינות תורמות.

(א) בארצות שיושבים בהן, ב) אלה שעסקו בזה.

השר א. אבן: יתרוף הצעתו של השר ביג'ין בזה, שמעמידה את העברים במצב של החגוננות. כולם יצטרכו להגיד "לא", וזה מקל עלינו. הדיון לא דן בגדולות אבל לא בז לקטנות. ולכן הענין של מילגות בא להדגים הזדמנויות שהערבים עצמם החמיצו, שלא ראו ילדים אלה כבני אדם והפכו אותם לעבדים נרמשים. (השר פ. קול: חכניסו את המושג "קומיוניטי צנטרס". לאור הויכוח אין חילוקי דעות ונוכל לנסח משהו. אני חושב שאוכל לשלוח את הסיכום לקומי

כבר הערב. אפיץ את הסיסמך בין השרים, כדי שאפשר יהיה לקבל הוספות ותיקונים עד סחר בנוקר.

יש קריקטורה של דוש המציגה את נשיא צרפת כאיש כולו ערום ועריה, שמכר את עלי התאנה על מנת להשתכר בבקבוק של נפט עיראקי. יש בעיה כזאת: הוא לא רק ראש ממשלה אלא ריבון וראש המדינה. אני חושב שזה יכול להזמין מחאה של השגריר. אני מתכוון לפנות לכמה עיתוני ולהגיד להם, שאפילו בעיתומו של ויכוח יפה זהירות. אני רוצה לפנות לאותו עתון, שמה ~~השגריר~~ השגריר יפנה מחר - שאוכל להגיד לו כבר פנינו.

השר י. גלילי: אני מציע שחיה הוראה לכל העוסדים בהסברה, לא להזדקק

למושג נאציזם ביחס לדיגול. אני מציע זאת לא בעלמא.

השר ה. כינין: אם אתה עומד להפגש עם שגריר צרפת - פה דרושה זהירות רבה. ראוי

לשאול לומר לו: מי כמוך יודע שיש אצלנו עחונות חפשיה, הממשלה

לא מתערבת, אבל כחך הרגשחנו כלפי צרפת מצאתי לצורך לפנות שדברים חסרי-טעם כאלה לא יופיעו.

השר א. אבנ: אמנם הוא נושא לקריקטורות חסרות, אבל זה עובר את הגבול.

ההחלטה שמורה במזכירות-הממשלה.

הישיבה ננעלה.

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

...

פ ר ט י - כ ל
ישיבה ועדה-השרים לקביעת הנחיות למשלחת-ישראל
בא"מ בענין הפליטים אשר הוקמה עפ"י החלטה
ס. 195 של הממשלה מיום א' בכסלו תשכ"ח
(3.12.67)

ח' בכסלו תשכ"ח - 10.12.67
(בשעה 09:00 בבוקר וב-3.00 אחה"צ)

נכחו השרים :
א. אבן - יו"ר,
ס. כגין,
י. ברזילי,
י. גלילי,
ז. ורהפטיג,
ס. קול,
י.ש. שפירא,
א. שרון.

נעדר השר: ס. דיין .

ש. הלל
ר/א צ. צור - מסרד החוץ
ס. רביב - נציג שר-הכסות
ג. רפאל - מסרד החוץ
י. הקוע - מסרד החוץ

ס. נייר - מזכירות-הממשלה

=====

(רשמו: לפנה"צ - י. מיטרו;
אחה"צ - י. חנני.)

SECRET
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

SECRET
 (SECRET)

SECRET :

- 1. SECRET
- 2. SECRET
- 3. SECRET
- 4. SECRET
- 5. SECRET
- 6. SECRET
- 7. SECRET
- 8. SECRET

SECRET :

- 1. SECRET
- 2. SECRET
- 3. SECRET
- 4. SECRET
- 5. SECRET
- 6. SECRET

SECRET

SECRET

היו"ר הר א. אבן:

הנושא שלפנינו אין לו אחרו ההיקף שצפינו

לו בשלבים קודמים של הדיון הבינלאומי.

היה צפוי שהבעיה הידון בכללותה בעצרה ושכסגרה אחרו דיון או כדיון בפרו
יהקיים בירור מפורט על בעיה הפליטים. בינתיים קרה מה שקרה. הכירור
הפריני הכללי הועתק לסועצה הבטחון. שם נושא הפליטים לא התבלט ביותר.
סאידך בכחב-סמכוהו של נציג האו"ם הוטל עליו לדאוג אה בעיה הפליטים כאחר
הבעיות הצריכות להידון ולהחברר בסגרה של כינון השלום. אז אפשר לסעון
כי ביטוחם של מחרובוה לבעיה זו מבחינה האו"ם מוטל עליו.

ההפתחות שניה, זו שהזמן ברטה. העצרה

מקרבה לסיום, והנשיא טעקט מאד לסיים אחרו כמחוכנן ב-19 בדצמבר, ונחבלה
החלטה בנידון.

וההפתחות נוטפה. בגלל סיכוכים בקרב

המדינות הערביות ביחסים שביניהן אין כנראה להט ערבי לעורר אה הבעיה
בטלוא שעור קומחה. על כן גם החאריך שנקבע להתחלהדיון, 5 בדצמבר,
עבר חלף, וכנראה יהקיים דיון מחר והוא יארן חמטה ימים. כן שגם גורט
הזמן איננו נוהן אפשרות לבולל יריעה רחבה.

בקרב מדינות ערב יש רצון אאלמא להחליץ מן

המצב הזה על ידי קביעה אפשרות לדון בעצרה בטוף החורף או בראשיה האביב,
שהרי יש כמה מעיפים אחרים, שלא הגיע הורם לדיון, בעיקר הדיון על הנשק
הגרעיני וטביעה הפצחו, ויש הנחה שאם ועדת סירוק הנשק בג"בנה תאשר אה
האמנה בשבועות הבאים, ההיה נטייה להביא אה האמנה הזאה לאישור כולל
לפני ספטמבר. והערבים בוודקים, אם אפשר לתלוה על היתד הזאה אה הסיכוי
להעלאת הדיון הגדול על הפליטים.

הסר א. אבן:

לפי שעה יש ההבטחה גם לרעיון הזה. עמדה ארצות
 הברית היא, שאם יש צורך בסוגי סיוע לגבי כל הנעיה, שייקבע מושב סיוע,
 אולם אל יפתח פתח להידוש הדיון על המזרה ההיכון, שהרי אם יש פתח כזה הריה
 שליחותו של אארינג סוקטאה, שכל מטפלה ההייתם אל העזרה העומדה להתכנס,
 ואני אמרה שאנחנו כן בהייתם לשליחותו, שנתפרן את הבידורים אתו סתון קריצה
 עין על העזרה, אם כן מוטב שלא יהחיל בכלל. על כן יש ההבטחה לדבר הזה.
 על רקע זה אני מעלה את הבעיות שבכל זאת הובערה
 הבהרה לקראת הדיון בשבוע זה, אפילו יהיה מובגל.

לפי ההודעה של השגריר קוטיי העמוד בסוכז הדיון
 דווקא שאלה הפליטים החדשים, והטבת הערביה הריה להשיג לפתוח חזרה על
 התביעה, לאפשר את שובם של כל אלה שברחו מזרה טאז ה-5 ביוני. אני מניח
 שהם ינסו להשיג תוספות, שיש בהן בקורה. אבל כנראה אין ספק שהבעיה הזאת
 העמוד בסוכז המערכה.

אולי אקרא למציכם את הסיכום, כפי שהוא נראה בעיני
 משלחחור ביום ה" בערב אחרי שיהיה עם נשיא העזרה, יושב ראש הועדה, סגן
 יושב ראש הועדה, מזכיר הועדה מיצ' למור ומשלחות ארצות הברית, שוודיה
 ופינלנד.

"א. הדיון יהחיל כיום שני ויימסן עד יום ששי לכל
 המאוחר." היינו הוא יהיה קצר. "הערבים עדיין מהלכטים אם לסיים הדיון
 כעה או לדרוש המסן העזרה בטוב סחודש (עדיין לא ברור אם יהיה מושב סחודש,
 וארצות הברית בין היחר מהבטחה.

ב. היעד העיקרי לערבים בשלב זה להשיג החלטה לזכרה כל
 הפלסטים החדשים לחזור לבתיאם.

ג. "לארצות הברית יש סיועה ראטונה להצעה האחלטה הסכו-
 סטה טחות או יוחר על נוטה אשתקד", כלומר הקציב סכו"ת recalling previous
 "אולם בלי ההתייחסות לועדה הפיוס". אז היתה חזרה כמעט
 resolutions
 שגוהיה, המבקשה את ועדה הפיוס להמשיך במאמציה, לפתור את בעיה הפליטים

1914 - 1915

The first part of the report deals with the general situation of the country in 1914. It is a very interesting and comprehensive survey of the economic and social conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth a read.

The second part of the report deals with the specific details of the country's development in 1914. It covers a wide range of subjects, including agriculture, industry, and commerce. The author has provided a detailed and accurate account of the various factors that influenced the country's growth and progress during this period. The report is a well-written and informative study that provides a clear and concise overview of the country's economic and social conditions in 1914.

The third part of the report deals with the country's political and social conditions in 1914. It discusses the various political parties and movements that were active at the time, as well as the social issues that were of concern to the public. The author has provided a detailed and accurate account of the political and social landscape of the country in 1914, and has shown how these factors influenced the country's development and progress.

The fourth part of the report deals with the country's foreign relations in 1914. It discusses the various international agreements and treaties that were signed during this period, as well as the country's role in the world. The author has provided a detailed and accurate account of the country's foreign policy and its impact on the country's development and progress.

The fifth part of the report deals with the country's military and naval forces in 1914. It discusses the various military and naval units that were active at the time, as well as the country's military and naval strategy. The author has provided a detailed and accurate account of the country's military and naval forces, and has shown how these forces influenced the country's development and progress.

The sixth part of the report deals with the country's cultural and educational institutions in 1914. It discusses the various schools, colleges, and universities that were active at the time, as well as the country's cultural and educational policy. The author has provided a detailed and accurate account of the country's cultural and educational institutions, and has shown how these institutions influenced the country's development and progress.

היו"ר השר א. אבן:

ולהגביר את סאמציה סדי שנה בשנה. סדי שנה בשנה היא הגבירה את סאמציה, ונבר הקטאון.

"האסריקאים מעודדים את השבדים ליזום

הצעת החלטה. הסודדים אינם סחלהבים אבל עלולים לשקול זאת אם פינלנד ואוסטריה יצטרפו לשושבינות דוגמה החלטה עצרה החירום. לשוודים אין עדיין נוסח שלהם והסחשבה המיניסליה להסמק בקריאה להרוטוח" (איזו סגביה יהודיה סאוחדה). "אם יצטרכו החח לחץ לבלול סשהו על החזרת פליטים חדשים, יצהירו האסריקאים המייחסות במבוא להחלטה הקודמת בנדון. בקיצור נוסח שושבינות עדיין רק בגדר הרהורים ראשוניים.

ד. אין לפי שעה בקשה להוטעה פלטהינאים.

להלכה עלולה להיות קבוצה אחת או שתי קבוצות או שום קבוצה, או אפילו שום קבוצה, או אפילו שום בקשה, כי יש גירמה שהסארים ססחייגים מהוטעה כזאת. אנו ססבירים באופן כללי רגישות העניין והסחייגותנו מהוטעה הפלטהינאים.

ה. לא הגיעו אלינו סמועות על הצעה או אפילו

כוונות בקשר לרכוש. סניח שזאת הוצאה סההלבטוח ערביה איך להתייחס לדירון הזה בכלל. סוטב להניח שהעניין יתעורר אבל אם תהיה אפשרות להסטיך באביב סניח שירצו בשלב זה להתרכז על החזרה הפליטים החדשים.

אולי הפעם יאטרו, הנה הישראלים הסתמכו על

רבונוה בקשר לשטחים הקודמים, עכשיו יגידו, כאן אין הניטוק של רבונוה חופס, אם כי אין לועתנו הדבר כך.

השר י. גלילי: האם זוהי סברה או שיש לכם סיטנים לכך?

היו"ר השר א. אבן: אין סיטנים לכך. אם התעורר הבעיה, נגרוס

רבונוה של occupied territories . אין

המעמד הסמפטי שלנו באזורים החדשים עכשיו ססוייג בשום זיקה אל האו"ם יש לנו כל הזכויות שיש לנו בשטחים הקודמים.

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

10.10.57 - 10.10.57

protecting

שה יכולים לבקש זכויות של state.

השר י.ש. שפירא:

הסכנה שזה יקבל רוב ההיה גדולה יותר.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה להעמיד את הועדה בפני הבעיות

התובעות הכרעה או הנחיייה. כאסור ההנחה היא שהדיון יתרכז בבעיה הטליטים החדשים.

ישנה שורה של הצעות שבאו מן הסגריקוטיים.

הוא רוצה לדעה באיזו מדה יכולה הועדה להקל על האופעה. הדיון יהיה סוד קשה על ידי כמה מעשים או הצעות.

(א) האם אפשר להגביר קצת אישור סקרי איחוד

מספחות ? הבעיה היא לתת קצת תוקף, להפיה רוח חיים בעמדות אשר הממשלה

כבר בקטה, לתת רושם שפשהו מהנהל בתחום זה, בעיקר מה שאמרנו על איחוד

מספחות ו"סקרים קשים" hardship cases. כעה מבצע זה מהנהל

אנא

טפין טפין, לדעה משלחתנו באו"ם איננו עונה על שום דרישה סדיניה או הסברתיה.

באופן יותר מסשי: האם אפשר לעשות איזו הבילה של איחוד מספחות בעצם

הימים הללו ולתת לזה פומבי ?

מה למעשה המצב בענין איחוד מספחות ?

השר י.ש. שפירא:

אולי אפשר את ההצעות ואז נדון בהן.

היו"ר השר א. אבן:

(ב) להחליט לשקם את כל התושבים בשטחים

המחוזקים שאיבדו בתיהם כהוצאה מהמלחמה.

(ג) לדאוג למזון וסעד לכל התושבים הלא

פליטים הנזקקים לטיוע. יש לי רושם שדבר זה למעשה כבר סוכם עם ססו"ח

ומבצע על ידי משרדי הממשלה הנוגעים בדבר.

(ד) לומר שאנו מבטיחים העטוקה לפליטים

המסוגלים ומוכנים לעבוד. סדיניוחנו כעה היא לדאוג להעטוקה התושבים פרט

לפליטי עזה המוכנים להעטיקם בגדה המערבית.

1.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

2.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

3.11.2020

10.11.2020

4.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

10.11.2020

הי"ר השר א. אבן:

(ה) תרומה מיוחדת לסטו"ת, שתהיה מיועדת במפורש לחינוך מקצועי בשטחים המוחזקים. על זה נתנו כבר תשובה חיובית. כלומר שתרומתנו תוקצב למטרה של vocational education.

השר י. גלילי:

זה המיליון?

הי"ר השר א. אבן:

זה נוסף למיליון. אמרנו בוועידת ההתרמה,

שאנחנו שוקלים תרומה נוספת; אם היא תאושר,

היא תוקדש לחינוך מקצועי, כדי שהאנשים האלה יהיו ברי-תעסוקה ולא סתם אנשים מקבלי-סעד.

(ו) מספר מילגות מיוחדות לבני משפחות הפליטים כמסדות-החינוך שלנו. להפגין שאנחנו מוכנים להזרים את הפליטים בצורקי החינוך המקצועי והחינוך הטכנולוגי שלנו.

כלומר, זוהי שאלה ראשונה, האם אנחנו מוכנים

לאיזו הופעה או לאיזו ג'סטה במסגרת המדיניות הקיימת, שתבליט ראבה לפליטים החוזרים. העיקר הוא איחוד המשפחות. יש עוד צורך בהרחור, אם העניין יהיה חמור ונשתכנע שצריך במשהו לחזק, כדי להקל על המערכה.

השר א. שרון:

מילגות לחוזרים?

הי"ר השר א. אבן:

לבני הפליטים שעברו, אמרנו: פפעל ההחזרה

נסתיים, אבל יישארו כמה סדקים לאמור, שאפשר

לבקש איחוד משפחות, אפשר להגיש לישראל להכרעה, בכל מקרה ומקרה, מקרי

"מצוקה". המדובר היה כאלה שאמרו עליהם שיגוועו ויגסטו אם יישארו

במצב הקיים. לא שמענו על דברי בלהות אלה. השאלה היא: האם ניתן קצת

ממשות לדברים הנ"ל?

1955

... ..

1955

...

1955

... ..

... ..

... ..

1955

...

1955

... ..

השר א. שרון:

הסובן הוא לאלה שיחזרו, ולא לפליטים הקיימים

היו"ר השר א. אבן:

לאלה שיצאו וחוזרים.

יש מספר רשיונות שאושרו, 6000 ומשהו. בעליהם

לא הופיעו, כאילו אין הם קיימים בכלל. טענו שאי-אפשר למצוא אותם.

השאלה היא: האם נהיה מוכנים לומר, שאותם הרשיונות קיימים, אפילו

יועברו לפליטים אחרים, לפי הקטיגוריות שבקבע? אינני מציע את זה עכשיו,

כי אינני חש עדיין שהובר הזה יפתור את הבעייה, אבל אני תר אחרי כמה

דברים שאולי אפשר לאשר אותם ושאיתם חורגים ממה שהממשלה כבר החליטה. אני

מציע את זה להרהור.

יש מספר שאלות שיש צורך לפתור אותן השבוע,

לבני העמדה וההצבעה -

(1) האם על סגור לקיים את שירותיה ב-1968 על

בסיס דומה לזה שלפני המלחמה? - כך שואל מיצ'לפור. אולם הפעם זה יחול

כסובן גם על פליטים חדשים. הצעתנו היא לומר: כן, עד שיימצא פתרון

מוטב. בטלים אחרות השאלה היא, האם הפעולה של אונר"א צריכה להיות

בעלת אותו ההיקף שהיה לפני המלחמה?

השר א. שרון:

אותו ההיקף או אותן הפעולות? - כי ההיקף הרי

משתנה עם גידול מספר הפליטים.

היו"ר השר א. אבן:

אותם השירותים, & לפליטים החדשים יינתנו אותם

השירותים.

(2) האם על סגור להמשיך ולהוסיף ב-1968 סיוע

על בסיס ארעי לנזקקים החדשים? אנו מציעים לומר: אין צורך בכך בשטח

המוחזק על-ישרי ישראל. לא עלינו לנקוט עמדה לבני סרינות-ערב.

(3) האם על טסו"ת לשפר ולהרחיב שירותי הינוך

וחינוך-סקצועי? תזכנתנו כטובן חיובית. מיצ'למור שואל את השאלות הללו, ויש משמעות רשמית לכל שאלה ושאלה.

(4) איך להבטיל לטסו"ת את האמצעים לטפן את

התפקידים שהעצרת מטילה עליה?

מה נצטרף לאלה האוטורים שחברי או"ם צריכים

להתנדב להתרמה סיוחדת. כנראה שאי-אפשר לכלול את המיטון בתקציב הכולל של האו"ם, כי יש סרינות, ובכללן בריח-המועצות, המסרבות לשלם את חלקן בעניין זה.

(5) אם אין לטסו"ת הכנסה מספקת לפחות את כל

הדרישות, מהם השירותים שעל טסו"ת לקצץ או לבטל? כך שואל מיצ'למור, והוא אומר שזה יחייב ----- *harsh and highly political decisions*.

הצעתנו היא: לא לחוות דעה על הבעייה הזאת, להתחמק מהבעת דעה ולא לומר שמה צריך לקצץ ושם צריך להוריד. בשבילנו זה קצת לא סימפטי שנופיע כבעלי קיצוצים.

לסיכום אני מציע שאנחנו נברוס את צמצומו של

הוויכוח. אם כבר ישנה נטייה, מסיבות שמנתי, לקיים ויכוח קצר, המתייחס רק לבעיות דחופות ולברוס פתרון כולל של הבעייה במסגרת השלום, - אין

לנו שום סיבה להזמין את הוויכוח הכולל אשר ציפינו לו. אף-על-פי-כן, אם יש דיון, יצטרכו כטובן נציגינו להביע דעות כלליות על הצורך בהסדר אזורי בינלאומי, איזה רטז שישראל תחרום כטובן לפאטץ אזורי ובינלאומי, ולהדגיש שעניין השלום הוא חיוני לפתרון קבע של הבעייה הזאת, שאי-אפשר לפתור

בעייה מטובכת כזו, כשיש לוחמה והפסקת-אש ופעולות "אל-פאתח" וחבלות,

כלומר, שהשבת השלום דרושה לפתרון כולל ומקיף ויטודי של הבעייה, אף-על-

פי-כן, לומר משהו על התפישה הכוללת שלנו לגבי הצורך לחסל את בעיית הפליטים על-ידי הפיכת הפליטים בכל מקום לאזרחים.

1957

1957

1957

1957

1957

1957

פליטים - 10.12.67

טודי ביותר

9.

היו"ר השר א. אבן:

יש נטייה להאמין שאין פתרון יטודי ללא שלום. אני חושב, הואיל ואנחנו
אמרנו זאת כל הזמן, וגורמים אחרים אמרו 'לא', שצריך לפתור את הבעייה
לפני השלום, אין לנו לדעתי שום סיבה לא להסתגל לעובדה שהתורה הכללית
שלנו כנראה חדרה למוחות ונתקבלה.

השר א. שרון:

האם לא חשוב לדעתך שניעורר את שאלת מספר

הפליטים? הרי עשינו סיטקד, ונתברר כי

מספר הפליטים הוא הרבה יותר קטן במאות אלפים, אפוא שכל שנה היתה
סטו"ת מקבלת תקציב למספר כזה וכזה של פליטים, ולמעשה המספר הוא
הרבה יותר קטן. אני חושב אפוא שזוהי נקודה חשובה מאוד, אם נעורר
את השאלה.

פר ג. רפאל:

היא התעורר ביוזמת מיצ'למור.

השר א. שרון:

אני חושב שהיא צריכה להתעורר ביוזמתנו

ושנצביע על-כך. זה יכול גם לכסות חלק

מהתקציב הנדול שהוא דורש אותו עכשיו. הוא דורש תקציב גדול יותר
משהיה לו מקודם. ההפרש במספרי הפליטים יכול לכסות זאת.

השר ס. בנין:

לסדר הדיונים. נותרו לנו 25 דקות עד

ישיבת-הממשלה. הבעייה היא רצינית מאוד.

זו הפעם הראשונה שנתכנסה ועדה ממשלתית סיוודת כדי לקבוע הנחיות
למשלחתנו בעניין בעיית-הפליטים. כיוון שאחר-הצהריים מתכנסת שוב
ישיבת-הממשלה והעניין דחוף, אני מציע שנעשה מאמץ ונתכנס הערב, הרי
המברק למשלחת צריך לצאת הלילה או מחר-בבוקר.

היו"ר השר א. אבן: עם גמר הדיון נקבע ישיבה נוספת להיום או למחר. העניין בעצרת לא ייבמר מחר. סחר יהיו נאומים, ההכרעות תבואנה לקראת סוף השבוע. נמשיך היום או מחר במרחב גדול יותר של זמן.

השר י. ברזילי: גם לי היה נדמה שאנחנו מתכנסים לא רק תחת לחץ ישיבת מחר, אבל אנחנו רוצים להחליט בבעייה מיטודה. הדברים הם כרוכים זה בזה. נכון הוא שאנחנו דיברנו כינינו, שהפתרון היטורי של בעיית-הפליטים כרוך בבעיית השלום. אבל באותה מידה נכון הדבר, שאנחנו לא התנינו צעדים ראשוניים שלנו בפתרון בעיית השלום, ואני יודע שמבחינה זו גם הוטלו משימות על כל-מיני קבוצות-עבודה, כי חשבנו שאילו יכולנו לבוא לאו"ם בצורה זו או אחרת, בוועדה מיוחדת או במליאה, ואומרים: הנה התחלנו באיזה סיבצע ראשון, ככל-זאת בפעם הראשונה בהיסטוריה אחרי עשרים שנה אנחנו ניגשים לעניין זה, אפנים איננו מתחייבים לא להיקף ולא למלוא הבעייה, אבל אנחנו מיישבים 1000 פליטים ראשוניים, דבר שהערבים לא עשו במשך עשרים שנה, כאשר הפליטים היו מצלם, ומה שאנחנו לא עשינו עד עכשיו - הדבר הזה היה לדעתי נכון לעשותו והוא איננו קשור בעיני בכלל באסוביה, מה יהיה נורלה של הגדה או של "יהודה ושומרון" - תקראו לזה איך שאתם רוצים, כי אם הטטח הזה יוחזר או יהיה איזה דבר עצמאי, פלשתינאי, או יהיה חלק של מדינת-ישראל...

השר ס. בגין: זוהי אהבה התלוייה בדבר - מסקל הפלים.

השר י. ברזילי: אני חושב שלא ל רק שאיננו פטורים מזאת, זה

רק יועיל לנו מבחינה פוליטית. אילו היינו

דנים איך לעשות את הדבר הזה, יכול להיות שהיינו מחליטים להתחיל ביישוב האלף הראשון, דווקא מפליטי-עזה, כי לכל הדעות אנחנו רוצים

1988 г. декабрь

В декабре 1988 года на территории предприятия были проведены работы по благоустройству территории. В частности, были выкопаны и засыпаны дорожки, а также проведена уборка территории от мусора. Работы выполнены в полном объеме.

1988 г. январь

В январе 1989 года на территории предприятия были проведены работы по благоустройству территории. В частности, были выкопаны и засыпаны дорожки, а также проведена уборка территории от мусора. Работы выполнены в полном объеме. В течение месяца были также проведены работы по уходу за растениями и деревьями. В частности, были проведены работы по обрезке деревьев и кустов. Работы выполнены в полном объеме.

1988 г. февраль

В феврале 1989 года на территории предприятия были проведены работы по благоустройству территории. В частности, были выкопаны и засыпаны дорожки, а также проведена уборка территории от мусора. Работы выполнены в полном объеме.

1988 г. март

В марте 1989 года на территории предприятия были проведены работы по благоустройству территории. В частности, были выкопаны и засыпаны дорожки, а также проведена уборка территории от мусора. Работы выполнены в полном объеме.

В течение марта 1989 года на территории предприятия были проведены работы по благоустройству территории. В частности, были выкопаны и засыпаны дорожки, а также проведена уборка территории от мусора. Работы выполнены в полном объеме.

השר י. ברזילי:

שעזת תישאר חלק של מדינת-ישראל, אפשר למצוא שם אלף שאפשר להעבירם למקום אחר וליישב אותם, אז מה שלא יהיה נורל הסטחים - יש אלף ערבים טחות ברצועת-עזה, והם יתיישבו או בחלק שלנו, או בחלק של פלשתינה, או בחלק של ירדן. לי נדמה כי הדבר הזה כתשובה מכרעת מעשית אפשרי כבר לעשות בשלב זה.

השר י. גלילי:

זה אינו יכול להיעשות לקראת מוסב העצרת.

השר י. ברזילי:

אבל אפשר לפרטם הודעה, שאנחנו מחפשים

ומכינים צעד ראשון כהשתתפות בפתרון לבעייה,

שהפתרון היסודי שלה הוא גם פתרון בינלאומי וגם פתרון אזורי, אבל

שאנחנו מכינים את הצעד הראשון ואיננו מתנים את זה בכיאת השלום.

זה נדמה לי דבר חשוב גם לעניין שהעלה אותו השר שרון.

לי|נאמר בשם המומחים, כי סמו"ח מוציאה עכשיו

לשנה בערך 32 מיליון דולר. אילו היינו לוקחים למשל עשר שנות-תקציב,

יכולים לעשות כבר דברים די רציניים. אני יודע שאי-אפשר לקחת את הכל,

כי אנשים צריכים להתרנס, אבל הסכום לא יוצא גם לקיום התעסוקה וגם

לעניינים יסודיים של יישוב פליטים.

השר י. גלילי:

ובינתיים יגורעו ברעב?

השר י. ברזילי:

אינני אומר שיקחו את הכל. אם נכון הוא,

שהתקציב הזה בנוי לפחות בסביל שלישי פליטים

שאיננו קיים, אם נוריד את אלה שלהם ניתן בלאו-הכי תעסוקה, ואם נוסיף

מה שאנחנו יכולים לקבל בעניין זה מבורטים בינלאומיים ויהודיים, שאינם

נותנים לדבר אחר אבל יתנו למטרה זו - נדמה לי שהעניין יהיה גם עניין

מעשי.

10.12.87

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10.12.87

... ..

10.12.87

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10.12.87

... ..

10.12.87

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

השר י. ברזילי:

לעניין הפוליטי, אני מבין שמכל הבעיות יש רק נקודה אחת דחופה, האם אנחנו צריכים לפחות לאותה התקופה להיות קצת יותר ליברלים בכיוון של איחוד משפחות ולהודיע על-כך. אני בעד זה.

השר ס. קול:

מה שהציע שר-החוץ בנוגע לחינוך-סקצועי או לב'סטח אנושית, אמילו לבגי איחוד משפחות, אני יכול לתמוך בזאת. אינני יודע אם זה יתן איזה דבר ביטי העצרת הזאת. אני יכול לפקפק אם זה יתן משהו ביטי העצרת הזאת. לפי דעתי לא אמא טיפלנו בבעייה הזאת כראוי. מאז נפרד מלחמת-שת-הימים נתחנו כל-מיני ועדות, כדי לטפל בבעיית-הפליטים, ולבדוק את המתרונות בנוגע לשלום. הועלה pilot project על תכניות לנסיגה, לדוגמה, של יישוב אלף או אלפיים פליטים, במקומות שהם נמצאים שם, כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות מה שהערבים לא רצו לעשות סטעמים פוליטיים, במשך כל הזמן. ^{אבל} בעניין זה היו אצלנו גורמים שצעדו צעד אחד קדימה ושלושה צעדים אחורנית... כל מה שהוכן על-ידי הוועדות של פרופטורים ואנשי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, הכל הוקפא, כיוון שמישהו חושב שאם לא יעשו כל דבר, זה יביא להגירתם של רוב הפליטים האלה לעבר-הירדן, ואם נעשה איזוהי דבר, הרי על-ידי-כך אנחנו מעוררים אצלם את התיאבון להישאר כאן.

השר י. ש. שפירא:

על-סטך מה אתה אומר שזה הוקפא?

השר ס. קול:

שמעתי מפי אלה שטיפלו בדבר, שהתכניות עובדו

פזמן. אבל נאמר כמה פעמים בישיבות-הממשלה

על-ידי גורמים הקרובים לעניין, שהם מתנגדים לתכניות. מקודם תמכו

ורצו בזאת, כי אחרת לא היו מקימים את כל הוועדות האלו. בשביל מה

השר ס. קול:

הקימו את כל הוועדות האלו? האם כדי שיהיו עוד ניירות במגירות של ראש-המטעלה או של משרד החוץ או של גורמים אחרים?

השר י. גלילי:

זוהי מטרה לא פחותה.

השר ס. קול:

אנחנו מכירים רזולוציות של קונברסיים

ציוניים ששימשו למטרה דומה.

אם אנחנו רוצים לעשות ג'טטה בשבילנו (לא

בשביל הערבים), מטעמים מדיניים, מטעמים שנוכיה מהי דמותה של ישראל

במאבק שנעסוד גם בו במשך השנה הזאת, אנחנו צריכים לעשות איזה דבר

ממשי. מה שהוצע על-ידי משרד-החוץ, שניתן עוד מטפרי רסיונות לאיחוד

מספחות, או שנעשה חינוך-מקצועי, אלו הן טבליות של 'פלגין' בשביל

סחלה רצינית, ואלו אינן עוזרות אלא להקלת כאב-ראש, וגם זה לא תמיד.

אני מציע איפוא שהוועדה הזאת תביד, יש לנו

תכנית, עיבודו תכנית, ואנחנו מוכנים לעשות צעד ראשון. אני בסוח

שנקבל לזה כמטפים ראשוניים, ולא הבעייה הכספית צריכה להטריד אותנו.

זה יביע קצת את גלגלי הכלכלה גם בגדה וביחר המקומות שהם יושבים שם.

אינני מדבר עכשיו על תכניות התיישבות. יכול להיות גם שיכון עירוני,

כדי לפנוע ויכוח מי יתיישב בבקעת-הירדן, אם אנחנו כבר מתחילים או

איננו מתחילים. די לוויכוח בשעתו. יכולים אפילו להקים שכונה

במקום שיש-גם פליטים, ולסדר איזה שיקום בשכונה עירונית ולעשות איזשהו

דבר. זה יכול לעזור גם בשטח התעסוקה וגם בפירסום סטויים לעניין, זה

יכול גם להקנות לנו הרבה good will בעולם. רק נרוויח מזה לעצמנו

סכל הבחינות, גם מבחינה אנושית וגם מבחינה מדינית. מה אנחנו מסככים

פה, אם נקים בשביל 1000 או 2000 ערבים שכונה אחת או שתיים, ונעשה שם

בני-ילדים ונפתח שירותים סוציאליים? אם נבוא ונגיד קשה מעין זה,

יהיה לזה איזה הד. אם איננו מוכנים לזאת, ואנחנו אומרים שהכל קטור

1952. 11. 11

The first part of the report is devoted to a general survey of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects which have been carried out.

1. General Survey

The work has been carried out in accordance with the programme of work approved by the Council in 1951.

2. Detailed Account

The first project was the study of the properties of the new material.

The second project was the study of the properties of the new material.

The third project was the study of the properties of the new material.

The fourth project was the study of the properties of the new material.

The fifth project was the study of the properties of the new material.

The sixth project was the study of the properties of the new material.

The seventh project was the study of the properties of the new material.

The eighth project was the study of the properties of the new material.

The ninth project was the study of the properties of the new material.

The tenth project was the study of the properties of the new material.

The eleventh project was the study of the properties of the new material.

The twelfth project was the study of the properties of the new material.

The thirteenth project was the study of the properties of the new material.

The fourteenth project was the study of the properties of the new material.

The fifteenth project was the study of the properties of the new material.

The sixteenth project was the study of the properties of the new material.

The seventeenth project was the study of the properties of the new material.

The eighteenth project was the study of the properties of the new material.

The nineteenth project was the study of the properties of the new material.

The twentieth project was the study of the properties of the new material.

The twenty-first project was the study of the properties of the new material.

The twenty-second project was the study of the properties of the new material.

השר ס. קול:

בפתרון הגדול לשלום שיארינג צריך למצוא, אנחנו כמו הערבים שבטסך עשרים שנה לא רצו לעשות דבר בשטח זה ואנחנו איננו רוצים לעשות. לפי דעתי זה מעיק עלינו יותר מאשר עליהם. זוהי הבעייה. אני מדבר על אלה הנמצאים *under Israeli rule* ואין זה חשוב אם יש פה שלטון צבאי או שלטון אחר.

אני מציע שנלך בדרך זו ונעשה איזה צעד לא-סגור בעניין זה. כל דבר אחר שנאמר, לא יהיה לו שום הר. כטובן, אנחנו צריכים לומר זאת רק אם אנחנו מתכוונים לעשות זאת. לומר זאת, כשאין אנחנו מתכוונים לעשות זאת - לזה אני מתנגד. כי יאמרו שאנחנו רק סתם מבלבלים את המוח. מכל הבחינות, מהכחינה הכלכלית, האנושית והציבורית, טוב לעשות זאת. אני בעד זה שנלך בכיוון זה.

היו"ר השר א. אבן: אם אני מבין היטב את הצעתך, הרי היא אוסרת: הפתרון הכולל לבעיית-הפליטים מותנה בשלום, אבל היום נודיע על מעשים דוגמתיים או מעשים ספלאסי-דרך לשלום, או מעשים המפגינים אפשרות של הסדר.

השר ז. ורהפטיב: אני נגד מסירת הודעה שאנחנו מוכנים "להחיות" את הרשיונות שלא נוצלו ולמסור אותם למשפחות אחרות. אין זה עניין שהתחייבנו להחזיר מספר פליטים. נתנו את הרשיונות למשפחות מסויימות. הן אינן מנצלות זאת - אנחנו פסורים סזה. נדמה לי שהתיזה שלנו צריכה להיות: האו"ם החליט פעם שצריכה להינתן זכות-בחירה לפליטים. ניתנה זכות-בחירה לפליטים. יש כאלה שלא נרשמו, הם החליטו לוותר על זכות-הבחירה, ויש כאלה שנרשמו ולא הופיעו, הם החליטו להישאר שם.

השר ז. ורהפטיג:

איננו צריכים להכנס לבעית המספרים. עלינו לרסוז,

שאילו כל השטחים המסוחרים היו נשארים אצלנו, היינו פותרים את בעית הפליטים. עיקר ההפרזה במספרים הייתה לגבי אותם הפליטים הנמצאים עכשיו ברשות מדינת ישראל. למה לנו להקטין את זה? נדמה לי שיותר מאשר בכל זמן אחר ענין הפליטים קשור עם ענין השלום. יושב פה נציג או"ם כדי לפתור את בעית השלום, איזה טעם הוא להוציא בעיה אחת מכלל מכלול הבעיות? בעית הפליטים נמצאת במסכות אותו הנציג.

השר א. ששון:

אתה יודע כמה פליטים ישנם פה עכשיו? כ-300,000. ועל כמה היו מדברים מקודם? איך

לא גרבו על הדבר הזה?

השר ז. ורהפטיג:

אם לפתור, נפתור בעיה של 700,000 פליטים. האם אני צריך לומר שאני פותר בעיה קטנה? נאמר, תתנו אפשרות, נפתור בעיה גדולה.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה לקבל קונסנסוס לגבי הצעתו של השר קול.

השר ז. ורהפטיג:

אני מסכים. אם יש אפשרות להודיע שנעשה איזה נסיון לדוגמה, אדרבה. אני הייתי אוסר, שאתם צריך ליישב לא בעזה אלא בגדה המערבית.

היו"ר השר א. אבן:

לא דובר על יישובם של הפליטים. המפעלים המוצעים הם יותר תכניות-תעסוקה מאשר תכניות ליישובם.

השר ז. ורהפטיג:

מה הנכון בידיעות שפורסמו בקשר לשבט בידואים שנהרגו מסבו עשרות?

היו"ר השר א. אבן:

זוהי שאילתה בממשלה לשר הבטחון.

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01

1011-01 - 1011-01
1011-01 - 1011-01

רב-אלוף צ. צור:

לבני הנקודה שהעלה פה השר קול על תכניות שיטתן ושהוקטאו: המציאות היא לגמרי אחרת. אני חבר אותה הועדה המכינה את התכניות הללו. אין כרגע תכניות. אין כרגע שום תכנית מוכנה תחת היד. לפני מספר חרשים פורסם בעתון על תכנית ליישב אלף משפחות בבקעת הירדן. אם מישהו חושב שזוהי תכנית, אין הוא אלא חי בגן עדן של טפשים. שרטטו כמה קוים ונתנו להם "עטיפה צבעונית". יש סבות אחדות מדוע אי אפשר להגיע כרגע לתכנית. עד למפקד האחרון איש לא ידע על מה מדברים. למעשה רק לפני כשבועיים קבלנו את המיסמך הראשון המנתח את בעיית הפליטים. שם מסתברות שתי עובדות, שמוכרחים לדעת אותן לפני שפגישים תכניות: א) אנחנו מדברים על 320,000 פליטים לעומת המספר הרשמי של סמו"ת על 630,000 פליטים. ההבדל הוא לא במספר קטן.

היו"ר השר א. אבן:

אולי ההבדל במספרים מדגיש שאחרים ברחו. מבחינת סמו"ת אין זו הקלה, כי עליהם לספל בהם בצד ההוא.

רב-אלוף צ. צור:

אבל יש בזה הבדל לבני התכניות שלנו. (ב) מה זה בכלל המושג 'פליט' אם אתה יוצא מנקודת-ראות מפליט הוא מי שנעקר מביתו בשנת 1948, זה פשוט. אבל אם אתה יוצא לעשות ניתוח יסודי יותר ולבדוק בעיות של תעסוקה, השכלה, הכנסה וכו' - אתה מגיע לאיזה עובדות מוזרות מאוד, שאתה צריך לקחת אותן בחשבון. מתוך כ-300 אלף פליטים שישנם כיום, 100 אלף יושבים מחוץ למחנות. ולפי כל קריטריון שתבדוק את הדבר, אין כל הבדל בינם ובין ערבים אחרים בשטח.

השר י. בלילי:

האם נכונה הידיעה שמיצ'לסור קובע ש-80% של הפליטים בגדה מועסקים בתעסוקה מלאה?

1957-58

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1958-59

... ..
... ..

1959-60

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1960-61

... ..
... ..

סר ג. רפאל:

כפי שאנחנו יודעים, הוא יביט דווקא פחד דין-
וחשבון פחדים.

רב-אלוף צ. צור:

נקודה שנייה לגבי תושבי המחנות: 150 אלף מהם
בעזה ו-50 אלף בגדה-המערבית. גם לגבי תושבי
המחנות, מסתבר שאין הכדל בתעטוקתם בינם לבין ערביי הגדה או ערביי עזה.
מה וטם היה אחוז-האבטלה לפני המלחמה 40% או 60%. ההבדל עכשיו הוא
באחוזים קטנים. אם אתה מדבר על "בעיית הפליטים", אתה צריך לומר על מי
אתה מדבר ומה אתה רוצה לפתור כאן. אינך יכול לומר באופן כללי שאתה
רוצה לפתור בעיית פליטים.

אשר לוועדה המעבדת תכניות, שם אין מדברים על

פליטים. אומרים שאין הכדל בין כל פליט לתושב אחר. במידה שמכינים
תכניות, מכינים תכניות להתפתחותן של המסק בשנים שתבואנה, בהנחה שאין
הבדל מהותי בין פליט לבין תושב. אין כרגע תכניות מיוחדות לפליטים.
ישנה בעייה כללית, ולא-דווקא בעיית הפליטים.

השר ס. קול:

אסור לי רענן וייץ שישינו תכניות קונקרטיות.

רב-אלוף צ. צור:

מה שיאמר רענן וייץ - זה אינו אחראי. טותר

לי לחשוב כך. אפשר לומר בכל יום, שיש תכנית,

אבל למעשה אין שום תכנית. אם מישהו יפרסם "תכנית", יעשה טעם. יש תכנית
ליישוב 1000 משפחות בבקעת-הירדן, לפני שאיזשהו טורום מפסלתי החליט שמאשרים
ליישוב בבקעת-הירדן. זה בנוי על הנחה שאנחנו לוקחים את מי-הירמון כדי
להעביר לשם, כאילו יש לנו מי-הירמון בכיס. יכולים עוד להתקיף אותנו
בגלל עניין מי-הירמון. זה קצת לא-אחראי, לדבר על תכנית כזאת ליישוב
פליטים. לפחות יש לרון מתחילה באיזה טורום רשמי על-כך.

ST 1, 1917:

the amount of the tax, and the tax is...

ST 2, 1917:

the amount of the tax is... the amount of the tax is... the amount of the tax is...

the amount of the tax is... the amount of the tax is... the amount of the tax is...

ST 3, 1917:

the amount of the tax is...

ST 4, 1917:

the amount of the tax is... the amount of the tax is... the amount of the tax is... the amount of the tax is...

רב-אלוף צ. צור:

יש בעייה די רצינית על מה מדברים ומה בדיוק אנחנו רוצים. יש בעייה של יישוב 200 אלף היושבים במחנות. נעשו מספר סקרים של אנשי הסוציולוגיה של האוניברסיטה, והנה נתבררו כמה דברים שצריך לקחת אותם בחשבון. כשמדברים על יישובם מחדש של הפליטים, הרי אצל הסר ברזילי סבריק הרעיון איך ליישב אותם על האדמה. הוא חושב, שהנה גם היו לפני עשרים שנה הקלאים וודאי ירצו גם עכשיו להיות חקלאים. מכל הסקרים מתברר שליישב אותם על האדמה, פירושו ליישבם על חודי-כידונים. הם התרחקו במסך עשרים השנה מהחלקאות ואינם רוצים לחזור אליה. אם אנחנו רוצים לדבר על תכנית חקלאית ממין זה, אנחנו צריכים ללמוד היטב את הבעייה ולהבין את משמעותה. אין זה תהליך פשוט. זה קשה יותר מאשר העברת יוצאי-מרוקו בשעתו למושבים. מה תהיה בעייה קשה יותר, גם מבחינה פוליטית וגם מבחינה עניינית.

ישנה בעייה נוספת. עשינו מספר בדיקות. בניח שיש בעייה של 200 אלף פליטים. מה אתה רוצה לעשות אתם? עלתה תחילה תכנית של חקלאות, קודם-כל ליישב מספר פליטים באל-עריש. אבל שם אין סים. זה יכול להיות אולי חלק מתכנית אזורית אמריקאנית. אבל אז צריך להחליט על זה. לנו אין כיום פתרון לאל-עריש, כי אין שם אף טפת-סים שתוקים. יש שם רק מים מלוחים.

הסר י. גלילי:

יש תכנית להעברת מי-הירמוך לשם. אלה סכוזנים לבקעת-הירדן. יש שם במביבה חקלאות דלה מאוד החיה על 80 בארות ובהם מים מלוחים.

רב-אלוף צ. צור:

החלטנו לעשות שם קידוחי-נסיון עמוקים יותר. אולי זה יתן משהו, אם כי אנשי תה"ל טוענים שזה לא יהיה פתרון.

יש אפשרות שנייה, ליישב אותם בבקעת-הירדן. שם יש אדמות ואולי גם קצת מים, ופעם ודאי יהיו יותר מים. אבל השאלה של התיישבות בבקעת-הירדן היא קונטפלקט מסובך. מה צריך לראות את הקונטפלט הפוליטי הכללי, אם אנחנו מעוניינים להעביר לשם ערבים, בתוך השטחים המיושבים אי-אפשר להוסיב תושבים נוספים.

רנאלוף צ. צור:

ואז יש לדבר על פתרונות בשטח התעשייה והמלאכה.

הקמת שכונות.

השר ס. קול:

אנחנו מדברים על תעסוקה. הפתרונות הללו הם

רב/אלוף צ. צור:

אפשריים, אבל זהו תהליך רציני-למדי של תכנון

יטודי.

אם אנחנו רוצים להכריז על משהו, זה תמיד נחמד.

אני רוצה רק להזהיר שאיננו יודעים על מה להכריז. נכריז על משהו ואחרי

חודש לא נדע איך להסביר זאת. לפני שנחליט על תכנית רצינית, אין טעם

להכריז על זה. לא הוחלט עדיין בשום דרג סטטלתי על עניין זה. ראש-הממשלה

לא ישב על עניין זה עוד אף-טעם. להכריז הכרזה שאיש לא בדק אותה ברצינות,

זה לא יהיה אחראי.

יש גם בעיות שיש להן משמעות פוליטית. אנחנו

צריכים להחליט האם אנחנו מדברים על תכנית יישוב פליטים בשטח הכבוש או

טוב לעלות על "הגל האטריקני", שתהיה תכנית אזורית. לי כשלעצמי נראית

טאור המחשבה על תכנית אזורית. אבל זוהי החלטה פוליטית שמישהו צריך

לקבוע אותה.

כאשר קיבלנו החלטה, דיברנו על פתרון אזורי ובינ-

היו"ר השר א. אבן:

לאומי, היינו שהפתרון איננו צריך להיות דווקא

בתחום הקודם, ושנחנו נחרום לפתרון הבעייה, אבל לא נפתור אותה.

יש להציב את העניין כך, אבל צריך להיות פתרון

רב-אלוף צ. צור:

ברור בכיחן זה.

אנחנו צריכים גם להחליט, האם אנחנו דנים ביחס

לפליטים של 1948, או של 1967. טשום-כך, אם צריך היום לתת הנחיות לפסלחת

שלנו באו"ם, הייתי סמליץ: א) לקבוע את העובדות הכלליות ולומר מה קורה

כאן. ב) הייתי מדבר על פתרון אזורי. ג) פתרון אזורי בטסגרת הסדר

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

10.12.67 - 10.12.67

רב-אלוף צ. צור:

כללי. (ד) אנחנו עובדים על בדיקת אפשרויות, אבל לא הייתי מציב אפשרות קונקרטית, כי אינני מאמין שהיא קיימת.

היור' הר א. אבן:

הוועדה הזאת מטפלת עכשיו יותר בעניין תכסיסי.

אין אנחנו מתבקשים לפתור את בעיית-הפליטים, אלא

להחליט מה המכסיסום שנוכל לוטר כדי לצאת בשלום יחסי סן הוויכוח הזה.

גם אני חשבת שאפשר: א) להסביר את הבעייה, **פס**

תולדותיה, החוקפנות הערבית וכו'.

ב) להסביר את היקפה, תוך הסתמכות על העובדה שזה נופח ושיש תעסוקה.

ג) גם הבעייה שנשארה אינה יכולה להיפתר בתחום הישראלי, אלא שאם יש פתרון אזורי ובינלאומי - אולי נדביש

יותר את החיוב, -אם יש פתרון אזורי ובינלאומי, ישראל תביא את מיטב תרומתה,

נטיונה ומאסציה וכדומה. (ד) אם אפשר להוסיף שאנחנו בודקים (פה אנקוט

לשון זהירה) מפעלים, שישראל תהיה מוכנה להקים אותם בתחום אחריותה ויכולתה,

וצולי גם כדוגמה פסוג הפתרונות הנדונים והנבדקים. (ה) ככל שנוכל להיות

נניבים בתרומה לפאסץ הבינלאומי הכולל לקיום הפוסד, עלינו לעשות זאת.

הר ט. בנין:

אני מבין שהבריף שלך אינם נאמרים כסיכום.

הר היור' א. אבן:

לא. אני מציע להעזר על הניסוח הכלליה, נוסף

להסכרה ההיסטורית, שהיא צריכה להיות טובת מאליה,

צריך להסביר מי אחראי להיווצרות הבעייה הקודמת.

נתכנס הערב שוב.

הוחלט להתכנס שנית בשעה 3 אחר-הצהריים.

היו"ר השר א.אבנן:

פוחח את הישיבה ומוסר רשות הדיבור לשר המשפטים.

השר י.ש.שפירא:

אני חושב שאנו יכוחים להרשות לעצמנו קצת דחבוח-ידיים

בנושא זה. אנו חייבים ללמוד מהנסיון שהיה לנו עם

ההחלטה שחשבו אותה להחלטה גורלית: הזמנו ואמרנו שכל דכפין יכול לחזור, והיה חכנון. היה אפילו זמן שנחנו 3000 איש ליום ונחנו למעלה מ-30 יום.

אם האופטימיסטים שבתוכנו חשבו שיחזרו 50 אלף, מטתבר שחזרו 14 אלף.

עוד 6000 עושים שג בדיקת חמץ ומחפשים אותם (את הערבים האלה) ולא כלום.

כשהודיעו על החזרת אנשים לאיחוד משפחות, היה ויכוח גדול באינפורמציה אם

שחזרו באותו יום ששה או שבעה. אני יודע שהפטימיסטים צדקו וחזרו באותו יום

שבעה. נרה לי שאפשר לחת לנציגות שלנו באו"ם אפשרות לדבר דברים יותר

מתונים ולהעלות היטב את הענין, שהנה אנו איפשרנו. ואפילו, נניח, שאנו

היינו קמצנים, נניח שלא היינו די טובים, אבל היינו לאין ערוך מצד

יותר טובים מכפי שהמציאות דרשה זאת. איפשרנו להם מבחינה טכנית להכניס

90 אלף איש.

דבר שני: אנחנו חייבים להעלות את ענין המספרים. ולא רק את ענין

המספרים, אלא גם ענין האופי של הפליטים שיושבים גם בגדה המערבית וגם

בעזה, בעיקר בגדה. הדברים שמסר אותם כאן רב-אלוף גבי צור, שמעתי אותם

לפחות שני מצד חברי-ועדת הפרופיסורים. הכל באותה רוח. שלמעשה אם ליבר

על תעסוקה ועל דיור ועל פרנסה ביהם לגדה - אין בכלל פליטים בגדה. הם ערבים

כמו כל הערבים. ואפילו בעזה - אני שומע שמלבד דיור, שהם דרים במחנות

(הם גרים בשיכון רע), אבל מבחינת הכלכלה עשה להבחין בין עזתי מצד

אוטוקטוני לבין פליט. את ההבדלים הכלכליים האלה אנו חייבים להעלות.

אנו צריכים לומר שיש לנו חכניות לבצע אב'סטמנטס, איזה נסיון שהאנשים יחזרו

לעבודה יותר פרודוקטיבית ויגורו בשיכונים יותר טובים. כמוכן, אין ביכלתנו -

בלי שתהיה חכנית כוללת, חכנית פיננסית גדולה - אין ביכלתנו לעשות דברים

גדולים בשטח זה. אבל אנו יש לנו כל הכוונות מצדנו גם להוציא כספים

על זה (לתעסוקה ולשיכון). וגם כלפי פנים אני אומר: התפיסה שלנו של

התישבות, שהכל כאילו חייבים ללכת להקלאות - אינני רואה לזה שום סיבה.

היא לא סחאימה לענין. עובדה שהדור הצעיר שיושב בעזה, שהוא הרוב הגדול,

אנשים בגיל 35 אף פעם לא היו הקלאים. אדם בן 35 איננו כל כך צעיר. אתה

צריך לישות להם הכשרה הקלאית ולהכניס אותם להקלאות, דבר שבלי רצון גדול

ובלי התלהבות גדולה ברבבות זה לא נעשה גם אצלנו.

השר אבא אבנן: לפני מיסמך של הנחיות שהייחפ רוצה, לאחר שמיעת הסיבוב

הראשון, לשלוח לנציגינו. אולי זה יעזור אם המיסמך יהיה

The first part of the day was spent in the
 laboratory, where I was engaged in the
 study of the properties of the various
 substances used in the experiments.
 The second part was devoted to the
 preparation of the apparatus and the
 carrying out of the experiments.
 The results of the experiments are
 given in the following table.
 The first column shows the name of the
 substance, the second column the
 amount used, the third column the
 temperature at which the experiment was
 carried out, and the fourth column the
 results obtained.

Substance	Amount	Temperature	Results
Sulphuric acid	100 gms	100°C	...
Hydrochloric acid	50 gms	100°C	...
Nitric acid	25 gms	100°C	...
Phosphoric acid	10 gms	100°C	...
Acetic acid	5 gms	100°C	...
Formic acid	2 gms	100°C	...
Malic acid	1 gms	100°C	...
Tartaric acid	0.5 gms	100°C	...
Benzoic acid	0.2 gms	100°C	...
Salicylic acid	0.1 gms	100°C	...
Aspirin	0.05 gms	100°C	...
Phenol	0.02 gms	100°C	...
Naphthalene	0.01 gms	100°C	...

לפני השרים תוך הדיון.

השר א. ששון: אני סבור שהיה רצוי, אם לזכור מה שאמר שר החוץ בפתיחה בדבריו

הבוקר, הוא אמר שהענין הוא חכסיסי יותר. על כן אני סבור שהיה רצוי מאוד אילו יכלה המשלחת שלנו לא להכנס לויכוח בכלל על פליטים של

1948 ולא על הפליטים החדשים, כי אם למעון שהנושא של הפליטים כלול בהחלטה של מועצת הבטחון בין יתר העיות, ויש לדון עליו כפי שהוחלט במועצת הבטחון.

(השר א. אבנר: אבל אם 10 נואמים ערבים מדברים על זה?) . היה רצוי מאוד

לעשות זאת ולהגביל את הדיון בועדה המדינית של העצרת על התקציב בלבד.

לומר: הנה מועצת הבטחון החליטה כך, יש שליח של אוטנס והוא בדרכו אלינו

וכבר נמצא באזור ומחילים בעבודתו. כל דיון על הענין הזה יכול להפריע,

ולהעמיד את האיש והאזור בפני עובדות טובמרות וזה יכול להפריע לעבודה. לרכז

עד כמה שאפשר את הדיון על ענין התקציב. אם יבואו ערבים ויראו לדבר -

שידברו ויחחילו בכל מיני הצעות והדגשות - אני חושב שאפשר להשיב כנגדם מה

שאמר הבוקר השר קול. יש לומר: אילו היינו מדברים עכשיו על פתרון לבעיית

הפליטים, לפי תכניתנו אפשר היה לעשות כך וכך. ויש אפשרויות. הייתי מציע

שגם כן יסבירו, שאם במשך 20 שנה לא ידענו מה המצב לאמיתו בגדה המערבית

ובחלקים האחרים - הרי עכשיו אנו יודעים את המצב יותר טוב, ולהסביר מה המצב

לאמיתו. כל הזמן דיברנו על מיליון וכמה פליטים - מה למעשה נמצאו. נכון

שחלק מהפליטים עבר לגדה המזרחית, אבל לא 250 - 300 אלף שהם נמצאים

בגדה המערבית כולם פליטים. אפשר לחלק את 300 אלף אלה, שמדבר עליהם

כלצ'מור בדו"ח שלו. אלה היו גם אזרחים וגם פליטים, לא כולם פליטים.

ואז להראות איך היו מנפחים את ענין הפליטים. וכאן לציין, שבמשך 20 שנה

הוצאו כ-700 מיליון דולר על ענין הפליטים, מה אפשר היה לעשות ב-800

מיליון דולר שהוצאו על פליטים, כאן אפשר לעשות הכניות כאלה וכאלה.

אני רוצה לומר לכם, אני לא חושב שאם נופיע שם ונדבר ונענה למה

שבקשה המשלחת שלנו באו"ם ביחס ל-600 רשיונות שיטנם, אם אנו נראה את

הג'סטת שמוכנים להענות להם, אם נראה ג'סטת שאנו מעונינים להרחיב את

איחוד המשפחות - אני חושש שבזה נסחף לדברים שלא רצויים לנו. אם כל הפרטים

יידונו בועדה המדינית של העצרת - מה נשאר להציע לירינג? אם אז הם יכולים

לבוא ולחבוע ממנו אלפים. לכן רצוי עד כמה שאפשר לא להכנס לדיון בדברים

האלה ולומר: כאן יש לפנינו החלטה של מועצת הבטחון.

השר מ. בייגין: מה לומר ומה לא לומר ב-16 הימים הקרובים בעצרת או"ם.

אלו הן השאלות העומדות בדיון שלנו. מטום שביחס לעשייה

זה לא שייך לסמכותנו. היא גם לא חבוצע בעתיד הקרוב. מה לא לומר?

(א) אין להעביר את הרשיונות שהיו שמיים לאנשים אחרים ולהפוך אותם לרשיונות

למוכ"ז. אנו קבענו בממשלה שני עקרונות חשובים מאוד. לאמור: הבקשה היא

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

צונה פירה, המבקש איננו בבחינת סיכון בטחון. קבענו להלכה שני קריטריונים אלה לגבי 6000 הרשיונות שלא נוצלו.. אילו היינו מעבירים אותם לאנשים אחרים - (השר א.אבנן: שיטלאו אחרי התנאים האלה), אילו היינו מרכיזים שהם קיימים להלכה, היינו פוגעים בשני העקרונות. אילו היינו אומרים להעביר אותם לאנשים אחרים שיוכיחו את שני הקריטריונים האלה - נעסוד בפני שאלה ששטה מאוד: ובכל זאת מדוע רק 6000 אלה, מדוע לא יותר? כאז חלפו מספר חדשים, אם אתם נוחים לבריות ואתם רואים צורך לתת 6000 רשיונות - מדוע לא אחרים שיבקשו בודאי ואז תבדקו.-

רצינו לשיט קץ לפרשה הזאת. היא שמה לעצמה קץ. 6000 אלה נעלמו. לדעתי, חלילה לנו להזכיר אותם. הפרשה נסתיימה. אחרת נפתח פתח ללחץ שאיש בודאי לא מעוניין בו.

אינני מציע לומר, כפי שכתוב בפיסקה 1: "הגביר ישראל קצב אישור בקשות לאיחוד הפחות ומקרים ~~מסוימים~~ קשים". (א) יש בזה התחייבות מרחיקה לכת. יתבעו: איפה הגברת הקצב? (ב) זה משתמש לא טוב. כאילו היינו אומרים: נגביר את הקצב לפני שעד עכשיו הלכנו בקצב אמרי. יש בזה הודאה שיכולנו להכניס יותר ולא עשינו זאת, אך מאחר שיש דיון בעצרת או"ס אזו נדחקים להגביר את הקצב. במקום מים אלה הייתי מציע לכתוב: ישראל תוסיף לשקול בהבנה בקשות לאיחוד משפחות על פי הפרוצדורה שהממשלה קבעה אותה.

שוב אני מציע לא לומר, כפי שכתוב בסעיף ג', את המלים "ללא דיהוי". מלים אלו אינן מתאימות למציאות. איש לא יעלה על הדעת, שנוכח השינויים שנחוללו באזור אפשר ללא דיהוי לפתור את בעיה הפליטים. אם אזו אומרים זאת - יש בכך התחייבות מרחיקה לכת. (השר א.אבנן: זה ניסוח שננקט בממשלה ב-20 ביוני). היה משגה בניסוח, לא צריכים לחזור בפעם שניה על משגה. לא הייתי בטעם הניסוח. אילו השתחפתי - הייתי מודה שעשיתי שגיאה. (השר י.ש.שפירא: עכשיו זאת שגיאה יותר גדולה מאשר אז). למה אי אפשר לומר בלי דיהוי? הן לא מוסיפות שום תוכן, אלא מזמינות לחץ מסויים. כל זה מה שלפ דעתי לא צריכים לומר.

מה כן לומר? - כאן הדברים יותר מורכבים. אני מציע שאנו נאמר שהבעיה הזאת היא נורמלית, ואין עם בעולם שמגלה כלפיה יותר הבנה מאשר העם היהודי, ושהערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית.

עכשיו אנו חושפים את עצמנו לשאלה נוקבת מאוד, שלדעתי יש עליה תשובה: מה פעלתם כשהיו לכם פליטים בימי מלחמת העולם השנייה? גאן צריכים פעם להבהיר את ההבדל. היו פליטים שאסרו שרצונם לעלות לא"י בלבד. מדוע? משום שהם היו כפליטים ~~מסוימים~~ מוקפים - כתוצאה ממלחמת העולם ובעקבות חומת האיבה, הם היו צריכים להשאר במקום בו היה בית קברות אחד גדול לקרוביהם. בעוד שכאן מדובר על אנשים הנמצאים בקרב בני עמם. איש לא חוקף אותם, איש לא שונץ אותם, והבעיה היא של פחרון כפי שנעשה בכל הסכם כאשר כתוצאת

מלחמה או בעקבות ריב בין עמים נוצרה בעיה פליטות, שהיא כסובן אצלנו בעיה של חוקפנות חוזרת ונשנית. אני חושב שאם אנו נדגיש שהצד ההומני הוא עיקר, ואיך הערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית כדי לנגח אותנו, אף על פי שהפליטים נמצאים בקרב בני עמם שלהם - יש לנו חשבה גם לבעיה ההבדל. שני הדברים שדיברנו עליהם גם לפני המלחמה וגם אחרי המלחמה צריכים להדגיש אותם, יש הקשר ביניהם. פתרון אמתי לא יכול לבוא בלי שלום, ויש הקשר. לא צריכים למחוק את שני הדברים. בכל זאת מה אנו יכולים לומר באופן חיובי? - באשר לתכנית, כפי שאנו פה

כתבנו באחד הסעיפים, על זה דיבר רב-אלוף צור בבוקר: "ממשלת ישראל התחילה לעיין בדרכים מעשיות לפתרון כולל של שאלת הפליטים, ולשם כך הקימה ועדה טימחה הבוחנת אפשרויות אלו". (סעיף ה'). אני מציע לא לדבר על שום ועדות. אנו נמצאים בקרב "אלטע פערד גנבים". הם יודעים מה זה ועדות. זה לא יתקבל במידה של רצינות. הקימותם ועדה, אף תכניות לפי שעה אין לנו.

במקום זה נעלה בפעם הראשונה הצעה, שכל הגורמים האזוריים והבינלאומיים

לרבות מדינתנו, יתכנסו וינסו לעבד תכנית של לחמש שנים לפתרון בעיה הפליטים במקומות בהם הם נמצאים, תכנית חומש. ראשית, מבחינה פסיכולוגית יש לזה חשיבות חיובית מאוד. לא משום שהיחה "פיטילטקה", אפשר לדבר על ארבע שנים ועל שבע.

אני מדבר על מספר שנים מתקבל על הדעת. כלומר, הבה ונתן לאנשים אלה תקווה ממשית, שבתקופת זמן מתקבלת על הדעת יפסקו להיות נודדים, שיזכו לקורת גב ותעסוקה. אפשר לתת לזה דוגמא של ההסכם משנות ה-20 הראשונות של יון ותורכיה

בעזרת חבר הלאומים. באמת היחה אז תכנית של 4-5 שנים בעזרת חבר הלאומים והבעיה בשתי הארצות נפתרה. היונים שהועברו ליוון שוקמו, הוא הדין החורכים שהועברו לתורכיה. כך קרה גם בארצות אחרות. אנו על זה מקבלים עלינו אחריות.

אנו מקבלים באמת על עצמנו אחריות עבור 200 אלף הפליטים שנמצאים ברשותנו בסך חמש שנים, במדינות בהם הם נמצאים היום. אני חושב שזה לא למעלה מכוחותינו

בארץ-ישראל המערבית. (השר א.ששון): יש לך 100,000 בעזה. אם אנו רוצים לספח את עזה אנו מקבלים אותם? בודאי. וכי תטיל אותם הימה? בודאי תקבל אותם.

מי אומר אחרת? מה שאני אומר הוא זה: נקבע תקופה מתקבלת על הדעת. ישבו כל הממשלות יחד עם ארגון בינלאומי ונראה בעיה האדמה, מים, טיכון, יעשו תקציב ונבדוק. כשהערבים אומרים: אנו לא מוכנים לשבת עם ישראל - חודה רבה! מדוע

אתם לא רוצים לפתור בעיה אנושית והופכים אותה לבעיה פוליטית? - אפולוגטיקה

לא חועיל כלום. מלגות לסטודנטים - זה דבר קטן מאוד, אבל לתת מעין חזון

ממשי חדש לפתור את הבעיה של הפליטים בארצות מושבותיהם. אני חושב שזה

יכול להיות דבר חיובי.

השר טשה קול: יש הבדל בין דיון ובין *ממשל* לעשות משהו. יש הרבה טיעונים בתלק הראשון של הדברים שנוסחו. אפשר להוסיף עוד טיעון: היה

חילוף אוכלוסין דה-פקטו בין היהודים יושבי ארצות ערב ובין אלה שעזבו. כל

הטיעונים ידועים לנו. אפשר אפילו במספרים לציין אותם. יושבים שם "צדיקי עולם"

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is a very interesting and comprehensive survey of the state of affairs in the various countries of the world.

The second part of the report deals with the economic situation of the country. It discusses the various industries and the progress of the war in the economic field. It is a very detailed and thorough survey of the economic situation in the various countries of the world.

The third part of the report deals with the political situation of the country. It discusses the various political parties and the progress of the war in the political field. It is a very detailed and thorough survey of the political situation in the various countries of the world.

The fourth part of the report deals with the social situation of the country. It discusses the various social classes and the progress of the war in the social field. It is a very detailed and thorough survey of the social situation in the various countries of the world.

The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country. It discusses the various cultural movements and the progress of the war in the cultural field. It is a very detailed and thorough survey of the cultural situation in the various countries of the world.

The sixth part of the report deals with the military situation of the country. It discusses the various military forces and the progress of the war in the military field. It is a very detailed and thorough survey of the military situation in the various countries of the world.

The seventh part of the report deals with the diplomatic situation of the country. It discusses the various diplomatic relations and the progress of the war in the diplomatic field. It is a very detailed and thorough survey of the diplomatic situation in the various countries of the world.

כמו ההודים והפקיסטנים, היה חילוף אוכלוסין בין הודו ופקיסטן, 8 מיליון. לכל הטיעונים אני מסכים. ואני מניח שיש אנשים שכיד הכשרון הטוב שלהם יוכלו לשאת נאומים טובים. אני יכול לתת לכם את נאומה של אלינור רוזבלט, מדוע הערבים לא שיקמו את אחיהם כמו שהיהודים שיקמו את האחים שלהם. לגבי הטיעונים - עוד טיעון שאפשר להגיד אותו: העניין הזה של אלפתח קצת מקשה על הפעולה, מכיוון שבמידה שהם חודרים לריכוז של הפליטים הם מקשים על ישראל את הפעולה (אני מסכים שתשמיט את המלה "במקצת"). עכשיו אני מגיע למעשה. ההבדל ביני ובין השר ביגין הוא בזה, שהוא מחנה אף הפעולות בהסכמת הערבים, לשבת ולעבד תכנית ביחד עם גורמים בינלאומיים. אני מסכים לדבר על זה ולהציע זאת, אבל אני לא מחנה את הפעולות הקטנות הסמליות שלנו בהסכמה, כי הקוץ מחזיק אותנו, הערבים יושבים אצלנו. אם יהיו שטחים שלא ישארו אצלנו, כדברי הרמטכ"ל, ילכן יחד עם הערבים פחות ממורמרים על ישראל. ואם ישארו בידינו - בודאי יהיה יותר טוב. (השר ביגין: לא הצעתי להתנות מה שאנו נעשה). אני שמח מאוד על זה.

אני מציע באופן קונקרטי לא לדבר על החישובות הקלאית יותר. מדוע לא הזכרתי החישובות הקלאית? מכיוון שאני יודע שיש אצלנו ויכוח על בעית השטחים ואינני רוצה להקדים זאת. אבל יש סעיף ז-4 שאיננו מספק אותי. הוא מנוסח בצורה מעורפלת. מה הרע שבדבר? שאם יש פליטים ליד שכם או ליד ג'ינין, ששם יש ריכוז ערבי ושם אין ויכוח על החישובות, מה הרע אם נגיד שנקים שם שכונות עם מרכזים קהילתיים ונשקם את האוכלוסיה שיושבת שם, וזה יהיה מבוסס על העשייה ומלאכה ולימוד מקצוע של האנשים היושבים שם, גם מבוגרים וגם צעירים. יש לנו הרבה נסיון בכל הדברים האלה. אם נגיד שאנו לבד נעשה דבר - אפילו כדי להוכיח מה אפשר היה לעשות במשך 20 שנה ולא נעשה. לכן אני מציע בעניין זה קצת יותר קונקרטיזציה, כדי שניכל לומר בעניין זה משהו יותר ממשי.

אני רוצה לומר לחברי: העניין הזה איננו רק ענין אנושי. העניין הזה הוא ענין של דמותנו. אנו הולכים למאבק פוליטי קשה מאוד בבירוח העולם ובאופ"ם ויש בעיה של פליטים חדשים. נחוץ לנו בשביל דמותה של ישראל, שהוכיחה נסיון כה רב בשטח זה של ישוב פליטים. שתוכיח שיכולה לעשות משהו בשביל אנשים אומללים אלה שהערבים לא רצו לשקט אותם. אני מציע דברים לא גדולים, אבל דברים בולטים ומשיים ולא רק דיבורים ולא רק טיעון ותכניות.

השר א.אבן: נקודה זו, שהיא חוזר בודאי במהלך הדיון, מתיחסת לסעיף ה'.

אני מסכים לדעתו של השר ביגין, שהקמת ועדה אינה בשורה, בעיקר בפני מוסד כאופ"ם שיכלתו להוליד ועדים וועדות משנה היא בלתי מובלת. השאלה היא אם נביע מחשבה זו, שהפתרון המקיף והכולל ~~א~~ יתכן רק על ידי שיחוף אזורי ובינלאומי ובמסגרת האפשר להציע הצעה כפי שהציע השר ביגין - מדוע לא נחחיל בזה עכשיו? אז זה יעמיד אותנו בפני הצורך לסרב, ובכל זאת יגלה את אחריות המדינה להנצחת הבעיה. השאלה היא אם נאמר נוסף על כך: אם כי הפתרון

הכנול והקבוע יתכן רק בהקשר זה, האם אנו מוכנים לומר שגם במסגרת המצב הקיים של הפסקת האש, כשאין שלום, גם במסגרת זו ישראל בודקת מפעלים, על מנת לבצע כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיל להם תעסוקה, שהועדה אינה סתם ועדה אלא מיועדת לכך; שהקיימנו ועדה שבודקת מה ניתן במסגרת המצב הקיים לבצע בעצמנו, בחוום אחריותנו, לגבי כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיח תעסוקה.

השר י.ש.שפירא: אתה יכול לומר יפה מאוד: אנו עושים פעולות מעשיות לרבות תעסוקה שם, והפליטים נהנים מתעסוקה.

השר י.גלילי: הערה אינפורמטיבית. עד כה הפעילות הקונסטרוקטיבית בגדה לא הייתה נחונה לפרסום. אבל לפי בקשתי ובהסכמת ראש הממשלה, נחקבל אישור

בועדה הכספית של הכנסת לתת פרסום גם לסדררי הגודל הכספיים. זה מגיע להרבה מאוד מיליונים של לירות, אשר כבר הושקעו בפעולות קונסטרוקטיביות בגדה, ואפשר באופן סלקטיבי לבחור מה אנו מדגישים ומה אנו לא מדגישים. זאת פעולה שלא ניתן לה פרסום. זאת הזדמנות ראשונה של מתן פרסום על כמה גדולה ובנימוק החיובי של שר המשפטים, שמהפעולה הקונסטרוקטיבית הזאת נהנים גם הפליטים אפילו כשהם נמצאים במחנות, אבל הם בחלקם הגדול נזקקים לתעסוקה ולהדרכה שנוצרת.

השר א.אבן: היו קטעים כאלה בנאומי של ראש הממשלה והצעתי להשמיטם. אולי פה יש הקשר סביר.

השר מ.ביגין: נהיה זקוקים לעזרה למען סידורם של פליטים אלה.

השר מ.קול: לא רצוי להשתמש במלה "אימפלוימנט".

השר ברזילי: לגבי שרשי הבעיה ותולדות הב"ה, גם מתוך נסיון שהייתי פעם במשלחת אונ"ס, כולם יכולים לסמוך על הטיעון. יש בנדון זה

מסלולים, שהאנשים המטפלים בענין מכירים אותם מצויין. תמיד היה הטיעון שלנו טוב, ויש טיעון נגדי. על זה אין מה להעיר. בכל זאת יש נקודת כובד. השר ביגין אמר, שבכל זאת השאלה משותפת לנו ולערבים, אם הערבים לא מוכנים - תודה רבה!

הבעיה אינה בינינו וביין הערבים באונ"ס, כי יש באונ"ס גורמים שלא מופיעים כבוררים בינינו לביין הערבים בענין זה, אלא יש להם חביצה ישירה לישראל.

עכשיו על אחת כמה וכמה. זהו היחוד של השנה הזאת לעומת השנים הקודמות. כי בכל השנים הקודמות הייתה טענה שאנו יצרנו את בעיית הפליטים, אבל הפליטים עצמם

לא היו אצלנו. עכשיו חלק גדול של הפליטים הם אצלנו. אותם 300 אלף מצויים אצלנו ואם הערבים לא רוצים נקוף אצבע בפתרון הבעיה של 300 אלף אלה, אנו

פטורים מלפתור את הבעיה? (השר מ.ביגין: אמרתי במפורש "לא"). כאן יש נקודה חדשה, שאנו מוכרחים לתת לה יותר חוקף ולה מוכרח להיות פתרון. אינני יודע

מה מפריעה המלה "ללא דיחוי". לא רק בגלל זה שכך הייתה החלטת הממשלה, אלא לגבי מה שאחה אומר דוקא בקונסטסט זה, שעם השינויים באזור נוצרו אפשרויות

לפתרון בינלאומי - בודאי שאפשר לומר "ללא דיחוי", זה לא מפריע. (השר א.אבן: ב-25 ביוני הממשלה קבלה החלטה ובה השתמשו במלים "ללא דיחוי"). ההחלטה של

הממשלה היא החלטה על פתרון אזורי ובינלאומי. בודאי אפשר להיות נדיבים על השבון כל הגורמים האחרים, אם אנו אומרים שאנו מוכנים ללא דיחוי לגשת לפתרון חדש עם גורמים אחרים.

אולי "תגביר ישראל את הקצב" יכול להתפרש שאנו לא עשינו מספיק. אבל "חוסיה" גם זה לא יתפרש כל כך טוב. אנו רוצים בכל זאת לומר שאנו רוצים לעשות יותר. אפשר לקחת זושג אחר. "לבחון מחוץ רצון טוב את הפניות". לא מוכרח להיות "להגביר" ולא מוכרח להיות "להוסיף". (השר א. אבנן: צריכים למנות את כל ההחמצות הירדניות.) צריך לומר, שבעבר נגשנו בונה-פידה ואנו מוכנים עכשיו בונה-פידה לבחון את האפשרויות האלה.

אני חושב שמלבד מזון וסעד יש חינוך ובריאות. אולי כדאי להרחיב את הדברים שאנו עוסקים בהם. לגבי מה שאמר השר ישראל גלילי - כסף זה גם כן דבר גדול. אפשר לתת את הסכום הגלובלי. אבל אני מכיר דוחות של בריאות וחינוך. זה כשעלצמו אומר מה עשו ומה הפעילו באותה תקופה. המדובר לא בכסף אלא בפעולות ממש: מרפאות, היסון, בתי-חולים - זה מרשים. אני חושב שאת זה מן הראוי להבליט. אני מכיר חומר אחד בסוגיה זו.

והדבר האחרון - הביטוחי שבפטיק הבינים שלך הצעת בכל זאת לתת יותר "בשר" לנקודת השיקום, איזה מעשים שאנו בוחנים אפשרות של שיקום על ידי אינטגרציה.

השר א. ששון: אני שוב רוצה להעיר, שענין הפליטים הוא כלול בהחלטת מועצת

הבטחון. יש פה טכנה אחת שהיה רצוי לעמוד עליה. אם אנו

נכנסים לדיון על פליטים, אנו מפרידים אותו מהחלטה. בהחלטה נאמר שהאחד קשור בשני. אין מוקדם ואיף מאוחר. אם נכנסים לדיון - אני חושש מאוד שיוצרים תקדים. על כל פנים, אם אנו יכולים לעמוד על כך - שלא נדון אצל בדה.

(ב) בינינו לבין עצמנו, ענין הפליטים הוא הקלף היותא חזק בידנו. אם אנו

רוצים לנהל שיחות ורוצים לנהל מו"מ ורוצים להופיע כלפי העולם וכלפי הציבור - נדמה לי שהקלף של הפליטים הוא החזק ביותר. אם אנו היסו נשים אותו על השולחן - לפי נראה שאחר כך לא יהיה לנו מה לומר. (השר א. אבנן: זה לא מונע שנדבר דברים יותר כלליים בעצרת ועם ירינג נדבר ביותר / ירוס.)

אני חושב שג' וה' אין צורך שיהיו שניהם סעיפים נפרדים. הייתי אומר:

עם כינון השלום תקדיש ישראל את מיטב מאמציה כדי לפתור בעיה זו, וכבר עכשיו התחילה לעיין בדבר.

השר י. גלילי: כמה הערות. אני חושב שבמקום לומר "תגביר ישראל את קצב" - יש

ללכת בדרך שרמז עליה שר החוץ. לומר שישראל חוזרת ומודיעה,

שבקשנה מצד חושבי הגדה המערבית אל שלטונות ישראל להחיר איחוד משפחותיהם,

תיבדקנה כל אחת מחוץ הבנה והקפדה בסחונות. (זה נוסח החלטת הממשלה מה-1

בספטמבר). אלא שהנסיון מלמד, שבגלל גורמים פוליטיים חלו עיכובים מהצד

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השני. (השר א.אבנן: כלומר, לחזור על ניסוח החלטות הממשלה).

אני הייתי ממליץ - בדרך כלל אין פה מקום להרכיב עצות, אבל איזה ניואנסים רצוי לשלב. הייתי ממליץ על שני דברים: א) שככל שתקויים הפסקת אש (עוד לא שלום), ככל שלא ישובו ארחות החיים ולא ינסו להפוך את הפליטים עצמם לגורם פורע - סדר על ידי פעילות מבחוץ - נכניס גם את האקורד הזה לתוך המשפט - תימשך פעולה השיקום, זה יקל על פעולות השיקום. ב) נקודה שניה, ולו גם ברמז דק, שככל שהפליטים עצמם ישתפו פעולה ויגלו נכונות של ניידות למקומות חסוקה, כן יקל לשקטם. אני אומר לכם, רבותי, שעוד ינסו לביים לנו התנגדות של חזוזה של פליטים.

השר י.ש.שפירא: אני רוצה לומר: הדיון על הפליטים הוא פתוח או יותר מסעם, מפני שזה חוזר. גם הם אומרים אותם הדברים וגם אננו אומרים אותם הדברים. להם יש עכשיו חוספת ענין - וזה ענין הפליטים החדשים. מאידך גיסא, אצלנו יש דבר חשוב מאוד. אננו קמיד ניהחנו מה שיש בעולם שבו מצויים הפליטים. אננו בפעם הראשונה עשינו פוסט-מורטום כדי לראות את הפצע, וששה חדשים ראינו את הפצע. זה גריף להוות חלק גדול של הטיעון שלנו. (השר א.אבנן: שנציגינו ידברו מתוך סמכות של עד ראייה). אפילו לעשות את ההבחנה הקטנה, שתביא לחוצאות עצומות, בין מצרים ובין ירדן. זה מכניס חריץ בין מצרים ובין ירדן: צאו וראו איך הירדנים קבלו אותם וטפלו בהם. מה בעצם נחנו להם? אפשרות של ניידות ואזרחות. למעשה בגדה אין פליטים במובן הפשוט של המלה הזאת. אמנם הם לא עשו מה שעשינו אצל אנחנו לעולים שלנו - התישבות, עבודה ולימוד - זאת לא עשו, אלא רק נחנו להם להיות בני אדם. אצלם היה דבר כזה, באו פליטים והם התנהגו כפי שהתנהגו ואלו הן התוצאות. (השר א.אבנן: ההוקעה של עזה היא מאוד טבירה). עכשיו יש לנו אוטוריטה לדבר לא מתוך קריאה בעתונות אלא מתוך ידיעת הדברים.

עכשיו אני רוצה לומר: כשאנו מעלים על נס - וצריך להעלות על נס - הרשות שנחנו לפליטים לחזור, עצם הדבר הזה היה נסיון ריזיקלי מצדנו שאנו עשינו זאת. יחכן מאוד שאפשר היה לחשוב גם כלפי העמיד משהו בכיוון זה. אבל נתגלה שכל מי שעובר חסוד להיות אלפחה. הדבר היחידי שבקשנו לבדוק - ביקשנו לבדוק את הצד הבטחוני. והנה דוקא בצד הבטחוני הזה פגמו. איך אננו יכולים לתח לכישהו מירדן להכנס, כאשר המצב הוא שמי שבא בירדן היה בחזקת חבלן, טרוריסט ורוצח. על כל פנים, לא יכו ים לבוא אלינו בדרישה שאנו נפתח שוב את הדלת למישהו, כל עוד מתקיים מצב זה של טירור.

השר א.אבנן: החולשה היא שהממשלה הכריזה ביולי על שער פתוח לאלה שיצאו.

מספרים היה אז 100 אלף וחזרו רק 14 אלף. אין ספק שהערבים

ילכו ויקבלו חזרה על אותה החלטה.

השר י.ש.שפירא: אננו בצענו אותה, אבל המשך הכרזה מצדנו אין לצפות כל עוד

יש חבלוח וטירור.

...

...

...

...

...

מר ג. רפאל: השוני הוא בזה שמדובר על פליטים חדשים. זה משנה את הפרספקטיבה של הדיון. הדיון בפליטים החדשים משתלב כבעיה פוליטית-מדינית שנוצרה כתוצאה של הנצחון בטלחמת ששת הימים. נכון ששום שוני לא מוגל מבחינת הזמן ומבחינת הלך הרוח ומבחינת ההחלטות שנחקלו במועצת הבטחון, לפתח תנופה בנושא זה בדצמבר 1967. אבל ישאר מספיק מעוף כדי לנגח בנו וליצור להצית חמורים מאוד עלינו בענין הפליטים החדשים. גם בחמשת הימים האלה עלינו להשתדל שכוחנו לקראת הבאות בסאב המדיני לא יחלש, שלא תחבלנה החלטות שיחמירו את מעמדנו. אנו בנושא הזה כל השנים עשינו אקרובטיקה מדינית. עשינו בדרך כלל בהצלחה. גם במצב הפוליטי הבינלאומי הנוכחי אין לנו כל ברירה אחרת מאשר להמשיך באקרובטיקה, אבל שמהא מוחאמת למצב שנוצר לגבי הפליטים החדשים. דהיינו אם נמיר את הימרה של 6000 פליטים בפליטים חדשים, במועדים אחרים, נפתח דלת להציתים. אני סבור שאנו יוצאים לעצמנו שסתום ללחצים דוקא בדלת זו, אנו מוציאים את הלחץ העצום שיתהווה. העולם לא מקבל ב-1967 את ההערכה: גם ירשת וגם פלטה. לא מקבלים את ההנחה, שכתוצאה התמורה שחלה ב-1967 העולם מטופל ב-400 אלף פליטים, כפי שמלצ'מור אומר. הוא רוצה מתר בהוצאתו להגיד: נוסף לזה 300 אלף מפונים מערי התעלה. מהינו נמרצות שיכניס זאת. מה שמצרים עושה בטטחה - מה זה עטקה של סוכנות הפליטים. אבל גניח שהבעיה היא בהיקף של 400-300 אלף פליטים חדשים. לאומ' אין כל מצב רוח לקבל על עצמו אחריות, לא אחריות כספית ולא אחריות מדינית. גם לארצות הברית אין כל ~~אחריות~~ רצון לקבל אחריות זו. אם כן הלחץ יהיה להחזיר ולהחזיר כמה שרק ניתן להחזיר. לכן כדי להמנע ולהשתמש מהלחץ הזה, אנו צריכים להיות גמישים בשלב זה של חמשת הימים הבאים של הויכוח על הפליטים. אני חושב שצידוד זה שאנו רוצים לחת לנציגינו הוא מינימלי. הוא י יהיה זקוק לכשרון (הוא כשרוני מאוד בנושא זה ובכל הנושאים) כדי להשתמש ולמנוע קבלת החלטות מסעירות מאוד. בזה בודאי אין לנו ענין. לכן אני מציע לקבל חכנית מינימום זאת. כי נחברך אחרי הדיון אם נצא בסטטוס-קוו של יוריספורדנציה בנושא זה. והסטטוס-קוו הוא החלטות המפורסמות של 1948, חיינו בזה ונחיה בזה. אבל יש החלטות של מועצת הבטחון מ-1967, של עצרת או"ם, בנוגע ~~אשר~~ לפליטים החדשים. אין לנו כל ענין להערים על זה קבלת החלטות חדשות. הצעת השר ביגין נראת לי. צריכים עבד אותה במחכונת ראוייה. אנו לא מעוניינים באוויון ~~אשר~~ כזה - פתרון קונסטרוקטיבי של מדינות תורמות. (א בארצות שיושבים בהן, ב) אלה שעסקו בזה.

השר א. אבן: יתרון הצעתו של השר ביגין בזה, שמעמידה את העברים במצב של החגוננות. כולם יצטרכו להגיד "לא", וזה מקל עלינו. הדיון לא דן בגדולות אבל לא בז לקטנות. ולכן הענין של מילגות בא להדגים הזדמנויות שהערים עצמם החמיצו, שלא ראו ילדים אלה כבני אדם והפכו אותם לעבדים נרמזים. (השר פ. קול: חכניסו את המושג "קומיוניטי צנטרס". לאור הויכוח אין חילוקי דעות ונוכל לגסח משהו. אני חושב שאוכל לשלוח את הסיכום לקומי

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government has taken various measures to stabilize the situation. The report also mentions the progress of the reconstruction work, and the need for further assistance from the international community.

The second part of the report deals with the social situation. It is noted that the population is still suffering from the effects of the war, and that there is a need for social reforms. The report also mentions the progress of the educational system, and the need for further investment in social services.

The third part of the report deals with the political situation. It is noted that the government is still in a state of transition, and that there is a need for further reforms. The report also mentions the progress of the legislative process, and the need for further cooperation between the different political groups.

The fourth part of the report deals with the international situation. It is noted that the country is still in a state of isolation, and that there is a need for further diplomatic efforts. The report also mentions the progress of the international relations, and the need for further cooperation with the international community.

The fifth part of the report deals with the conclusion. It is noted that the country is still in a state of transition, and that there is a need for further reforms. The report also mentions the progress of the reconstruction work, and the need for further assistance from the international community.

The sixth part of the report deals with the appendix. It contains a list of the names of the members of the committee, and a list of the names of the members of the government. The report also contains a list of the names of the members of the international community.

The seventh part of the report deals with the bibliography. It contains a list of the books and articles that were consulted during the preparation of the report.

The eighth part of the report deals with the index. It contains a list of the names of the subjects that are covered in the report, and the page numbers where they can be found.

כבר הערב. אפי' את המיסמך בין השרים, כדי שאפשר יהיה לקבל הוספות ותיקונים עד מטר בבוקר.

יש קריקטורה של דוש המציגה את נשיא צרפת כאיש כולו ערום ועריה, שמכר את עלי התאנה על מנת להשתכר בבקבוק של ג'פס עיראקי. יש בעיה כזאת: הוא לא רק ראש ממשלה אלא ריבון וראש המדינה. אני חושב שזה יכול להזמין טחאה של השגריר. אני מחכוך לפנות לכמה עתוני ולהגיד להם, שאפילו בעיחומי של ויכוח יפה זהירות. אני רוצה לפנות לאותו עתון, שמא ~~השגריר~~ השגריר ימנה מחר - שאוכל להגיד לו כבר פנינו.

השר י. גלילי: אני מציע שחיה הוראה לכל העוסדים בהסברה, לא להזדקק

למושג נאציזם ביחס לדיגול. אני מציע זאת לא בעלמא.

השר ס. כינין: אם אתה עומד להפגש עם שגריר צרפת - פה דרושה זהירות רבה. ראוי

~~ל~~ לומר לו: מי כמוך יודע שיש אצלנו עחונות חפשיה, הממשלה

לא מתערבת, אבל מתוך הרגשתנו כלפי צרפת מצאתי לצורך לפנות שדברים חסרי-טעם כאלה לא יופיעו.

השר א. אבן: אמנם הוא נושא לקריקטורות חמורות, אבל זה עובר את הגבול.

ההחלטה שסורה במזכירות-הממשלה.

הישיבה נבעלה.

of the ... ..

... ..

... ..

... ..

...

פ ר ט י - כ ל
 ישיבת ועדה-השרים לקביעת הנחיות למשלחה-ישראל
 באו"ם בענין הפליטים אשר הוקמה עפ"י החלטה
 סס. 96 של הממשלה מיום א' בכסלו תשכ"ח
 (3.12.67)

ח' בכסלו תשכ"ח - 10.12.67
 (בשעה 09:00 בבוקר וב-3.00 אחה"צ)

בכחו השרים :
 א. אבן - יו"ר,
 ס. בגין,
 י. ברזילי,
 י. גלילי,
 ז. ורהפטיג,
 ס. קול,
 י.ש. שפירא,
 א. שרון.

נעדר אשר: ס. דיין .

ש. הלל
 ר/א ז. צור - מסרד החוץ
 ס. רביב - צציג שר-הבטחון
 ג. רטאל - מסרד החוץ
 י. הקוע - מסרד החוץ

ס. ניר - מזכירות-הממשלה

=====

(רשמו: לפנה"צ - י. סימון;
 אחה"צ - י. חנני.)

הי"ר הרד א. אבן:

הנושא שלפנינו אין לו אחרון ההיקף שצפינו

לו בשלבים קודמים של הדיון הבינלאומי.

היה צפוי שהבעיה הידון בכללותה בעצרה ושכנסגרה אחרו דיון או כדיון נפרד
יהקיים בירור ספורט על בעיה הפליטים. בינתיים קרה מה שקרה. הבירור
הסדיני הכללי הועתק למועצה הבטחון. שם נושא הפליטים לא התבלט ביותר.
סאידן בכח-סטכוחו של נציג האו"ם הוטל עליו לראות מה בעיה הפליטים כאחת
הבעיות הצריכות להידון ולהחברר בסגרת של כינון השלום. אז אפשר לטעון
כי ניסוחם של פתרונות לבעיה זו מבחינת האו"ם מוטל עליו.

התפתחות שניה, זו שהזמן ברמה. העצרה

מקדמה לפיוס, והנשיא מתעקש מאד לפיכך אחרת כשהוכנן ב-19 בדצמבר, ונתקבלה
החלטה בנידון.

והתפתחות נוספת. בגלל סיבוכים בקרב

הסדינות הערביות ביחסים שביניהן אין כנראה להט ערבי לעורר את הבעיה
בטלוא שעור קוממה. על כן גם ההאריך שנקבע להתחלת הדיון, 5 בדצמבר,
עבר חלק, וכנראה יהקיים דיון פחד והוא יארן חמטה ימים. כך שגם גורם
הזמן איננו נותן אפשרות לגולל יריעה רחבה.

בקרב סדינות ערב יש רצון אלא לא להתחיל מן

הסבב הזה על ידי קביעה אפשרות לרון בעצרה בסוף החודף או בראשית האביב,
שהרי יש כמה מעיטים אחרים, טלא הגיע הודם לדיון, בעיקר הדיון על הנשק
הגרעיני ומביעה הפצחו, ויש הנחה שאם ועדת פירוק הנשק בג'נבה האשר את
האמנה בשבועות הבאים, ההיה בטיה להביא את האמנה הזאת לאישור כולל
לפני ספטמבר. והערבים בודקים, אם אפשר להלוה על היחד הזאת את הסיכוי
להפלאח הדיון הגדול על הפליטים.

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

10.11.01

השר א. אבן:

לפי שעה יש ההבטחה גם לרעיון הזה. עמדה ארצות
 הברית היא, שאם יש צורך כמובן מיוחד לגבי כל הבעיה, שייקבע מושב מיוחד,
 אולם אל ייבחר מהח לחידוש הדיון על המזרח התיכון, שהרי אם יש מהח בזה הרי
 שליחותו של פארינג טוקטא, שכל מטעלה התייחס אל העצרת העומדת להתכנס,
 ואני אמרתי שאנחנו כן בהתייחס לשליחותו, שבהסרן את הביטורים אתו מתוך קריצה
 עין על העצרה, אם כן מוטב שלא יתחיל ככלל. על כן יש ההבטחה לומר הזה.
 על רקע זה אני מעלה את הבעיה שכלל זאת הודעות
 הבהרה לקראת הדיון בשבוע זה, אפילו יהיה טובל.

לפי הודעות של הטבריר קומי העמוד במרכז הדיון

דווקא שאלה הפליטים החדשים, והטנטה הערבית הריה להשיג לפחות חזרה על
 התביעה, לאפשר את שובם של כל אלה שברחו מזרחה מאז ה-5 בינוי. אני מביח
 שהם ינסו להשיג הוטפות, שיש בהן בקורה. אבל כנראה אין ספק שהבעיה הזאת
 העמוד במרכז הטערה.

חולי אקרא לפניכם את הסיכום, כפי שהוא נראה בעיני

מסלחכו ביום ה' בערב אחרי שיחה עם בטיא העצרה, יושב ראש הועדה, סגן
 יושב ראש הועדה, מזכיר הועדה מיב' למזר ומשלחה ארצות הברית, שוודיה
 ופינלנד.

"א. הדיון יתחיל ביום שני וייסמן עד יום ששי לכל

המאוחר." היינו הוא יהיה קצר. "הערבים עדיין מחלכטים אם לסיים הדיון
 כעה או לדורש הטמן העצרה כמובן סחודש (עדיין לא ברור אם יהיה מושב סחודש,
 וארצות הברית בין היתר סחננדת.

ב. היעד העיקרי לערבים בשלב זה להשיג החלטת לזכות כל

הפלטטים החדשים לחזור לבתייהם.

ג. "לארצות הברית יש סיוטה ראשונה להצעה החלטת המנו-

סמח בחדת או יחד על בונה אשהקו", כלומר הקציב ססו"ת recalling previous

"אולם בלי ההתייחסות לועדה הפיוס". אז היתה חזרה כמעט resolutions

סגרהיה, המבקשה את ועדה הפיוס להמסין במאמציה, לפתור את בעיה הפליטים

10.15.01

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that there are still many problems to be solved. The government is taking steps to improve the situation, but more work is needed.

The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the government has a large budget deficit, but that it is working to reduce it. The central bank is also taking steps to stabilize the currency.

The third part of the report deals with the social situation. It is noted that there are many social problems, such as unemployment and poverty. The government is taking steps to address these problems, but more work is needed.

The fourth part of the report deals with the international situation. It is noted that the country is facing many international challenges, such as trade and diplomatic relations. The government is taking steps to address these challenges.

The fifth part of the report deals with the future of the country. It is noted that there are many challenges ahead, but that the country has the potential to become a developed nation.

The sixth part of the report deals with the conclusion. It is noted that the report is a preliminary one, and that more work is needed to complete it.

The seventh part of the report deals with the appendix. It contains a list of references and a list of figures.

היו"ר השר א. אבן:

ולתגביר את סאמציה סדי שנה בשנה. סדי שנה בשנה היא התגבירה את סאמציה, ונבר הקטאון.

"האמריקאים טעוודים את השברים ליזום

הצעה החלטה. הטוודים אינם מחלתיים אבל עלולים לשקול זאת אם פינלנד ואוסטריה יצטרפו לשושבינה דוגמת החלטה עצרת החירום. לטוודים אין עדיין נוסח שלהם והתחשבה המיניסלית להתפק בקריאה לתרוטות" (איזו סגביה יהודית טאוודת). "אם יצטרכו החח לחץ לכלול משהו על החזרת פליטים חדשים, יצהירו האמריקאים המייחסות במכוא להחלטה הקודמת בנדון. בקיצור נפסח שושבינה עדיין רק בגדר הרהורים ראשוניים.

ד. אין לפי שעה בקשה להופעה פלטהינאים.

להלכה עלולה להיות קבוצה אחת או שתי קבוצות או שום קבוצה, או אפילו שום קבוצה, או אפילו שום בקשה, כי יש גירסה שהסצרים מסתייגים מהופעה כזאת. אנו מסבירים באופן כללי רגישות העניין והמתייגותנו מהופעה הפלטהינאים.

ה. לא הגיעו אלינו שמועות על הצעה או אפילו

כוונות בקשר לרכוש. מניח שזאת הוצאה מהמלבנות ערביה אין להתייחס לדיון הזה בכלל. מוטב להניח שהעניין יתעורר אבל אם תהיה אפשרות להמשיך באביב מניח שירצו בשלב זה להתרכז על החזרת הפליטים החדשים."

אולי הפעם יאמרו, הנה הישראלים הסתכרו על

רבונות בקשר לשטחים הקודמים, עכשיו יגידו, כאן אין הניטוק של רבונות חופס, אם כי אין לדעתנו הרבר כך.

האם זוהי טברה או שיש לכם סימנים לכך ?

השר י. גלילי:

אין סימנים לכך. אם התעורר הבעיה, נגרום

היו"ר השר א. אבן:

רבונות של occupied territories . אין

המעמד המשפטי שלנו באזורים החדשים עכשיו מסוייב כשום זיקה אל האו"ם יש לנו כל הזכויות שיש לנו בשטחים הקודמים.

1987 г. 10.12.87

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров.

Всего в 1987 г. выдано 1000 экземпляров. Из них 500 - в 1987 г., а 500 - в 1988 г.

protecting

פה יכולים לבקש זכויות של state.

השר י.ש. שפירא:

הסכנה שזה יקבל רוב ההיה גדולה יותר.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה להעמיד את הועדה בפני הבעיות

ההובעות הכרעה או הנחיייה. כאסור ההנחה היא שהדיון יתרכז בבעיה הפליטים החדשים.

ישנה שורה של הצעות שבאו מן השגרירות קוטיי.

הוא רוצה לדעת באיזו מדה יכולה הועדה להקל על ההופעה. הדיון יהיה פאז קשה על ידי כמה מעשים או הצעות.

(א) האם אפשר להגביר קצה אישור סקרי איחוד

מספחות? הבעיה היא לתת קצה הוקף, להפיה רוח חיים בעטדות אשר הממשלה כבר בקטה, לתת רושם שפשהו מתנהל בתחום זה, בעיקר מה שאמרנו על איחוד מספחות ו"סקרים קשים" *hardship cases* כעה מכצע זה מתנהל

אמאץ

טפין טפין, לדעה משלחחבו באו"ם איבנו עונה על שום דרישה סוינייה או הסבריה. באופן יותר מסשי; האם אפשר לעשוה איזו חבילה של איחוד מספחות בעצם הימים הללו ולתת לזה פוטבי?

מה למעשה המצב בענין איחוד מספחות?

השר י.ש. שפירא:

אולי אמסור את ההצעות ואז נדון בהן.

היו"ר השר א. אבן:

(ב) להחליט לשקם את כל התושבים בשטחים

המוחזקים שאיבדו כתייהם כחוצאה מהמלחמה.

(ג) לדאוג לסזון וטעד לכל התושבים הלא

פליטים הנזקקים לסיוע. יש לי רושם שדבר זה למעשה כבר סוכס עם ססו"ח וטהבצע על ידי מטרדי הממשלה הנובעים בדבר.

(ד) לוטר שאנו מבטיחים העטוקה לפליטים

המטוגלים וסוכנים לעבוד. טריביותנו כעה היא לדאוג להעטוקה התושבים טרט לפליטי עזה המוכנים להעטיקם בגדה המערבית.

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

1.1.1.1.1.1.1

הי"ר הר א. אבן:

ה) תרומה מיוחדת לסט"ח, שתהיה מיועדת במפורש לחינוך מקצועי בשטחים המוחזקים. על זה נתנו כבר תשובה חיונית, כלומר שתרומתנו תוקצב למטרה של vocational education.

הר י. גלילי:

זה המיליון?

הי"ר הר א. אבן:

זה נוסף למיליון. אמרנו בוועידת ההתרמה,

שאנחנו שוקלים תרומה נוספת; אם היא תאושר,

היא תוקדש לחינוך מקצועי, כדי שהאנשים האלה יהיו ברי-תעסוקה ולא סתם אנשים מקבלי-סעד.

ו) מטרה מילגות מיוחדות לבני משפחות הפליטים במסדות-החינוך שלנו, להפגין שאנחנו סוכנים להזרים את הפליטים באורקי החינוך המקצועי והחינוך הטכנולוגי שלנו.

כלומר, זוהי שאלה ראשונה, האם אנחנו סוכנים

לאיזו הוטעה או לאיזו ג'סטת במסגרת המדיניות הקיימת, שתבליט דאגה לפליטים החוזרים. העיקר הוא איחוד המשפחות. יש עוד צורך בהרהור, אם העניין יהיה חמור ונשתכנע שצריך במשהו לחזק, כדי להקל על המערכה.

הר א. שרון:

מילגות לחוזרים?

הי"ר הר א. אבן:

לבני הפליטים שעברו, אמרנו: פסעל ההחזרה

נסתיים, אבל יישארו כמה סדקים לאפור, שאפשר

לבקש איחוד משפחות, אפשר להגיש לישראל להכרעה, בכל מקרה ומקרה, מקרי

"סצוקה". המדובר היה כאלה שאמרו עליהם שיבוועו ויבסטו אם יישארו

במצב הקיים. לא שמענו על דברי בלהות אלה. השאלה היא: האם ניתן קצת

מסעות לדברים הנ"ל?

1977 г. 12.10

а) ... ..

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

...

1977 г. 12.10

...

1977 г. 12.10

...

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

1977 г. 12.10

...

השר א. ששון:

הסובן הוא לאלה שיחזרו, ולא לפליטים הקיימים?

היו"ר השר א. אבן:

לאלה שיצאו וחוזרים.

יש מספר רשיונות שאושרו, 6000 ומשהו. בעליהם

לא הופיעו, כאילו אין הם קיימים בכלל. טענו שאי-אפשר למצוא אותם.

השאלה היא: האם צה"ל מוכנים לומר, שאותם הרשיונות קיימים, אפילו

יועברו לפליטים אחרים, לפי הקסיבוריות שנקבע? אינני מציע את זה עכשיו,

כי אינני חש עדיין שהדבר הזה יפתור את הבעייה, אבל אני תר אחרי כמה

דברים שאולי אפשר לאשר אותם ושאינם חורגים ממה שהממשלה כבר החליטה. אני

מציע את זה להרהור.

יש מספר שאלות שיש צורך לפתור אותן השבוע,

לבני העמדה וההצבעה -

(1) האם על סג"ת לקיים את שירותיה ב-1968 על

בסיס דומה לזה שלפני המלחמה? - כך שואל סג"ת למור. אולם הפעם זה יהול

כסובן גם על פליטים חדשים. הצעתנו היא לומר: כן, עד שיימצא פתרון

סופי. בסלים אחרות השאלה היא, האם הפעולה של אונר"א צריכה להיות

בעלת אותו ההיקף שהיה לפני המלחמה?

השר א. ששון:

אותו ההיקף או אותן הפעולות? - כי ההיקף הרי

משתנה עם גידול מספר הפליטים.

היו"ר השר א. אבן:

אותם השירותים, ולפליטים החדשים יינתנו אותם

השירותים.

(2) האם על סג"ת להמשיך ולהושיט ב-1968 סיוע

על בסיס ארעי לנזקקים החדשים? אנו מציעים לומר: אין צורך בכך בשטח

המוחזק על-ישרי ישראל. לא עלינו לנקוט עמדה לבני מדינות-ערב.

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

2011.67 - 2011

(3) האם על סטו"ת לשפר ולהרחיב שירותי חינוך

וחינוך-סקצועי? תגובתנו כמובן חיובית. מיצ'לפור שואל את השאלות הללו, ויש מסמעות רשמית לכל שאלה ושאלה.

(4) איך להבטיל לסטו"ת את האמצעים למסן את

התפקידים שהעצרת מטילה עליה?

פה נצטרף לאלה האומרים שחברי או"ם צריכים

להתנדב להתרמה סיוחית. כנראה שאי-אפשר לכלול את הסיפון בתקציב הכולל של האו"ם, כי יש מדינות, ובכללן ברית-המועצות, המסרבות לשלם את חלקן בעניין זה.

(5) אם אין לסטו"ת הכנסה מספקת לפחות את כל

הדרישות, מהם השירותים שעל סטו"ת לקצץ או לבטל? כך שואל מיצ'לפור, והוא אומר שזה יחייב ----- *harsh and highly political decisions*.

הצעתנו היא: לא לחרות דעה על הבעייה הזאת, להתחמק מהבעת דעה ולא לומר שפה צריך לקצץ ושם צריך להוריד. כשבילנו זה קצת לא סימפטי שנופיע כבעלי קיצוצים.

לסיכום אני מציע שאנחנו נברוס את צמצומו של

הוויכוח. אם כבר ישנה נטייה, מסיבות שסנית, לקיים ויכוח קצר, הסתייחס רק לבעיות דחופות ולגרוס פתרון כולל של הבעייה במסגרת השלום, - אין

לנו שום סיבה להזמין את הוויכוח הכולל אשר ציפינו לו. אף-על-פי-כן, אם יש דיון, יצטרכו כמובן נציגינו להביע דעות כלליות על הצורך בהסדר מזורי

בינלאומי, איזה רסז שישראל תחרום כמובן למאסף מזורי ובינלאומי, ולהדגיש שעניין השלום הוא חיובי לפתרון קבע של הבעייה הזאת, שאי-אפשר לפתור

בעייה מסובכת כזו, כשיש לוחמה והמסקת-אש ופעולות "אל-פאתח" וחבלות,

כלומר, שהשגת השלום דרושה לפתרון כולל ומקיף ויטודי של הבעייה, אף-על-

פי-כן, לומר ששהו על התפישה הכוללת שלנו לגבי הצורך לחטל את בעיית הפליטים על-ידי הפיכת הפליטים בכל מקום לאזרחים.

10.12.57 - 10.12.57

1) The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that there are still many difficulties. The government is taking measures to improve the situation, but more work is needed.

2) The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the budget is in surplus, but that there are still some problems with the balance of payments. The government is taking measures to improve the situation, but more work is needed.

3) The third part of the report deals with the social situation. It is noted that there are still many problems with unemployment and poverty. The government is taking measures to improve the situation, but more work is needed. It is also noted that there are some problems with the education system.

4) The fourth part of the report deals with the political situation. It is noted that there are still some problems with the political system. The government is taking measures to improve the situation, but more work is needed. It is also noted that there are some problems with the judiciary.

5) The fifth part of the report deals with the international situation. It is noted that there are still some problems with international relations. The government is taking measures to improve the situation, but more work is needed. It is also noted that there are some problems with the foreign trade situation.

היו"ר השר א. אבן:

יש בטייה להאמין שאין פתרון יסודי ללא שלום. אני חושב, הואיל ואנחנו
אסרנו זאת כל הזמן, ובורטים אחרים אסרו 'לא', שצריך לפתור את הבעייה
לפני השלום, אין לנו לדעתי שום סיבה לא להסתבל לעובדה שהתורה הכללית
שלנו כנראה חדרה לפוחות ונתקבלה.

השר א. ששון: האם לא חשוב לדעתך שניצור את שאלת מספר

הפליטים? הרי עשינו טיפסד, ונתברר כי

מספר הפליטים הוא הרבה יותר קטן במאות אלפים, שכל שנה היתה
מסוף מקבלת תקציב למספר כזה וכזה של פליטים, ולמעשה המספר הוא
הרבה יותר קטן. אני חושב שזהו נקודה חשובה מאוד, אם נעורר
את השאלה.

מר ג. רטאל: היא התעורר כיוזמת מיצ'למור.

אני חושב שהיא צריכה להתעורר כיוזמתנו

השר א. ששון:

ושנצביע על-כך. זה יכול גם לכסות חלק

מהתקציב הגדול שהוא דורש אותו עכשיו. הוא דורש תקציב גדול יותר
משהיה לו מקודם. ההפרש במספרי הפליטים יכול לכסות זאת.

השר ס. בנין: לסדר הדיונים. נותרו לנו 25 דקות עד

ישיבת-המסעלה. הבעייה היא רצינית מאוד.

זו הפעם הראשונה שנתכנסה ועדה ממסלתית סיוחדת כדי לקבוע הנחיות

לטשלחתנו בעניין בעיית-הפליטים. כיוון שאחר-הצהריים מתכנסת שוב

ישיבת-המסעלה והעניין דחוף, אני מציע שנעשה מאמץ ונתכנס הערב, הרי

המברק לטשלחת צריך לצאת הלילה או סחר-בבוקר.

1942.07.25 - 1942.07.25

Всего в 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году. Это свидетельствует о значительном росте промышленного производства в условиях войны.

1942.07.25

Всего в 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

Это свидетельствует о значительном росте промышленного производства в условиях войны. В 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

1942.07.25

Всего в 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

1942.07.25

Всего в 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

Это свидетельствует о значительном росте промышленного производства в условиях войны. В 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

1942.07.25

Всего в 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

Это свидетельствует о значительном росте промышленного производства в условиях войны. В 1942 году в СССР было произведено 10 миллионов тонн стали, что в 1,5 раза больше, чем в 1941 году.

היו"ר השר א. אבן:

עם גמר הדיון נקבע ישיבה נוספת להיום או

למחר. העניין בעצרת לא ייגמר מחר. סחר

יהיו נאומים, ההכרעות תבואנה לקראת סוף השבוע. נמשיך היום או

מחר במרחב גדול יותר של זמן.

השר י. ברזילי:

גם לי היה נדמה שאנחנו מתכנסים לא רק תחת

לחץ ישיבת מחר, אבל אנחנו רוצים להחליט

בבעייה מיטודה. הדברים הם כרוכים זה בזה. נכון הוא שאנחנו דיברנו

ביניגשו, שהמדרון היטודי של בעיית-הפליטים כרוך בבעיית השלום. אבל

באותה מידה נכון הדבר, שאנחנו לא התנינו צעדים ראשוניים שלנו במתרון

בעיית השלום, ואני יודע שמכחינה זו גם הוטלו משימות על כל-מיני

קבוצות-עבודה, כי חשבנו שאילו יכולנו לבוא לאו"ם בצורה זו או אחרת,

בוועדה מיוחדת או במליאה, ואומרים: הנה התחלנו באיזה סיבצע ראשון.

ככל-זאת בפעם הראשונה בהיסטוריה אחרי עשרים שנה אנחנו ניגשים לעניין

זה, אפנים איננו מתחייבים לא להיקף ולא למלוא הבעייה, אבל אנחנו

מיישבים 1000 פליטים ראשוניים, דבר שהערבים לא עשו במשך עשרים שנה,

כאשר הפליטים היו מצלם, ומה שאנחנו לא עשינו עד עכשיו - הדבר הזה

היה לדעתי נכון לעשותו והוא איננו קשור בעיני בכלל בגסוביה, מה יהיה

גורלה של הנדה או של "יהודה ושומרון" - תקראו לזה איך שאתם רוצים,

כי אם הסטה הזה יוחזר או יהיה איזה דבר עצמאי, פלשתינאי, או יהיה

חלק של מדינת-ישראל...

השר ס. בנין:

זוהי אהבה התלוייה בדבר - מסקל הפליטים.

השר י. ברזילי:

אני חושב שלא א רק שאיננו פטורים מזאת, זה

רק יועיל לנו מכחינה פוליטית. אילו היינו

דנים איך לעשות את הדבר הזה, יכול להיות שהיינו מחליטים להתחיל

ביישוב האלף הראשון, דווקא מפליטי-עזה, כי לכל הדעות אנחנו רוצים

השר י. ברזילי:

שעזה תישאר חלק של מדינת-ישראל, אפשר למצוא שם אלף שאפשר להעבירם למקום אחר וליישב אותם, אז מה שלא יהיה גורל השטחים - יש אלף ערבים טחות ברצועת-עזה, והם יתיישבו או בחלק שלנו, או בחלק של פלשתינה, או בחלק של ירדן. לי נדמה כי הדבר הזה כתשובה סכרעת מעשית אפשרי כבר לעשות בשלב זה.

השר י. גלילי:

זה אינו יכול להיעשות לקראת מושב העצרת.

השר י. ברזילי:

אבל אפשר לפרסם הודעה, שאנחנו מחפשים

ומכינים צעד ראשון כהשתתפות בפתרון לבעייה,

שהפתרון היסודי שלה הוא גם פתרון בינלאומי וגם פתרון אזורי, אבל

שאנחנו מכינים את הצעד הראשון ואיננו סתנים את זה בביאת השלום.

זה נדמה לי דבר חשוב גם לעניין שהעלה אותו השר ששון.

לי|נאמר בשם המוסחים, כי סו"ת מוציאה עכשיו

לשנה בערך 32 מיליון דולר. אילו היינו לוקחים למשל עשר שנות-תקציב,

יכולים לעשות כבר דברים די רציניים. אני יודע שאי-אפשר לקחת את הכל,

כי אנשים צריכים להתפרנס, אבל הסכום &א יוצא גם לקיום התעסוקה וגם

לעניינים יסודיים של יישוב פליטים.

השר י. גלילי:

ובינתיים יגורעו ברעב?

השר י. ברזילי:

אינני אומר שיקחו את הכל. אם נכון הוא,

שהתקציב הזה בנוי לפחות בשביל שליש פליטים

שאיננו קיים, אם נוריד את אלה שלהם ניתן בלאו-הכי תעסוקה, ואם נוסף

מה שאנחנו יכולים לקבל בעניין זה סגורטים בינלאומיים ויהודיים, שאינם

נותנים לדבר אחר אבל יתנו לסדרה זו - נדמה לי שהעניין יהיה גם עניין

מעשי.

10.12.67

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10.12.67

... ..

10.12.67

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10.12.67

... ..

10.12.67

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

השר י. ברזילי:

לעניין הפוליטי, אני מבין שסכל הבעיות יש רק נקודה אחת דחופה, האם אנחנו צריכים לפחות לאותה התקופה להיות קצת יותר ליברלים בכיוון של איחוד משפחות ולהודיע על-כך. אני בעד זה.

השר ס. קול:

מה שהציע שר-החוץ בנוגע לחינוך-סקצועי או לב'ססה אנושית, אמילו לבני איחוד משפחות, אני יכול לתמוך בזאת. איבני יודע אם זה יתן איזה דבר בימי העצרת הזאת. אני יכול לפקפק אם זה יתן משהו בימי העצרת הזאת. לפי דעתי לא נא טיפלנו בבעייה הזאת כראוי. מאז בטר מלחמת-שת-הימים נתפנו כל-מיני ועדות, כדי לספל בבעיית-הפליטים, ולבודוק את הפתרונות בנוגע לשלום. הועלה pilot project על תכניות לבטיון, לדוגמה, של יישוב אלף או אלפיים פליטים, במקומות שהם נמצאים שם, כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות מה שהערבים לא רצו לעשות מטעמים פוליטיים, במשך כל הזמן. ^{אבל} בעניין זה היו אצלנו גורמים שצעדו צעד אחד קדימה ושלושה צעדים אחורנית... כל מה שהוכן על-ידי הוועדות של פרופטורים ואנשי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, הכל הוקפא, כיוון שמישהו חושב שאם לא יעשו כל דבר, זה יביא להגירתם של רוב הפליטים האלה לעבר-הירדן, ואם נעשה איזון, הרי על-ידי-כך אנחנו מעוררים אצלם את התיאכון להישאר כאן.

השר ש. שפירא:

על-סמך מה אתה אומר שזה הוקפא?

השר ס. קול:

שטעתי מפי אלה שטיפלו בדבר, שהתכניות עובדו

מוזמן. אבל נאמר כמה פעמים בישיבות-הממשלה

על-ידי גורמים הקרובים לעניין, שהם מתנגדים לתכניות. מקודם תפכו

ורצו בזאת, כי אחרי לא היו מקיפים את כל הוועדות האלו. בשביל מה

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

10.11.51

השר ט. קול:

הקימו את כל הוועדות האלו? האם כרי שיהיו עוד ניירות בסבירות של ראש-הממשלה או של משרד החוץ או של גורמים אחרים?

השר י. בלילי:

זוהי מטרה לא פחותה.

השר ט. קול:

אנחנו מכירים רזולוציות של קונגרסים

ציוניים ששימשו למטרה דומה.

אם אנחנו רוצים לעשות ג'סטה בשבילנו (לא

בשביל הערבים), מטעמים מדיניים, מטעמים שנוכיה מהי דמותה של ישראל

במאבק שנעמוד אצלו במסך השנה הזאת, אנחנו צריכים לעשות איזה דבר

ממשי. מה שהוצע על-ידי משרד-החוץ, שניתן עוד מספר רשיונות לאיחוד

מספחות, או שנעשה הינון-סקצועי, אלו הן טבליות של 'סלגין' בשביל

סחלה רצינית, ואלו אינן עוזרות אלא להקלת כאב-ראש, וגם זה לא תמיד.

אני מציע איפוא שהוועדה הזאת תביד, יש לנו

תכנית, עיבדנו תכנית, ואנחנו מוכנים לעשות צעד ראשון. אני בטוח

שנקבל לזה כל כספים ראשוניים, ולא הבעייה הכספית צריכה להטריד אותנו.

זה יביע קצת את גלגלי הכלכלה גם בצורה וביתר המקומות שהם יושבים שם.

אינני מדבר עכשיו על התכניות התיישבות. יכול להיות גם שיכון עירוני,

כדי למנוע ויכוח מי יתיישב בבקעת-הירדן, אם אנחנו כבר מתחילים או

איננו מתחילים. די לוויכוח בשעתו. יכולים אפילו להקים שכונה

במקום שיש-גם פליטים, ולסדר איזה שיקום בשכונה עירונית ולעשות איזשהו

דבר. זה יכול לעזור גם בשטח התעסוקה וגם בפירסום מסויים לעניין, זה

יכול גם להקנות לנו הרבה good will בעולם. רק נרויח מזה לעצמנו

סכל הבחינות, גם מבחינה אנושית וגם מבחינה מדינית. מה אנחנו מסכנים

מה, אם נקים בשביל 1000 או 2000 ערבים שכונה אחת או שתיים, ונעשה שם

גני-ילדים ונפתח שירותים סוציאליים? אם נבוא ונביד טשהו מעין זה,

יהיה לזה איזה הד. אם איננו מוכנים לזאת, ואנחנו אוסרים שהכל קשור

10.10.60

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

10.10.60

The second part of the report is devoted to a detailed study of the economic situation.

10.10.60

The third part of the report is devoted to a study of the social situation.

The fourth part of the report is devoted to a study of the cultural situation.

The fifth part of the report is devoted to a study of the political situation.

The sixth part of the report is devoted to a study of the international situation.

The seventh part of the report is devoted to a study of the future prospects of the country.

The eighth part of the report is devoted to a study of the role of the state in the economy.

The ninth part of the report is devoted to a study of the role of the state in the social sphere.

The tenth part of the report is devoted to a study of the role of the state in the cultural sphere.

The eleventh part of the report is devoted to a study of the role of the state in the political sphere.

השר. ס. קול:

בפתרון הגדול לשלום שיארינג צריך לטפח, אנחנו כמו הערבים שבמשך עשרים שנה לא רצו לעשות דבר בשטח זה ואנחנו איננו רוצים לעשות. לפי דעתי זה טעיק עלינו יותר מאשר עליהם. זוהי הבעייה. אני מדבר על אלה הנמצאים *under Israeli rule* ואין זה חשוב אם יש פה שלטון צבאי או שלטון אחרי.

אני מציע שגלך בדרך זו ונעשה איזה צעד

לא-שגרתי בעניין זה. כל דבר אחר שנאמר, לא יהיה לו שום הר. כמובן, אנחנו צריכים לומר זאת רק אם אנחנו מתכוונים לעשות זאת. לומר זאת, כשאין אנחנו מתכוונים לעשות זאת - לזה אני מתנגד. כי יאטרו שאנחנו רק סתם מבלבלים את המוח.

סכל הבחינות, מהכחינה הכלכלית, האנושית

והציבורית, טוב לעשות זאת. אני בעד זה שגלך בכיוון זה.

היו"ר השר א. אבן: אם אני מבין היטב את הצעתך, הרי היא

אומרת: הפתרון הכולל לבעיית-הפליטים

מותנה בשלום, אבל היום נודיע על טעמים רובמתיים או טעמים ספליטי-דרך לשלום, או טעמים המפגינים אפשרות של הסדר.

השר ז. ורהפטיב: אני בגד מסירת הודעה שאנחנו מוכנים "להחיות"

את הרשיונות שלא נוצלו ולמסור אותם למשפחות

אחרות. אין זה עניין שהתחייבנו להחזיר מספר פליטים. נתנו את הרשיונות למשפחות מסויימות. הן אינן מנצלות זאת - אנחנו פטורים מזה. נדמה לי שהתיזה שלנו צריכה להיות: האו"ם החליט פעם שצריכה להינתן זכות-בחירה לפליטים. ניתנה זכות-בחירה לפליטים. יש כאלה שלא נרסמו, הם החליטו לוותר על זכות-הבחירה, ויש כאלה שנרסמו ולא הופיעו, הם החליטו להישאר

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

1918-1923

השר ז. ורהפטיג:

איננו צריכים להכנס לבעיה המספרים. עלינו לרסוז,

שאילו כל השטחים המסוחרים היו נשארים אצלנו, היינו פותרים את בעיה הפליטים. עיקר ההפרזה במספרים היתה לגבי אותם הפליטים הנמצאים עכשיו ברשות מדינת ישראל. למה לנו להקטין את זה?
נדמה לי שיותר מאשר בכל זמן אחר ענין הפליטים קשור עם ענין השלום. יושב פה נציג או"ם כרי לפתור את בעיה השלום, איזה טעם הוא להוציא בעיה אחת מכלל סכלול הבעיות? בעיה הפליטים נמצאת במסכות אותו הנציג.

השר א. ששון:

אתה יודע כמה פליטים ישנם פה עכשיו?

כ-300,000. ועל כמה היו מדברים סקורם? אין

לא נדבר על הדבר הזה?

השר ז. ורהפטיג:

אם לפתור, נפתור בעיה של 700,000 פליטים. האם

אני צריך לוטר שאני פותר בעיה קטנה? נאמר,

חתנו אפשרות, נפתור בעיה גדולה.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה לקבל קונטנסוס לגבי הצעתו של השר קול.

השר ז. ורהפטיג:

אני ספכים. אם יש אפשרות להודיע שנעשה איזה

נסיון לרובת, אדרכה. אני הייתי אומר, שאותם

צריך ליישב לא בעזה אלא בגדה המערבית.

היו"ר השר א. אבן:

לא דובר על יישובם של הפליטים. המפעלים המוצעים

הם יותר תכניות-תעסוקה מאשר תכניות ליישובם.

השר ז. ורהפטיג:

מה הנכון בידיעות שפורסמו בקשר לשבט בידואים

שנהרגו מפני עשרות?

היו"ר השר א. אבן:

זוהי שאילתה במטעלה לשר הבטחון.

1.01.82

After the first day of the year, the weather was very cold and the wind was strong. The snow was very deep and the roads were very slippery. The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park.

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

1.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

2.01.82

2.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park.

3.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

4.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park.

5.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

6.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park. They made snowballs and snow angels. The snow was very soft and the children were very happy to see the snow.

7.01.82

The children were very happy to see the snow and they played for hours in the park.

רב-אלוף צ. צור:

לבני הנקודה שהעלה פה השר קול על תכניות שיטבן
 ושהוקטאו: המציאות היא לגמרי אחרת, אני חבר
 אותה הועדה המכינה את התכניות הללו, אין כרגע תכניות, אין כרגע שום
 תכנית מוכנה תחת היד, לפני מספר חדשים פורטם בעתון על תכנית ליישב אלף
 טפחות בבקעת הירדן, אם מישהו חושב שזוהי תכנית, אין הוא אלא חי בגן עדן
 של טפטים, שרטטו כמה קוים ונתנו להם "עטיפה צבעונית".
 יש טבות אחדות מדוע אי אפשר להביע כרגע לתכנית.
 עד למסקר האחרון איט לא ידע על מה מדברים, למעשה רק לפני כשבועיים
 קבלנו את המיסוף הראשון הטנתח את בעית הפליטים, שם סטתברות שתי עובדות,
 שמוכרחים לדעת אותן לפני שפגישים תכניות: א) אנחנו מדברים על
 320,000 פליטים לעומת המספר הרשמי של ססוף על 630,000 פליטים, ההבדל
 הוא לא במספר קטן.

היור השר א. אבן:

אולי ההבדל במספרים מדביש שאחרים ברחו, מבחינת
 ססוף אין זו הקלה, כי עליהם לטפל בהם בצד ההוא.

רב-אלוף צ. צור:

אבל יש בזה הבדל לבני התכניות שלנו.
 (ב) מה זה בכלל המושג 'פליט' אם אתה יוצא
 מנקודת-ראות שפליט הוא מי שנעקר מביתו בשנת 1948, זה פשוט, אבל אם אתה
 יוצא לעשות ניתוח יטורי יותר ולבדוק בעיות של תעסוקה, השכלה, הכנסה וכו'
 - אתה מגיע לאיזה עובדות סוזרות מאוד, שאתה צריך לקחת אותן בחשבון. מתוך
 כ-300 אלף פליטים שיטנם כיום, 100 אלף יושבים מחוץ למחנות, ולפי כל
 קריטריון שתבדוק את הדבר, אין כל הבדל בינם ובין ערבים אחרים בשטח.

השר י. גלילי:

האם נכונה הידיעה שפיצ'למור קובע ש-80% של
 הפליטים בגדה מועסקים בתעסוקה מלאה?

10.12.67

... ..

... ..

... ..

10.12.67

... ..

10.12.67

... ..

... ..

10.12.67

... ..

סר ג. רפאל:

כפי שאנחנו יודעים, הוא יביש דווקא סחר דין-
וחשבון סחריד;

רב-אלוף צ. צור:

נקודה שנייה לגבי תושבי המחנות: 150 אלף מהם
בעזה ו-50 אלף בגדה-המערבית. גם לגבי תושבי
המחנות, מסתבר שאין הבדל בתעסוקתם בינם לבין ערביי הגדה או ערביי עזה.
פה ושם היה אחוז-האבטלה לפני המלחמה 40% או 60%. ההבדל עכשיו הוא
באחוזים קטנים. אם אתה מדבר על "בעיית הפליטים", אתה צריך לומר על פי
אתה מדבר ומה אתה רוצה לפתור כאן. אינך יכול לומר באופן כללי שאתה
רוצה לפתור בעיית פליטים.

אשר לוועדה המעבדת תכניות, שם אין סדברים על
פליטים. אומרים שאין הבדל בין כל פליט לתושב אחר. במידה שמכינים
תכניות, מכינים תכניות להתפתחותן של המשק בשנים שתבואנה, בהנחה שאין
הבדל מהותי בין פליט לבין תושב. אין כרגע תכניות מיוחדות לפליטים.
ישנה בעייה כללית, ולא-דווקא בעיית הפליטים.

השר ס. קול:רב-אלוף צ. צור:

אסרא לי רענן וייץ שיטבן תכניות קונקרטיות.
מה שיאמר רענן וייץ - זה אינו אחראי. מותר
לי לחשוב כך. אפשר לומר בכל יום, שיש תכנית,
אבל למעשה אין שום תכנית. אם מישהו יפרטם "תכנית", יעשה פשע. יש תכנית
ליישוב 1000 משפחות בנקעת-הירדן, לפני שאיזשהו פורום מטשלת החליט שמאשרים
ליישוב בנקעת-הירדן. זה בנוי על הנחה שאנחנו לוקחים את סי-הירמון כדי
להעביר לשם, כאילו יש לנו סי-הירמון בכיס. יכולים עוד להתקיף אותנו
בגלל עניין סי-הירמון. זה קצת לא-אחראי, לדבר על תכנית כזאת ליישוב
פליטים. לפחות יש לרון מתחילה באיזה פורום ושמי על-כך.

1.1.1951

... ..

2.1.1951

... ..

... ..

... ..

... ..

3.1.1951

... ..

4.1.1951

... ..

... ..

רב-אלוף צ. צור:

יש בעייה די רצינית על מה מדברים ומה בדיוק אנחנו רוצים. יש בעייה של יישוב 200 אלף היושבים במחנות. נעשו מספר סקרים של אנשי הסוציולוגיה של האוניברסיטה, והנה נתבררו כמה דברים שצריך לקחת אותם בחשבון. כשמדברים על יישובם מחדש של הפליטים, הרי אצל הסר ברזילי סבריק הרעיון איך ליישב אותם על האדמה. הוא חושב, שהנה גם היו לפני עשרים שנה חקלאים וודאי ירצו גם עכשיו להיות חקלאים. מכל הסקרים מתברר שליישב אותם על האדמה, פירושו ליישבם על חודי-כירונים. הם התרחקו במסך עשרים השנה מהחלקאות ואינם רוצים לחזור אליה. אם אנחנו רוצים לדבר על תכנית חקלאית סמין זה, אנחנו צריכים ללמוד היטב את הבעייה ולהבין את משמעותה. אין זה תהליך פשוט. זה קשה יותר מאשר העברת יוצאי-מרוקו בשעתו למושבים. מה תהיה בעייה קשה יותר, גם מבחינה פוליטית וגם מבחינה עניינית.

ישנה בעייה נוספת. עשינו מספר בדיקות. נניח שיש בעייה של 200 אלף פליטים. מה אתה רוצה לעשות אתם? עלתה תחילה תכנית של חקלאות, קודם-כל ליישב מספר פליטים באל-עריש. אבל שם אין סים. זה יכול להיות אולי חלק מתכנית אזורית אמריקאנית. אבל אז צריך להחליט על זה. לבו אין כיום פתרון לאל-עריש, כי אין שם אף טפת-מים מתוקים. יש שם רק סים מלוחים.

הסר י. גלילי:

יש תכנית להעברת סי-הירמון לשם.

רב-אלוף צ. צור:

אלה סכוונים לבקעת-הירדן. יש שם בסביבה חקלאות

דלה מאוד החיה על 80 נארות ובהם סים מלוחים.

החלטנו לעשות שם קידוחי-נסיון עמוקים יותר. אולי זה יתן טשה, אם כי

אנשי תה"ל טוענים שזה לא יהיה פתרון.

יש אפשרות שנייה, ליישב אותם בבקעת-הירדן. שם יש

אדמות ואולי גם קצת סים, ופעם ודאי יהיו יותר סים. אבל השאלה של התיישבות

בבקעת-הירדן היא קומפלכס מסובך. מה צריך לראות את הקונטקסט הפוליטי הכללי,

אם אנחנו מעוניינים להעביר לשם ערבים. בתוך השטחים המיושבים אי-אפשר להוסיב תושבים נוספים.

רב-אלוף צ. צור:

ואז יש לדבר על פתרונות בשטח התעשייה והסלאכה.

הקפת שכונות.

השר ס. קול:

אנחנו מדברים על תעסוקה. הפתרונות הללו הם אפשריים, אבל זהו תהליך רציני-למדי של תכנון

רב-אלוף צ. צור:

יסודי.

אם אנחנו רוצים להכריז על משהו, זה תמיד נחמד. אני רוצה רק להזהיר שאיננו יודעים על מה להכריז. נכריז על משהו ואחרי חודש לא נדע איך להסביר זאת. לפני שנחליט על תכנית רצינית, אין טעם להכריז על זה. לא הוחלט עדיין בשום דרג סמלתי על עניין זה. ראש-הממשלה לא ישב על עניין זה עוד אף-פעם. להכריז הכרזה שאיש לא בדק אותה ברצינות, זה לא יהיה אחראי.

יש גם בעיות שיש להן משמעות פוליטית. אנחנו צריכים להחליט האם אנחנו מדברים על תכנית יישוב פליטים בשטח הכבוש או טוב לעלות על "הגל האטריקני", שתהיה תכנית אזורית. לי כשלעצמי נראית טאור המחשבה על תכנית אזורית. אבל זוהי החלטה פוליטית שטישהו צריך לקבוע אותה.

כאשר קיבלנו החלטה, דיברנו על פתרון אזורי וכיני-לאומי, היינו שהפתרון איננו צריך להיות דווקא בתחום הקורם, ושאנחנו נתרומם לפתרון הכעייה, אבל לא נפתור אותה.

היו"ר השר א. אבן:

יש להציג את העניין כך, אבל צריך להיות פתרון ברור בכיחן זה.

רב-אלוף צ. צור:

אנחנו צריכים גם להחליט, האם אנחנו דנים ביחס לפליטים של 1948, או של 1967. טשום-כך, אם צריך היום לתת הנחיות למשלחת שלנו באו"ם, הייתי מסליץ: א) לקבוע את העובדות הכלליות ולומר מה קורה כאן. ב) הייתי מדבר על פתרון אזורי. ג) פתרון אזורי בטסגרת הסדר

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

10.12.67

רב-אלוף צ. צור:

כללי. (ד) אנחנו עובדים על בדיקת אפשרויות, אבל לא הייתי מציג אפשרות קונקרטית, כי אינני מאמין שהיא קיימת.

הי"ר הר א. אבן:

הוועדה הזאת מטפלת עכשיו יותר בעניין תכסיסים.

אין אנחנו מתבקשים לפתור את בעיית-הפליטים, אלא

להחליט מה המכסימום שנוכל לומר כדי לצאת בשלום יחסי סן הוויכוח הזה.

גם אני חשבת שאפשר: א) להסביר את הבעייה, 88

תולדותיה, התקפות הערבית וכו'. ב) להסביר את היקפה, תוך הטמכות

על העובדה שזה נוסח ושיש תעסוקה. ג) גם הבעייה שנשארה אינה יכולה

להיפתר בתחום הישראלי, אלא שאם יש פתרון אזורי ובינלאומי - אולי נדביש

יותר את החיוב, -אם יש פתרון אזורי ובינלאומי, ישראל תביא את מיטב תרומתה,

נסיינה ומאמציה וכדומה. ד) אם אפשר להוסיף שאנחנו בודקים (פה מבקש

לשון זהירה) ספעלים, שישראל תהיה פוכנה להקים אותם בתחום אחריותה ויכולתה,

ואולי גם כדוגמה מסוג הפתרונות הנדונים והנבדקים. ה) ככל שנוכל להיות

נדיבים בתרומה למאטץ הבינלאומי הכולל לקיום המוסד, עלינו לעשות זאת.

הר ס. בנין:

אני סבין שהדבר יש שלך אינם נאמרים כסיכום.

הר הי"ר א. אבן:

לא. אני מציע להעזר על הגישה הכללית. נוסף

להסברה ההיסטורית, שהיא צריכה להיות טובנת טאליה,

צריך להסביר מי אחראי להיווצרות הבעייה הקודמת.

נתכנס הערב שוב.

הוחלט להתכנס שנית בשעה 3 אחר-הצהריים.

הישיבה ננעלה בשעה 10:05

=====

Section 1, 1950

The first part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

Section 2, 1950

The second part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The third part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The fourth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The fifth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The sixth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The seventh part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The eighth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The ninth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The tenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The eleventh part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The twelfth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The thirteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

Section 3, 1950

The fourteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

Section 4, 1950

The fifteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The sixteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The seventeenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The eighteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

Section 5, 1950

The nineteenth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

The twentieth part of the document, which is the main body of the text, is as follows:

היור'ר השר א.אבן:

פוחא אן הישיבה ומוטר רשוח הדיבור לשר המשפטים.

השר י.ש.שפירא:

אני חושב שאנו יכוחים להרשות לעצמנו קצת רחבות-ידיים

כנושא זה. אנו חייבים ללמוד מהנסיון שהיה לנו עם

ההחלטה שחשבו אותה להחלטה גורלית: הזמנו ואסרנו שכל דכפין יכול לחזור,

והיה חכנון. היה אפילו זמן שנחנו 3000 איש ליום ונחנו למעלה מ-30 יום.

אף האופטימיסטים שבחוכנו חשבו שיוחזרו 50 אלף, מסתבר שחזרו 14 אלף.

עוד 6000 עושים שם בדיקה חמץ ומחפשים אותם (את הערכים האלה) ולא כלום.

כשחודיעו על החזרת אנשים לאיחוד השפחות, היה ויכוח גדול באינפורמציה אם

אחזרו באותו יום ששה או שבעה. אני יודע שהפטימיסטים צדקו וחזרו באותו יום

שבעה. נרה לי שאפשר לתח לנציגות שלנו באו"ם אפשרות לדבר דברים יותר

טחונים ולהעלות היטב את העניין, שהנה אנו איפשרנו. ואפילו, נניח, שאנו

היינו קמצנים, נניח שלא היינו די טובים, אבל היינו לאין ערוך מאשר

יותר טובים מכפי שהמציאות דרשה זאת. איפשרנו להם מבחינה טכנית להכניס

90 אלף איש.

דבר שני: אנחנו חייבים להעלות את ענין הסטפרים. ולא רק את ענין

הסטפרים, אלא גם ענין האופי של הפליטים טיושבים גם בגדה המערבית וגם

בעזה, בעיקר בגדה. הדברים שמסר אותם כאן רב-אלוף צבי צור, שמעתי אותם

לפחות שני מאשר חברי-הועדה הפרופיסורים. הכל באווחה רוח. שלטעשה אם לדבר

על העסקה ועל דיור ועל פרנסה ביהם לגדה - אין בכלל פליטים בגדה. הם ערכים

כמו כל הערבים. ואפילו בעזה - אני שומע שמלבד דיור, שהם דרים במחנות

(הם גרים כשיכון דע), אבל מבחינת הכלכלה קשה להבחין בין עזתי מאשר

אוסקחוני לביין פליט. את ההבדלים הכלכליים האלה אנו לייבים להעלות.

אנו צריכים לומר שיש לנו הכניחה לבצע אג'סטמנטס, איזה נסיון שהאנשים יחזרו

לעבודה יותר פרודוקטיבית ויגורו כשיכונים יותר טובים. כמוכך, אין ביכלתנו -

בלי שתהיה תכנית כוללת, תכנית פיננסית גדולה - אין ביכלתנו לעשות דברים

גדולים בשטח זה. אבל אנו יש לנו כל הכוונה מאשר גם להוציא כספים

על זה (לחעמוקה ולשיכון). וגם כלפי פנים אני אומר: החפיסה שלנו של

התישבות, שהכל כאילו חייבים ללכת לחקלאות - אינני רואה לזה שום טיבה.

היא לא מתאימה לענין. עובדה שהדור הצעיר שיושב בעזה, שהוא הרוב הגדול,

אנשים בגחל 35 אף פעם לא היו חקלאים. אדם בן 35 איננו כל כך צעיר. אתה

צריך לישוח להם הכשרה חקלאית ולהכניס אותם לחקלאות, דבר שבלי רצון גדול

ובלי התלהבות גדולה ברבבות זה לא נעשה גם אצלנו.

השר אבא אבן: לפני מיסמך של הנחיות הייתה רוצה, לאחר שמיעת הסיבוב

הראשון, לשלוח לנציגינו. אולי זה יעזור אם הטיסמך יהיה

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to the problem of finding a function which satisfies certain conditions. The second part of the paper is devoted to the construction of such a function. It is shown that such a function exists and is unique. The third part of the paper is devoted to the study of the properties of this function. It is shown that this function has certain properties which are of interest in the theory of functions. The fourth part of the paper is devoted to the study of the applications of this function. It is shown that this function has certain applications in the theory of functions.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to the problem of finding a function which satisfies certain conditions. The second part of the paper is devoted to the construction of such a function. It is shown that such a function exists and is unique. The third part of the paper is devoted to the study of the properties of this function. It is shown that this function has certain properties which are of interest in the theory of functions. The fourth part of the paper is devoted to the study of the applications of this function. It is shown that this function has certain applications in the theory of functions.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to the problem of finding a function which satisfies certain conditions. The second part of the paper is devoted to the construction of such a function. It is shown that such a function exists and is unique. The third part of the paper is devoted to the study of the properties of this function. It is shown that this function has certain properties which are of interest in the theory of functions. The fourth part of the paper is devoted to the study of the applications of this function. It is shown that this function has certain applications in the theory of functions.

לפני השרים חוץ הדיון.

השר א. ששון: אני סבור שהיה רצוי, אם לזכור מה שאמר שר החוץ בפתיחת דבריו

הבוקר, הוא אמר שהענין הוא חכסיסי יותר. על כן אני סבור שהיה רצוי מאוד אילו יכלה המשלחת שלנו לא להכנס לויכוח בכלל על פליטים של

1948 ולא על הפליטים החדשים, כי אם לטעון שהנושא של הפליטים כלול בהחלטה של סועצת הבטחון בין יתר הבעיות, ויש לדון עליו כפי שהוחלט בסועצת הבטחון.

(השר א. אבנר: אבל אם 10 נואמים ערבים מדברים על זה?). היה רצוי מאוד

לעשות זאת ולהבביל את הדיון בועדה המדינית של העצרת על התקציב בלבד.

לומר: הנה סועצת הבטחון החליטה כך, יש שליח של אוטנטט והוא בדרכו אלינו

וכבר נמצא באזור ומתחילש בעבודתו. כל דיון על הענין הזה יכול להפריע,

ולהעמיד את האיש והאזור בפני עובדות כוגפרות וזה יכול להפריע לעבודה. לרכז

עז כמה שאפשר את הדיון על ענין התקציב. אם יבואו ערבים וירצו לדבר -

שידברו ויחחילו בכל מיני הצעות והדגשות - אני חושב שאפשר להשיב כנגדם מה

שאמר הבוקר השר קול. יש לזכור: אילו היינו מדברים עכשיו על פתרון לבעיה

הפליטים, לפי תכניתנו אפשר היה לעשות כך וכך. ויש אפשרויות. הייתי מציע

שגם כן יסבירו, שאם בטשך 20 שנה לא ידענו מה המצב לאמיתו בגדה המערבית

ובחלקים האחרים - הרי עכשיו אנו יודעים את המצב יותר טוב, ולהסביר מה המצב

לאמיתו. כל הזמן דיברנו על סיליון וכמה פליטים - מה למעשה מצאנו. נכון

שחלק מהפליטים עבר לגדה המזרחית, אבל לא 250 - 300 אלף שהם נמצאים

בגדה המערבית כולם פליטים. אפשר לחלק את 300 אלף אלה, שמדבר עליהם

מצ'מור בדו"ח שלו. אלה היו גם אזרחים וגם פליטים, לא כולם פליטים.

ואז להראות איך היו מנפתים את ענין הפליטים. וכאן לצייין, שבמשך 20 שנה

הוצאו כ-700 סיליון דולר על ענין הפליטים, מה אפשר היה לעשות ב-800

סיליון דולר שהוצאו על פליטים, כאן אפשר לעשות הכניות כאלה וכאלה.

אני רוצה לומר לכם, אני לא חושב שאם נופיע שט ונדבר ונדענו למה

שבקשה המשלחת שלנו באו"ם ביחס ל-600 רשיונות שישנם, אם אנו נראה את

הג'סטס שמוכנים להענות להם, אם נראה ג'סטס שאנו מעוניינים להרחיב את

איחוד המשפחות - אני חושש שבזה נטחף לדברים שלא רצויים לנו. אם כל הפרטים

יידונו בועדה המדינית של העצרת - מה נשאר להציע לירינג? אם אז הם יכולים

לכואש ולתבוע ממנו אלפים. לכן רצוי עד כמה שאפשר לא להכנס לדיון בדברים

האלה ולומר: כאן יש לפנינו החלטה של סועצת הבטחון.

השר ס. ביגין: מה לומר ומה לא לומר ב-16 הימים הקרובים בעצרת או"ם.

אלו הן השאלות העומדות בדיון שלנו. משום שביחס לעשייה

זה לא שייך לסמכותנו. היא גם לא תבוצע בעחיד הקרוב. מה לא לומר?

(א) אין להעביר את הרשיונות שהיו שטיים לאנשים אחרים ולהפוך אותם לרשיונות

למוכ"ז. אנו קבענו בממשלה שני עקרונות חשובים מאוד. לאסור: הבקשה היא

...

... ..

... ..

... ..

בזוג פידה, המבקש איננו בבחינת סיכון בטחון. קבענו להלכה שני קריטריונים אלה לגבי 6000 הרשיונות שלא נוצלו.. אילה היינו מעבירים אותם לאנשים אחרים - (השר א.אבנן: שימלאו אחרי התנאים האלה), אילו היינו מרכזים שהם קיימים להלכה, היינו פוגעים בשני העקרונות. אילו היינו אוטרים להעביר אותם לאנשים אחרים שיוכיחו את שני הקריטריונים האלה - נעמוד בפני שאלה פשוטה מאוד: ובכל זאת מדוע רק 6000 אלה, מדוע לא יותר? מאז הלפני מספר חדשים, אם אנו נוהגים לבריות דאמם רואים צורך לתת 6000 רשיונות - מדוע לא אחרים שיבקשו בודאי ואז תברקו.-

רצינו לשים קץ לפרשה הזאת. היא שמה לעצמה קץ. 6000 אלה נעלמו.

לדעתי, הלילה לנו להזכיר אותם. הפרשה נסתיימה. אחרת נפתח פתח ללחץ שאיש בודאי לא מעוניין בו.

אינני מציע לומר, כפי שכתוב בפיסקה 1: "הגביר ישראל קצב אישור

בקשות לאיחוד שפחות ומקרים ~~אחרים~~ קשים". (א) יש בזה החחייבות מרחיקה לכת. יתבעו: איפה הגברת הקצב? (ב) זה משתמש לא טוב. כאילו היינו אומרים:

נגביר את הקצב מפני שעד עכשיו הלכנו בקצב אטי. יש בזה הודאה שיכולנו להכניס יותר ולא עשינו זאת, אך מאחר שיש דיון בעצרת או"ם אנו נדחקים להגביר את הקצב. במקום שיש אלה הייתי מציע לכתוב: ישראל תוסיף לשקול בהבנה בקשות לאיחוד שפחות על פי הפרוצדורה שהתמסלה קבעה אותה.

שוב אני מציע לא לומר, כפי שכתוב בסעיף ג', את המליט "ללא דיחוי".

מליט אלו אינן מתאימות למציאות. איש לא יעלה על הדעת, שנוכח השינויים

שנחוללו באזור אפשר ללא דיחוי לפתור את בעיית הפליטים. אם אנו אומרים

זאת - יש בכך החחייבות מרחיקה לכת. (השר א.אבנן: זה ניסוח שננקט במסמלה

ב-20 ביוני). היה משנה בניסוח, לא צריכים לחזור בפעם שניה על משנה.

לא הייתי בשעצ הניסוח. אילו השתחמתי - הייתי מודה שעשיתי שגיאה.

(השר י.ש.שפירא: עכשיו זאת שגיאה יותר גדולה מאשר אז). למה אי אפשר לומר

בלי דיחוי? הן לא מוסיפות שום תוכן, אלא מזמינות לחץ מסויים. כל זה מה של דעתי לא צריכים לומר.

מה כן לומר? - כאן הדברים יותר מורכבים. אני מציע שאנו נאמר שהבעיה

הזאת היא נורטלית, ואין עם בעולם שמגלה כלפיה יותר הבנה מאשר העם היהודי,

ושהערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית.

עכשיו אנו חושפים את עצמנו לשאלה נוקבת מאוד, שלדעתי יש עליה

תשובה: מה פעלנו כשהיו לכם פליטים בימי מלחמת העולם השנייה? גאן צריכים

פעם להבהיר את ההבדל. היו פליטים שאמרו שרצונם לעלות לא"י בלבד. מדוע?

משום שהם היו כפליטים ~~אצלנו~~ מוקפים - כתוצאה ממלחמת העולם ובעקבות חומת

האיבה, הם היו צריכים להשאר במקום בו היה בית קברות אחד גדול לקרוביהם.

בעוד שכאן מדובר על אנשים הנמצאים בקרב בני עמם. איש לא חוקף אותם,

איש לא שונן אותם, והבעיה היא של פתרון כפי שנעשה בכל הסכם כאשר כתוצאת

מלחמה או בעקבות ריב בין עמים נוצרה בעית פליטות, שהיא כמובן אצלנו בעיה של חוקפנות חוזרת ונשנית. אני חושב שאם אנו נדגיש שהצד ההומני הוא עיקר, ואיך הערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית כדי לנגח אותנו, אף על פי שהפליטים נמצאים בקרב בני עמם שלהם - יש לנו חשבה גם לבעית ההבדל. שני הדברים שדיברנו עליהם גם לפני המלחמה וגם אחרי המלחמה צריכים להדגיש אותם, יש הקשר ביניהם. פתרון אמתי לא יכול לבוא בלי שלום, ויש הקשר. לא צריכים למחוק את שני הדברים. בכל זאת מה אנו יכולים לומר באופן חיובי? - באשר לתכנית, כפי שאנו פה

כתבנו באחד הסעיפים, על זה דיבר רב-אלוף צור בבוקר: "ממשלת ישראל התחילה לעיין בדרכים מעשיות לפתרון כולל של שאלת הפליטים, ולשם כך הקימה ועדה מיוחדת הבוחנת אפשרויות אלו". (סעיף ה'). אני מציע לא לדבר על שום ועדות. אנו נמצאים בקרב "אלטע פערד גנבים". הם יודעים מה זה ועדות. זה לא יתקבל במידה של רצינות. הקימותם ועדה, אף תכניות לפי שעה אין לנו.

במקום זה נעלה בפעם הראשונה הצעה, שכל הגורמים האזוריים והבינלאומיים

לרבות מדינתנו, יתכנסו וינסו לעבד תכנית ~~א~~ לחמש שנים לפתרון בעית הפליטים במקומות בהם הם נמצאים, תכנית חומש. ראשית, מבחינה פסיכולוגית יש לזה חשיבות חיובית מאוד. לא משום שהיחה "פיטילטקה", אפשר לדבר על ארבע שנים ועל שבע. אני מדבר על מספר שנים מתקבל על הדעת. כלומר, הבה ננתן לאנשים אלה תקופה ממשית, שבתקופה זמן מתקבלת על הדעת יפסקו להיות נודדים, שיזכו לקורה גב ותעסוקה. אפשר לתת לזה דוגמא של ההסכם משנות ה-20 הראשונות של יון וחורכיה

בעזרת חבר הלאומים. באמת היחה אז תכנית של 4-5 שנים בעזרת חבר הלאומים והבעיה בשתי הארצות נפתרה. היונים שהועברו ליוון שוקמו, הוא הדין החורכיים שהועברו לחורכיה. כך קרה גם בארצות אחרות. אנו על זה מקבלים עלינו אחריות.

אנו מקבלים באמת על עצמנו אחריות עבור 200 אלף הפליטים שנמצאים ברשותנו במשך חמש שנים, במדינות בהם הם נמצאים היום. אני חושב שזה לא למעלה מכוחותינו בארץ-ישראל המערבית. (השר א.ששון: יש לך 100,000 בעזה. אם אנו רוצים לספח את עזה אנו מקבלים אותם?) בודאי. וכי חטיל אותם הימה? בודאי תקבל אותם.

מי אומר אחרת? מה שאני אומר הוא זה: נקבע תקופה מתקבלת על הדעת. ישבו כל הממשלות יחד עם ארגון בינלאומי ונראה בעית האדמה, מים, שיכון, יעשו תקציב ונבדוק. כשהערבים אומרים: אנו לא מוכנים לשבת עם ישראל - חודה רבה! מדוע אתם לא רוצים לפתור בעיה אנושית והופכים אותה לבעיה פוליטית? - אפולוגטיקה לא תועיל כלום. מלגות לסטודנטים - זה דבר קטן מאוד, אבל לתת מעין חזון ממשי חדש לפתור את הבעיה של הפליטים בארצות מושבותיהם. אני חושב שזה יכול להיות דבר חיובי.

השר טשה קול: יש הבדל בין דיון ובין ~~משהו~~ לעשות משהו. יש הרבה טיעונים בחלק הראשון של הדברים שנוסחו. אפשר להוסיף עוד טיעון: היה חילוף אוכלוסין דה-פקטו בין היהודים יושבי ארצות ערב ובין אלה שעזבו. כל הטיעונים ידועים לנו. אפשר אפילו במספרים לציין אותם. יושבים שם "צדיקי עולם"

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

כמו ההודים והפקיסטנים, היה חילוף אוכלוסין בין הודו ופקיסטן, 8 מיליון. לכל הטיעונים אני מסכים. ואני מניח שיש אנשים שכיד הכשרון הטוב שלהם יוכלו לשאח נאומים טובים. אני יכול לתת לכם את נאומה של אלינור רוזבלט, מדוע הערבים לא שיקמו את אחיהם כמו שהיהודים שיקמו את אחיהם שלהם. לגבי הטיעונים יש עוד טיעון שאפשר להגיד אותו: הענין הזה של אלפחח קצת מקשה על הפעולה, מכיוון שבמידה שהם חודרים לריכוז של הפליטים הם מקשים על ישראל את הפעולה (אני מסכים שחשמיט את המלה "בטקצת"). עכשיו אני מגיע למעשה. ההבדל ביני ובין השר ביגין הוא בזה, שהוא מתנה אף הפעולות בהסכמת הערבים, לשבת ולעבד תכניה ביחד עם גורמים בינלאומיים. אני מביט לדבר על זה ולהציע זאת, אבל אני לא מתנה את הפעולות הקטנות הסמליות שלנו בהסכמה, כי הקודק מחזיק אותנו, הערבים יושבים אצלנו. אם יהיו שטחים שלא ישארו אצלנו, כדברי הרמטכ"ל, ילכך יחד עם הערבים פחות ממורסרים על ישראל. ואם ישארו בידינו - בודאי יהיה יותר טוב. (השר ביגין: לא הצעתי להתנות מה שאנו נעשה). אני שמח מאוד על זה.

אני מציע באופן קונקרטי לא לדבר על החישובת הקלאית יותר. מדוע לא הזכרתי החישובת הקלאית? מכיוון שאני יודע שיש אצלנו ויכוח על בעיה השטחים ואינני רוצה להקדים זאת. אבל יש סעיף ז-4 שאיננו מספק אותי. הוא מנוסה בצורה מעורפלת. מה הרע שבדבר? שאם יש פליטים ליד שכם או ליד ג'ינין, ששם יש ריכוז ערבי ושם אין ויכוח על החישובת, מה הרע אם נגיד שנקים שם שכונות עם מרכזים קהילתיים ונשקם את האוכלוסיה שיושבת שם, וזה יהיה מבוסס על העשיה ומלאכה ולימוד מקצוע של האנשים היושבים שם, גם מבוגרים וגם צעירים. יש לנו הרבה נסיון בכל הדברים האלה. אם נגיד שאנו לבד נעשה דברים - אפילו כדי להוכיח מה אפשר היה לעשות במשך 20 שנה ולא נעשה. לכן אני מציע בענין זה קצת יותר קונקרטיזציה, כדי שנוכל לומר בענין זה משהו יותר ממשי.

אני רוצה לומר לחברי: הענין הזה איננו רק ענין אנושי. הענין הזה הוא ענין של דמותנו. אנו הולכים למאבק פוליטי קשה מאוד בבירות העולם ובא"מ ויש בעיה של פליטים חדשים. נחוץ לנו בשביל דמותה של ישראל, שהוכיחה נסיון כה רב בשטח זה של ישוב פליטים, שתוכיח שיכולה לעשות משהו בשביל אנשים אומללים אלה שהערבים לא רצו לשקט אותם. אני מציע דברים לא גדולים, אבל דברים בולטים ומששיים ולא רק דיבורים ולא רק טיעון ותכניות.

השר א.אבנן: נקודה זו, שהיא תחזור בודאי במהלך הדיון, מתיחסת לסעיף ה'.

אני מסכים לדעתו של השר ביגין, שהקמת ועדה אינה בשורה, בעיקר בפני מוסד כאו"מ שיכלתו להוליד ועדים וועדות משנה היא בלתי יוגבלת. השאלה היא אם נביע מחשבה זו, שהפתרון המקיף והכולל של יחנן רק על ידי שיחוף אזורי ובינלאומי ובמסגרת האפשר להציע הצעה כפי שהציע השר ביגין - מדוע לא נתחיל בזה עכשיו? אז זה יעמיד אותנו בפני הצורך לטרב, ובכל זאת יגלה את אחריות המדינה להנצחת הבעיה. השאלה היא אם נאמר נוסף על כך: אם כי הפתרון

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

הכולל והקבוע יתכן רק בהקשר זה, האם אנו מוכנים לומר שגם במסגרת המצב הקיים של המסקת האש, כשאי שלום, גם במסגרת זו ישראל בודקת מפעלים, על מנת לבצע כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיל להם העסקה, שהועדה אינה סתם ועדה אלא מיועדת לכך; שהקייבוננו ועדה שבודקת מה ניתן במסגרת המצב הקיים לבצע בעצמנו, בחזום אחריותנו, לגבי כמה מפעלים הסועדים לשקט פליטים ולהבטיח העסקה.

השר י.ש.שפירא: אתה יכול לומר יפה מאוד: אנו עושים פעולות מעשיות לרבות העסקה שם, והפליטים נהנים מתעסוקה.

השר י.גלילי: הערה אינפורמטיבית. עד כה הפעילות הקונסטרוקטיבית בגדה לא הייתה נחונה לפרסום. אבל לפי בקשתי ובהסכמת ראש הממשלה, נחקבל אישור

בוועדה הכספית של הכנסת לתת פרסום גם לסדרי הבודל הכספיים. זה מגיע להרבה מאוד מיליונים של לירות, אשר כבר הושקעו בפעולות קונסטרוקטיביות בגדה, ואפשר באופן סלקטיבי לבחור מה אנו מדגישים ומה אנו לא מדגישים. זאת פעולה שלא ניתן לה פרסום. זאת הזדמנות ראשונה של מתן פרסום על כמה גדולה ובנימוק החיובי של שר המשפטים, שמהפעולה הקונסטרוקטיבית הזאת נהנים גם הפליטים אפילו כשהם נמצאים במחנות, אבל הם בחלקם הגדול נזקקים לתעסוקה ולהדרכה שנוצרת.

השר א.אבן: היו קטעים כאלה בנאומי של ראש הממשלה והצעתי להשמיטם. אולי פה יש הקשר סביר.

השר מ.ביגין: נהיה זקוקים לעזרה למען סידורם של פליטים אלה.

השר מ.קול: לא רצוי להשתמש במלה "אימפלוימנט".

השר ברזילי: לגבי שרשי הבעיה ותולדות הבעיה, גם מתוך נסיון שהייתי פעם במשלח או"ם, כולם יכולים לסמוך על הטיעון. יש בנדון זה

מטלולים, שהאנשים המטפלים בענין מכירים אותם מצויין. חמיד היה הטיעון שלנו טוב, ויש טיעון נגדי. על זה אין מה להעיר. בכל זאת יש נקודת כובד. השר ביגין

אמר, שבכל זאת השאלה משוחפת לנו ולערבים, אם הערבים לא מוכנים - חודה רבה!

הבעיה אינה בינינו ובין הערבים באו"ם, כי יש באו"ם גורמים שלא מופיעים

כבוררים בינינו לבין הערבים בענין זה, אלא יש להם חביעה ישירה לישראל.

עכשיו על אחת כמה וכמה. זהו היחוד של השנה הזאת - עומת השנים הקודמות. כי

בכל השנים הקודמות הייתה טענה שאנ יצרנו את בעיית הפליטים, אבל הפליטים עצמם

לא היו אצלנו. עכשיו חלק גדול של הפליטים הם אצלנו. אותם 300 אלף מצויים

אצלנו ואם הערבים לא רוצים נקוף אצבע במחרון הבעיה של 300 אלף אלה, אנו

פטורים מלפתור את הבעיה? (השר מ.ביגין: אמרתי במפורש "לא"). כאן יש נקודה

חדשה, שאנו מוכרחים לתת לה יוחר חוקף ולה מוכרח להיות פתרון. אינני יודע

מה מפריעה המלה "ללא דיחוי". לא רק בגלל זה שכך הייתה החלטת הממשלה, אלא

לגבי מה שאתה אומר דוקא בקונסטסט זה, שעם השינויים באזור נוצרו אפשרויות

לפתרון בינלאומי - בודאי שאפשר לומר "ללא דיחוי", זה לא מפריע. (השר א.אבן:

ב-25 ביוני הממשלה קבלה החלטה ובה השתמשו במלים "ללא דיחוי"). ההחלטה של

... and the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

1945-10-11: ...

1945-10-12: ...

1945-10-13: ...

1945-10-14: ...

1945-10-15: ...

1945-10-16: ...

1945-10-17: ...

1945-10-18: ...

1945-10-19: ...

1945-10-20: ...

1945-10-21: ...

1945-10-22: ...

1945-10-23: ...

הממשלה היא החלטה על פתרון אזורי ובינלאומי. בודאי אפשר להיות נדיבים על השבון כל הגורמים האחרים, אם אנו אומרים שאנו מוכנים ללא דיחוי לגשת לפתרון חדש עם גורמים אחרים.

אולי "תגביר ישראל את הקצב" יכול להתפרש שאנו לא עשינו מספיק. אבל "תוסיף" גם זה לא יתפרש כל כך טוב. אנו רוצים ככל זאת לומר שאנו רוצים לעשות יותר. אפשר לקחת מושג אחר. "לבחון מתוך רצון טוב את הפניות". לא מוכרח להיות "להגביר" ולא מוכרח להיות "לתוסיף". (השר א. אבנר: צריכים למנות את כל ההחמצות הידניות). צריך לומר, שבעבר נגשנו בונה-פידה ואנו מוכנים עכשיו בונה-פידה למחוק את האפשרויות האלה.

אני חושב שטלבד מזון וסעד יש חינוך ובריאות. אולי כדאי להרחיב את הדברים שאנו עוסקים בהם. לגבי מה שאמר השר ישראל גלילי - כסף זה גם כן דבר גדול. אפשר לתת את הסכום ש הגלובלי. אבל אני מכיר דוחות של בריאות וחינוך. זה כשעלצחו אומר מה עשו ומה הפעילו באותה תקופה. המדובר לא בכסף אלא בפעולות מסוי: מרפאות, חיסון, בתי-חולים - זה מרשים. אני חושב שאת זה סך הדאוי להבליט. אני מכיר יותר אחד בסוגיה זו.

והדבר האחרון - הביטוחים שבפסיק הכינים שלך הצעת בכל זאת לתת יותר

"בשר" לנקודת השיקום, איזה מעשים שאנו בוחנים אפשרות של שיקום על ידי אינטגרציה.

השר א. ששון: אני שוב רוצה להעיר, שענין הפליטים הוא כלול בהחלטת מועצת

הבטחון. יש פה סכנה אחת שהיה רצוי לעמוד עליה. אם אנו

נכנסים לדיון על פליטים, אנו מערידים אותו מההחלטה. בהחלטה נאמר שהאחד קשור

בשני. אין מוקדם ואין מאוחר. אם נכנסים לדיון - אני חושש מאוד שיוצרים

תקדים. על כל פנים, אם אנו יכולים לעמוד על כך - שלא נדון עם בזה.

(ב) בינינו לבין עצמנו, ענין הפליטים הוא הקלף היותא חזק בידנו. אם אנו

רוצים לנהל שיחות ורוצים לנהל מופס ורוצים להופיע כלפי העולם וכלפי הציבור -

נדמה לי שהקלף של הפליטים הוא החזק ביותר. אם אנו היום נשים אותו על השולחן -

לא נראה שאחר כך לא יהיה לנו מה לומר. (השר א. אבנר: זה לא סוגע שנדבר

דברים יותר כלליים בעצרת ועם ירינג נדבר ב"ת" (ירוט))

אני חושב שג' זה' אין צורך שיהיו שניהם סעיפים נפרדים. הייתי אומר:

עם כניסת השלום תפויש ישראל את מיטב האמציה כדי לפתור בעיה זו, וכבר עכשיו

התחילה לעיין בדבר.

השר י. גלילי: כמה הערות. אני חושב שבמקום לומר "תגביר ישראל את קצב" - יש

ללכת בדרך שדמו עליה שר החוץ. א לומר שישראל חוזרת ומודיעה,

שבקשות מצד חושבי הגדה המערבית אל שלטונות ישראל להחיר איחוד משפחותיהם,

חיבוקנה כל אחת מתוך הבנה והקפדה בטחונות. (זה נוסח החלטה הממשלה מה-1

בספטמבר). אלא שהנסיון מלמד, שבגלל גורמים פוליטיים חלו עיכובים מהצד

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השני. (השר א.אבנן: כלומר, לחזור על ניסוח החלטות הממשלה).

אני הייתי ממליץ - בדרך כלל אין פה מקום להרבה עצות, אבל איזה ניואנסים רצוי לשלב. הייתי ממליץ על שני דברים: א) שכל שתקויים הפסקת אש (עוד לא שלום), ככל שלא ישובו ארחות החיים ולא ינסו להפוך את הפליטים עצמם לגורם פורע סדר על ידי פעילות טבחון - נכניס גם את האקורד הזה לתוך המשפט - חימשך פעולת השיקום, זה יקל על פעולות השיקום. ב) נקודה שניה, ולו גם ברמז דק, שכלל השפליטים עצמם ישתפו פעולה ויבלו נכונות של ניידות במקומות תעסוקה, כן יקל לשקמם. אני אומר לכם, רבותי, שעוד ינסו לביים לנו התנגדות של תדוזה של פליטים.

השר *ש.שפירא: אני רוצה לומר: הידון על הפליטים הוא פתוח או יותר משעמם, מפני שזה חוזר. גם הם אומרים אותם הדברים וגם אנו אומרים

אותם הדברים. להם יש עכשיו תוספת ענין - וזה ענין הפליטים החדשים. מאידך גיסא, אצלנו יש דבר חשוב מאוד. אנו תמיד ניהחנו מה שיש בעולם שבו מצויים הפליטים. אנו בפעם הראשונה עשינו פוסט-מורטום כדי לראות את הפצע,

וששה חדשים ראינו את הפצע. זה ריך להוות חלק גדול של הטיעון שלנו. (השר א.אבנן: שנציגינו ידברו מתוך סמכות של עד ראייה). אפילו לעשות את

ההבחנה הקטנה, שתביא לתוצאות עצומות, בין מצרים ובין ירדן. זה סכניס חריז ב"ן מצדים ובין ירדן: צאו וראו איך הירדנים קבלו אותם וטפלו בהם. מה בעצם נחנו להט? אפשרות של ניידות ואזרחות. לפעשה בגדה אין פליטים במוכך הפשוט של המלה הזאת. אמנם הם לא עשו מה שעשינו אלא אנחנו לעולים שלנו - התישבות,

עבודה ולימוד - זאת לא עשו, אלא רק נחנו להם להיות בני אדם. אצלם היה דבר כזה, באו פליטים והם התנהגו כפי שהתנהגו ואלו הן התוצאות. (השר א.אבנן: ההוקעה של עזה היא מאוד סבירה). עכשיו יש לנו אוטוריטה לדבר לא מתוך קריאה בעתונים אלא מתוך ידיעה הדברים.

עכשיו אני רוצה לומר: כשאנו מעלים על נס - וצריך להעלות על נס - הרשות שנתנו לפליטים לחזור, עצם הדבר הזה היה נסיון ריזיקלי מצדנו שאנו עשינו זאת. יתכן מאוד שאפשר היה לחשוב גם כלפי העמיד משהו בכיוון זה. אבל נתגלה שכל מי שעובר חשוד להיות אלפחה. הדבר היחידי שבקשנו לבדוק - ביקשנו לבדוק את הצד הבטחוני. והנה דוקא בצד הבטחוני הזה פגמו. איך אנו יכולים לתת למישהו מירדן להכנס, כאשר המצב הוא שמי שבא בירדן היה בחזקת חבלן, טרוריסט ורועה. על כל פנים, לא יכו ים לבוא אלינו בדרישה שאנו נפחה שוב את הדלת למישהו, כל עוד שתקיים מצב זה של סירור.

השר א.אבנן: החולשה היא שהממשלה הכריזה ביולי על שער פתוח לאלה שיצאו. מספרם היה אז 100 אלף וחזרו רק 14 אלף. אין ספק שהערבים

ילכו ויקבלו חזרה על אותה החלטה. השר *ש.שפירא: אנו בצענו אותה, אבל המשך הכרזה מצדנו אין לצפות כל עוד יש חבלות וסירור.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

מר ג. רפאל: השוני הוא בזה שמדובר על פליטים חדשים. זה משנה את הפרספקטיבה של הדיון. הדיון בפליטים החדשים משתלב בבעיה פוליטית-מדינית שנוצרה כתוצאה של הנצחון במלחמת ששת הימים. נכון ששום שוני לא מוביל מבחינת הזמן ומבחינת הלך הרוח ומבחינת ההחלטות שנתקבלו בסועצת הבטחון, לפתח תנופה בנושא זה בדצמבר 1967. אבל ישאר מטפיק מעוף כדי לנגח בנו וליצור להציים חמורים מאוד עלינו בענין הפליטים החדשים. גם בחמשת הימים האלה עלינו להשתדל שכוחנו לקראת הבאות במאבק המדיני לא יחלש, שלא תתקבלנה החלטות שיחמירו את מעמדנו. אנו בנושא הזה כל השנים עשינו אקרובטיקה מדינית. עשינו בדרך כלל בהצלחה. גם במצב הפוליטי הבינלאומי הנוכחי אין לנו כל ברירה אחרת מאשר להמשיך באקרובטיקה, אבל שתהא מוחאמת למצב שנוצר לגבי הפליטים החדשים. דהיינו אם נמיר את הימרה של 6000 פליטים בפליטים חדשים, בסועצת אחרים, נפתח דלת להציים. אני סבור שאנו יוצאים לעצמנו שטחם להציים דוקא בדלת זו, אנו מוציאים את הלחץ העצום שיתהווה. העולם לא מקבל ב-1967 את ההערכה: גם ירשת וגם פלסט. לא מקבלים את ההנחה, שכתוצאה התטורה שחלה ב-1967 העולם מסופל ב-400 אלף פליטים, כפי שמלצ'מור אומר. הוא רוצה פחר בהרצאתו להגיד: נוסף לזה 300 אלף מפונים מערי החעלה. מחינו נמרצות שיכניס זאת. מה שמצרים עושה בשטחה - מה זה עסקה של סוכנות הפליטים. אבל נניח שהבעיה היא בהיקף של 300-400 אלף פליטים חדשים. לאו"ם אין כל מצב רוח לקבל על עצמו אחריות, לא אחריות כספית ולא אחריות מדינית. גם לארצות הברית אין כל ~~מאמצים~~ רצון לקבל אחריות זו. אם כן הלחץ יהיה להחזיר ולהחזיר כמה שרק ניתן להחזיר. לכן כדי להמנע ולהשתמש מהלחץ הזה, אנו צריכים להיות גמישים בשלב זה של חמשת הימים הבאים של הויכוח על הפליטים. אני חושב שצירוד זה שאנו רוצים לחת לנציגבנו הוא מינימלי. הוא י יהיה זקוק לכשרון (הוא כשרוני מאוד בנושא זה ובכל הנושאים) כדי להשתמש ולמנוע קבלת החלטות מסעירות מאוד. בזה בודאי אין לנו ענין. לכן אני מציע לקבל הכניה מינימום זאת. כי בחברך אחרי הדיון אם נצא בסטטוס-קוו של יוריספודנציה בנושא זה. והסטטוס-קוו הוא ההחלטות המפורסמות של 1948, חיינו בזה ונחיה בזה. אבל יש החלטות של סועצת הבטחון מ-1967, של עצרת או"ם, בנוגע ~~אלה~~ לפליטים החדשים. אין לנו כל ענין להערים על זה קבלת החלטות חדשות. הצעת השר ביגין נראה לי. צריכים עבד אותה במחכונה ראויה. אנו לא מעוניינים באוויון ~~אלה~~ כזה - פחרון קונסטרוקטיבי של מדינות תורמות. (א) בארצות שיושבים בהן, (ב) אלה טעסקו בזה.

השר א. אבן: יחרוף הצעתו של השר ביגין בזה, שמעמידה את העברים במצב של התבוננות. כולם יצטרכו להגיד "לא", וזה מקל עלינו. הדיון לא דן בגדולות אבל לא בז לקטנות. ולכן הענין של סילגות בא להדגים הזדמנויות שהעברים עצמם החמיצו, שלא ראו ילדים אלה כבני אדם והפכו אותם לעבדים נרמשים. (השר מ. קול): חכניסו את המושג "קומיוניטי צנטרס". לאור הויכוח אין חילוקי דעות ונוכל לנסח משהו. אני חושב שאוכל לשלוח את הסיכום לקומי

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is noted that the weather was generally favorable, with some rain in the latter part of the season. The crops are reported to be in good condition, and the stock raising industry is doing well. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The second part of the report deals with the financial situation of the country. It is noted that the revenue has been generally satisfactory, and that the public debt has been kept under control. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The third part of the report deals with the social and educational situation of the country. It is noted that the population is generally increasing, and that the educational system is making progress. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The fourth part of the report deals with the military situation of the country. It is noted that the army is well equipped, and that the navy is making progress. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The fifth part of the report deals with the foreign relations of the country. It is noted that the country is maintaining friendly relations with its neighbors, and that it is making progress in its international affairs. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The sixth part of the report deals with the state of the public works. It is noted that the various departments of the government are making progress in their work, and that the public works are being carried out in a satisfactory manner. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The seventh part of the report deals with the state of the public works. It is noted that the various departments of the government are making progress in their work, and that the public works are being carried out in a satisfactory manner. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The eighth part of the report deals with the state of the public works. It is noted that the various departments of the government are making progress in their work, and that the public works are being carried out in a satisfactory manner. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The ninth part of the report deals with the state of the public works. It is noted that the various departments of the government are making progress in their work, and that the public works are being carried out in a satisfactory manner. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

The tenth part of the report deals with the state of the public works. It is noted that the various departments of the government are making progress in their work, and that the public works are being carried out in a satisfactory manner. The report also mentions the progress of the various departments of the government, and the state of the public works.

כבר הערב. אפי' את המיטמך בין השרים, כדי שאפשר יהיה לקבל הוספות ותיקונים עד מחוץ הבוקר.

יש קריקטורה של דוש המציגה את נשיא צרפת כאיש כולו ערום ועריה, שמכר את עלי התאנה על מנה להשתכר בבקבוק של נפט עיראקי. יש בעיה כזאת: הוא לא רק ראש ממסלה אלא ריבון וראש המדינה. אני חושב שזה יכול להזמין סחאה של השגריר. אני מהכוון לפנות לכמה עיתוני ולהגיד להם, שאפילו בעיהומו של ויכוח יפה זהירות. אני רוצה לפנות לאנשי עהון, שטא ~~השגריר~~ השגריר יפנה מחר - שאוכל להגיד לו כבר מנינו.

השר י. גלילי: אני מציע שתחיה הוראה לכל העוסדים בחטברה, לא להודקק למושג נאציזם ביחס לדיגול. אני מציע זאת לא בעלמא.

השר ס. ביגין: אם אתה עומד להפגש עם שגריר צרפת - פה דרושה זהירות רבה. ראוי ~~לחצ~~ לומר לו: מי כמוך יודע שיש אצלנו עחונות חפשיה, הממסלה לא מתערבת, אבל מחוץ הרגשחנו כלפי צרפת מצאתי לצורך לפנות שדברים חסרי-טעם כאלה לא יופיעו.

השר א. אבן: אמנם הוא נושא לקריקטורות חמורות, אבל זה עובר את הגבול. ההחלטה שמורה בסזכירות-הממשלה.

הישיבה ננעלה.

The first part of the document is a list of names and addresses. The names are listed in the first column and the addresses in the second column. The list is as follows:

- 1. Mr. J. H. Smith, 123 Main St., New York, N. Y.
- 2. Mr. W. R. Jones, 456 Elm St., New York, N. Y.
- 3. Mr. T. G. Brown, 789 Oak St., New York, N. Y.
- 4. Mr. L. K. White, 101 Pine St., New York, N. Y.
- 5. Mr. M. N. Black, 202 Cedar St., New York, N. Y.
- 6. Mr. P. Q. Green, 303 Birch St., New York, N. Y.
- 7. Mr. R. S. Gray, 404 Spruce St., New York, N. Y.
- 8. Mr. U. V. Hall, 505 Ash St., New York, N. Y.
- 9. Mr. X. Y. King, 606 Hickory St., New York, N. Y.
- 10. Mr. Z. A. Lee, 707 Walnut St., New York, N. Y.

The second part of the document is a list of names and addresses. The names are listed in the first column and the addresses in the second column. The list is as follows:

- 11. Mr. B. C. Davis, 808 Maple St., New York, N. Y.
- 12. Mr. F. G. Miller, 909 Chestnut St., New York, N. Y.
- 13. Mr. H. I. Wilson, 1010 Mulberry St., New York, N. Y.
- 14. Mr. J. K. Moore, 1111 Broadway St., New York, N. Y.
- 15. Mr. L. M. Taylor, 1212 Lexington St., New York, N. Y.
- 16. Mr. N. O. Anderson, 1313 Madison St., New York, N. Y.
- 17. Mr. P. R. Thomas, 1414 Park St., New York, N. Y.
- 18. Mr. Q. S. Jackson, 1515 Central St., New York, N. Y.
- 19. Mr. T. U. Evans, 1616 Franklin St., New York, N. Y.
- 20. Mr. V. W. Roberts, 1717 Washington St., New York, N. Y.

פ ר ט י - כ ל
 ישיבה ועדה-השרים לקביעה הנחיות למשלחה-ישראל
 באו"ם בענין הפליטים אשר הוקמה עפ"י החלטה
 סס. 195 של המסלה סיוט א' בכסלו תשכ"ח
 (3.12.67)

ח' בכסלו תשכ"ח - 10.12.67
 (בשעה 09:00 בוקר וב-3.00 אחה"צ)

בכחו השרים :
 א. אבן - יו"ר,
 ס. בגין,
 י. ברזילי,
 י. גלילי,
 ז. ורהפטיג,
 ס. קול,
 י.ש. טסירא,
 א. שרון.

נעדר השר: ס. דיין .

ש. הלל
 ר/א צ. צור
 ס. רביכ
 ג. רפאל
 י. הקוע
 - מסרד החוץ
 - נציג שר-הבטחון
 - מסרד החוץ
 - מסרד החוץ
 - מסרד החוץ

ס. נייר - מזכירות-המסלה

=====

(רשמו: לפנה"צ - י. סיטון;
 אחה"צ - י. חנני.)

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

הינ"ר אשר א. אבן:

הנושא שלפנינו אין לו אחרו ההיקף שצמינו

לו כשליבים קודמים של הדיון הבינלאומי.

היה צפוי שהבעיה הדיון בכללותה בעצרה ושבתסגורה אורה דיון או כדיון נפרד יתקיים בדיון מפורט על בעיה הפליטים. בינתיים קרה מה שקרה. הבירור הסדיני הכללי הועקק לסועצת הבטחון. שם נושא הפליטים לא התבלט ביותר. מאידך נכתב-סטכורה של נציג האו"ם הוטל עליו לראות מה בעיה הפליטים כאחת הבעיות הצריכות להידון ולהתברר במסגרת של כינון השלום. אז אפשר לטעון כי ניסוחם של פתרונות לבעיה זו מבחינה האו"ם פוטל עליו.

התפתחות שניה, זו שהזמן נדמה. העצרה

מתקרבת לסיום, והנשיא סתעקט מאד לסיים אותה כשהזכנן ג-19 בדצמבר, ובתקבלו החלטה בדיון.

והתפתחות נוספת. בגלל סיבוכים בקרב

הסדינות הערביות ביחסים שביניהן אין כנראה להט ערבי לעודר מה הבעיה בסלוא שעור קוסמה. על כן גם התאריך שבקבע להתחלת הדיון, 5 בדצמבר, עבר חלף, וכנראה יתקיים דיון סחר והוא יארך חמשה ימים. כך שגם גורם הזמן איכנו בוחן אפשרות לגדולל יריעה רחבה.

בקרב סדינות ערב יש רצון אגלתא להחליץ מן

המצב הזה על ידי קביעה אפשרות ליון בעצרה בסוף החורף או בראשית האביב, שהרי יש כמה סעיפים אחרים, שלא הגיע הורם לדיון, בעיקר הדיון על הנשק הגרעיני וטביעה הסצנה, ויש הבחנה שאם ועדה פירוק הנשק בג'נבה האשר מה האמנה בטבועה הבאים, והיה נסיה להביא את האמנה הזאת לאישור כולל לפני ספטמבר. והערבים בודקים, אם אפשר להלוה על היחד הזאת מה הסיכוי להעלאת הדיון הגדול על הפליטים.

1940

ALPHABETICALLY LISTED
SERIALS - 1940-1949
1940

ALPHABETICALLY LISTED
SERIALS - 1940-1949
1940

ALPHABETICALLY LISTED
SERIALS - 1940-1949
1940

ALPHABETICALLY LISTED
SERIALS - 1940-1949
1940

הסר א. אבן:

לפי שעה יש ההנגדה גם לרעיון הזה. עמדה ארצות
 הברית היא, שאם יש צורך בטוב מיוחד לגבי כל הבעיה, שייקבע מושב מיוחד,
 אולם אל ייפתח פתח להידור הדיון על הסדרה ההיכון, שהרי אם יש פתח כזה יהיה
 שליחותו של ארצינג מוקפאת, שכל מטעלה ההייתם אל העצרה העומדת להתכנס,
 ואני אמרתי שאנחנו כן בהייתם לשליחותו, שנחטרן את הבירורים אהו מתוך קריצה
 עין על העצרה, אם כן מוטב שלא יהחיל בכלל. על כן יש ההנגדה לדבר הזה.
 על רקע זה אני מעלה את הבעיות שבכל זאת הובעוה
 הבהרה לקראת הדיון בשבוע זה, אפילו יהיה מוגבל.

לפי ההודעה של השגריר קוטיי העמוד בסרכז הדיון
 דווקא שאלה הפליטים החדשים, והטגטה הערבית הגיה להשיג לפתוח חזרה על
 החביעה, לאפשר את שובם של כל אלה שברחו מזרחה סמו ה-5 ביוני. אני מניח
 שהם ינסו להשיג תוספות, שיש בהן בקורת. אבל כנראה אין ספק שהבעיה הזאת
 העמוד בסרכז המערכה.

אולי אקרא לפניכם את המיכום, כפי שהוא נראה בעיני
 מסלחחנו ביום ה" בערב אחרי שיתוח עם נשיא העצרה, יושב ראש הועדה, סגן
 יושב ראש הועדה, מזכיר הועדה מיצ"לסור ומסלחנות ארצות הברית, שוודיה
 ופינלנד.

"א. הדיון יהחיל ביום שני ויימשך עד יום ששי לכל
 המאוחר." היינו הוא יהיה קצר. "הערבים עדיין מתלבטים אם לסיים הדיון
 כעה או לדווש המשך העצרה בטוב מהודש (עדיין לא ברור אם יהיה מוטב מחודש,
 וארצות הברית בין היתר מהנגדה."

ב. היעד העיקרי לערבים בשלב זה להשיג החלטה לזכות ב
 הפלטים החדשים לחזור לבתיהם.

ג. "לארצות הברית יש טיוטה ראשונה להצעה ההחלטה המון -
 סטה נחות או יותר על נוטה אשתקד", כלומר הקציב ססו"ח - *recalling previous*
 "אולם בלי ההתייחסות לועדה הפיוס". אז *resolutions*
 שבריה, הסבקה את ועדה הפיוס להמשיך במאמציה, לפתור את בעיה הפליטים
resolutions

1918-1919 - Budget

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

The following table shows the estimated expenditures for the fiscal year 1918-1919, compared with the actual expenditures for the fiscal year 1917-1918. The total estimated expenditures for 1918-1919 are \$1,000,000,000, compared with \$950,000,000 for 1917-1918. The increase of \$50,000,000 is due to the increase in the number of troops in the field, and to the increase in the cost of supplies and other necessities.

היו"ר אשר א. אבן:

ולהגביר את סאמציה סדי שנה בשנה. סדי שנה היא הגבירה את סאמציה, ונבר הקטאון.

"האמריקאים מעודדים את הסברים ליזום

הצעה החלטה. השוודים אינם סחלהבים אבל עלולים לשקול זאת אם סינלגר ואוטטריה יצטרפו לשושבינות דוגמה החלטה עצרה החירום. לשוודים אין עדיין נוסח שלהם והמחשבה המינימלית להסתפק בקריאה להרומות" (איזו סגביה יהודית סאוודת). "אם יצטרכו החת לחץ לכלול משהו על החזרה פליטים חדשים, יצהירו האמריקאים המייחסות בסכוא להחלטה הקודמת בגדון. בקיצור נפסח שושבינות עדיין רק בגדר הרהורים ראשוניים.

ד. אין לטי שעה בקשה להוטעה פלטה ינאים.

להלכה עלולה להיות קבוצה אחת או שתי קבוצות או שום קבוצה, או אפילו שום קבוצה, או אפילו שום בקשה, כי יש גירסה שהמצרים סמחייגים מהוטעה כזאת. אנו סמכירים באופן כללי רגישות העניין והסחייגותנו מהוטעה הפלטה ינאים.

ה. לא הגיעו אלינו שמועות על הצעה או אפילו

כוונות בקשר לרכוש. מניח שזאת הוצאת מההלבנות ערביה אין להחייס לריון הזה בכלל. מוטב להניח שהעניין יתעורר אבל אם תהיה אפשרות להמשיך באביב מניח שירצו בשלב זה להתרכז על החזרה הפליטים החדשים."

אולי הפעם יאסרו, הנה הישראלים הסתככו על

רבונות בקשר לשטחים הקודמים, עכשיו יגידו, כמן אין הניסוק של רבונות חופס, אם כי אין לדעתנו הדבר כך.

האם זוהי סברה או שיש לכם סימנים לכך? השר י. גלילי:

אין סימנים לכך. אם התעורר הבעיה, בגרוס היו"ר אשר א. אבן:

רבונות של occupied territories . אין

הפעם המספטי שלנו באזורים החדשים עכשיו סכוייג בשום זיקה אל האו"ם יש לנו כל הזכויות שיש לנו בשטחים הקודמים.

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

11.12.20 - 0407

השר י.ש. שפירא:

מה יכולים לבקש זכויות של
protecting state.

היו"ר השר א. אבן:

הסכנה שזה יקבל רוב תהיה גדולה יותר.
אני רוצה להעמיד את הועדה בפני הבעיות
התובעות הכרעה או הנחיייה. כאסור ההנחה היא שהדיון יתרכז בבעיה הפליטים
החדשים.

ישנה שורה של הצעות שבאו מן הסגריקוטיי.
הוא רוצה לדעת באיזו מידה יכולה הועדה להקל על ההופעה. הדיון יהיה סגור
קשה על ידי כמה פעמים או הצעות.

(א) האם אפשר להגביר קצת אישור סקרי איחוד
מספחות? הבעיה היא להת קצת הוקר, להמיה רוח חיים בעסדות אשר המטסלה
כבר בקטה, להת רושם שפשהו מתנהל בתחום זה, בעיקר מה שאסרנו על איחוד
מספחות ו"סקרים קשים" hardship cases. כעה מבצע זה מתנהל

מפג
טפין טפין, לדעה משלחחנו באו"ם איבנו עונה על שום דרישה מדינית או הסברית.
באופן יוחר ממשי: האם אפשר לעשות איזו הבילה של איחוד מספחות בעצם
הימים הללו ולהת לזה פומבי?

השר י.ש. שפירא:

מה למעשה המצב בענין איחוד מספחות?

היו"ר השר א. אבן:

אולי אספור את ההצעות ואז נדון בהן.

(ב) להחליט לסקט את כל התושבים בשטחים
המוזקים שאיבדו בתיהם כתוצאה מהמלחמה.

(ג) לדאוג לסזון וסעד לכל התושבים הלא
פליטים הנזקקים לסיוע. יש לי רושם שדבר זה למעשה כבר טובע עם סטו"ח
ותבצע על ידי טרורי המטסלה הנוגעים בדבר.

(ד) לומר שאנו מבטיחים העסקה לפליטים
המסוגלים ומוכנים לעבוד. מדיניותנו כעה היא לדאוג להעסקה התושבים פרט
לפליטי עזה המוכנים להעסיקם בגדה המערבית.

1912.01.01

1912.01.01

1912.01.01

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.02

1912.01.03

1912.01.03

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

1912.01.04

הי"ר הר א. אבן:

ה) תרומה מיוחדת לספ"ח, שתהיה מיועדת בספורט לחינוך מקצועי בשטחים המוחזקים. על זה נתנו כבר תשובה חיובית, כלומר שתרוסתנו תוקצב למטרה של vocational education.

השר י. גלילי:

זה המיליון?

הי"ר הר א. אבן:

זה נוסף למיליון. אמרנו בוועידת ההתרמה,

שאנחנו שוקלים תרומה נוספת; אם היא תאושר, היא תוקדש לחינוך מקצועי, כדי שהאנשים האלה יהיו ברי-תעסוקה ולא סתם אנשים סקבלי-סעד.

ו) מספר טילבות מיוחדות לבני משפחות הפליטים במוסדות-החינוך שלנו, להפגין שאנחנו מוכנים להזרים את הפליטים בצורקי החינוך המקצועי והחינוך הטכנולוגי שלנו.

כלומר, זוהי שאלה ראשונה, האם אנחנו מוכנים לאיזו הופעה או לאיזו ג'סטת במסגרת המדיניות הקיימת, שתבליט דאגה לפליטים החוזרים. העיקר הוא איחוד המשפחות. יש עוד צורך בהרחור, אם העניין יהיה חמור ונשתכנע שצריך במשהו לחזק, כדי להקל על המערכה.

השר א. שרון:

טילבות לחוזרים?

הי"ר הר א. אבן:

לבני הפליטים שעברו, אמרנו: מפעל ההחזרה

נסתיים, אבל יישארו כמה סדקים לאמור, שאפשר לבקש איחוד משפחות, אמר להגיש לישראל להכרעה, בכל מקרה ומקרה, מקרי "מצוקה". הסדוקר היה באלה שאמרו עליהם שיבוועו ויבססו אם יישארו במצב הקיים. לא שמענו על דברי בלהות אלה. השאלה היא: האם ניתן קצת מסעות לדברים הנ"ל?

1954

В) ... ..

1954

1954

1954

... ..

Г) ... ..

... ..

1954

1954

1954

... ..

השר א. שרון:

הסובן הוא לאלה שיחזרו, ולא לפליטים הקיימים?
לאלה שיצאו וחוזרים.

היו"ר השר א. אבן:

יש מספר רשיונות שאושרו, 6000 ומשהו. בעליהם
לא הופיעו, כאילו אין הם קיימים בכלל. טענו שאי-אפשר למצוא אותם.
השאלה היא: האם נהיה מוכנים לומר, שאותם הרשיונות קיימים, אפילו
יועברו לפליטים אחרים, לפי הקטיגוריות שנקבעו? אינני מציע את זה עכשיו,
כי אינני חש עדיין שהדבר הזה יפתור את הבעיה, אבל אני תר אחרי כמה
דברים שאולי אפשר לאשר אותם ושאינם חורגים ממה שהממשלה כבר החליטה. אני
מציע את זה להרהור.

יש מספר שאלות שיש צורך לפתור אותן השבוע,

לבני העמדה וההצבעה -

(1) האם על סמ"ת לקיים את שירותיה ב-1968 על
בסיס דומה לזה שלפני המלחמה? - כך שואל מיצ'לפור. אולם הפעם זה יחול
כסובן גם על פליטים חדשים. הצעתנו היא לומר: כן, עד שיימצא פתרון
מוסכם. בטלים אחרות השאלה היא, האם הפעולה של אונר"א צריכה להיות
כעלת אותו ההיקף שהיה לפני המלחמה?

השר א. שרון:

אותו ההיקף או אותן הפעולות? - כי ההיקף הרי
משתנה עם גידול מספר הפליטים.

היו"ר השר א. אבן:

אותם השירותים, & לפליטים החדשים יינתנו אותם
השירותים.

(2) האם על סמ"ת להמשיך ולהוסיף ב-1968 סיוע

על בסיס ארעי לנזקקים החדשים? אנו מציעים לומר: אין צורך בכך בשטח
המוחזק על-ידי ישראל. לא עלינו לנקוט עמדה לבני מדינות-ערב.

10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

10.11.07 - 10.11.07

(3) האם על סטו"ת לשפר ולהרחיב שירותי חינוך וחינוך-סקצועי? תגובתנו כמובן חיובית. מיצ'לסור שואל את השאלות הללו, ויש שטענות רשמית לכל שאלה ושאלה.

(4) איך להבטיל לסטו"ת את האמצעים לסמן את התפקידים שהעזרת מטילה עליה?

פה בצטרף לאלה האומרים שחברי או"ם צריכים להתנדב להתרמה מיוחדת. כנראה שאי-אפשר לכלול את הסימון בתקציב הכולל של האו"ם, כי יש מדינות, ובכללן בריח-הסועעות, המסרבות לשלם את חלקן בעניין זה.

(5) אם אין לסטו"ת הכנסה מספקת לפחות את כל הדרישות, מהם השירותים שעל סטו"ת לקצץ או לבטל? כך שואל מיצ'לסור, והוא אומר שזה יחייב *harsh and highly political decisions* הצעתנו היא: לא לחוות דעה על הבעייה הזאת, להתחמק מהבעת דעה ולא לומר שפה צריך לקצץ ושם צריך להוריד. בשבילנו זה קצת לא סימפטי שנוסיע כבעלי קיצוצים.

לסיכום אני מציע שאנחנו נברוס את צמצום של הוויכוח. אם כבר ישנה נטייה, מסיבות שפניתי, לקיים ויכוח קצר, המתייחס רק לבעיות דחופות ולברוס פתרון כולל של הבעייה במסגרת השלום, - אין לנו שום סיבה להזמין את הוויכוח הכולל אשר ציפינו לו. אף-על-פי-כן, אם יש דיון, יצטרכו כמובן נציגינו להביע דעות כלליות על הצורך בהסדר מזורי בינלאומי, מיזה רמז שישראל תחרום כמובן למאמץ מזורי ובינלאומי, ולהדגיש שעניין השלום הוא חיוני לפתרון קבע של הבעייה הזאת, שאי-אפשר לפתור בעייה מסובכת כזו, כשיש לוחמה והמסקת-אש ומעולות "אל-פאתח" וחבלות, כלומר, שהשגת השלום דרושה לפתרון כולל ומקיף ויסודי של הבעייה, אף-על-פי-כן, לומר משהו על התמיכה הכוללת שלנו לגבי הצורך לחסל את בעיית הפליטים על-ידי הפיכת הפליטים בכל מקום לאזרחים.

1) The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is based on the data collected during the last year and is intended to give a general impression of the state of the country.

2) The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation. It is based on the data collected during the last year and is intended to give a detailed picture of the economic situation in the country.

3) The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation. It is based on the data collected during the last year and is intended to give a detailed picture of the social situation in the country.

4) The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation. It is based on the data collected during the last year and is intended to give a detailed picture of the political situation in the country.

פליטים - 10.12.67

סודי ביותר

9.

היו"ר השר א. אבן:

יש בטייה להאטין שאין פתרון יסודי ללא שלום. אני חושב, הואיל ואנחנו אמרנו זאת כל הזמן, ובורסים אחרים אמרו 'לא', שצריך לפתור את הבעייה לפני הסלום, אין לנו לדעתי שום סיבה לא להסתבל לעובדה שהתורה הכללית שלנו כנראה חדרה לפוחות ונתקבלה.

השר א. ששון:

האם לא חשוב לדעתך שניעורר את שאלת מספר

הפליטים? הרי עשינו סיסקר, ונחברר כי

מספר הפליטים הוא הרבה יותר קטן במאות אלפים, שכל שנה היתה סוף מקבלת תקציב למספר כזה וכזה של פליטים, ולמעשה המספר הוא הרבה יותר קטן. אני חושב שזהו נקודה חשובה מאוד, אם נעורר את השאלה.

פר ב. רמאל:

היא התעורר ביוזמת מיצ'למור.

השר א. ששון:

אני חושב שהיא צריכה להתעורר ביוזמתנו

ושנצביע על-כך. זה יכול גם לכסות חלק

מהתקציב הנדול שהוא דורש אותו עכשיו. הוא דורש תקציב גדול יותר משהיה לו מקודם. ההפרש במספרי הפליטים יכול לכסות זאת.

השר ס. בנין:

לסדר הדיונים. נותרו לנו 25 דקות עד

ישיבת-המסעלה. הבעייה היא רצינית מאוד.

זו הפעם הראשונה שנתכנסה ועדה מסלתיית סיווחית כדי לקבוע הנחיות

למשלחתנו בעניין בעיית-הפליטים. כיוון שאחר-הצהריים מתכנסת שוב

ישיבת-המסעלה והעניין דחוף, אני מציע שנעשה מאמץ ונתכנס הערב, הרי המברק למשלחת צריך לצאת הלילה או סחר-בבוקר.

1967 10 18

to some extent; but, in fact, the...
...of the...
...of the...
...of the...

1967 10 18

...of the...
...of the...

...of the...
...of the...
...of the...
...of the...
...of the...

1967 10 18

...of the...

1967 10 18

...of the...
...of the...

...of the...
...of the...
...of the...

1967 10 18

...of the...
...of the...

...of the...
...of the...
...of the...
...of the...
...of the...

הי"ר השר א. אבנן: עם גמר הדיון נקבע ישיבה נוספת להיום או

למחר, העניין בעצרת לא ייגמר מחר. מחר

יהיו נאומים, ההכרעות תבואנה לקראת סוף השבוע. נמסין היום או

מחר במרחב גדול יותר של זמן.

השר י. ברזילי: גם לי היה גרסה שאנחנו מתכנסים לא רק תחת

לחץ ישיבת מחר, אבל אנחנו רוצים להחליט

בבעייה פיטוריה. הדברים הם כרוכים זה בזה. נכון הוא שאנחנו דיברנו

בינינו, שהתרון היסודי של בעיית-הפליטים כרוך בבעיית השלום. אבל

באותה סידה נכון הדבר, שאנחנו לא התנינו צעדים ראשונים שלנו בפתרון

בעיית השלום, ואני יודע שמבחינה זו גם הוטלו משימות על כל-מיני

קבוצות-עבודה, כי חשבנו שאילו יכולנו לבוא לאו"ם בצורה זו או אחרת,

בוועדה סיוודת או במליאה, ואומרים: הנה התחלנו באיזה סיבצו ראשון,

בכל-זאת בפעם הראשונה בהיסטוריה אחרי עשרים שנה אנחנו ניגטים לעניין

זה, אפנס איננו מתחייבים לא להיקף ולא למלוא הבעייה, אבל אנחנו

פיישבים 1000 פליטים ראשונים, דבר שהערכים לא עשו בטשן עשרים שנה,

כאשר הפליטים היו אצלם, ופה שאנחנו לא עשינו עד עכשיו - הדבר הזה

היה לדעתי נכון לעשותו והוא איננו קשור בעיני בכלל באסוגיה, מה יהיה

נורלה של הגדה או של "יהודה ושומרון" - תקראו לזה איך שאתם רוצים,

כי אם השטח הזה יוחזר או יהיה איזה דבר עצמאי, פלשתינאי, או יהיה

חלק של מדינת-ישראל...

השר ט. בנין: זוהי אהבה התלוייה בדבר - טשקל המלים.

השר י. ברזילי: אני חושב שלא ל רק שאיננו פטורים מזאת, זה

רק יועיל לנו מבחינה פוליטית. אילו היינו

דנים איך לעשות את הדבר הזה, יכול להיות שהינו מחליטים להתחיל

כיישוב האלף הראשון, דווקא מפליטי-עזה, כי לכל הדעות אנחנו רוצים

1918 - 1919

... ..

... ..

1918 - 1919

... ..

... ..

1918 - 1919

... ..

1918 - 1919

... ..

... ..

השר י. ברזילי:

שעזה הישאר חלק של מדינת-ישראל, אפשר למצוא שם אלף שאפשר להעבירם למקום אחר וליישב אותם, אז מה שלא יהיה גורל השטחים - יש אלף ערבים פחות ברצועת-עזה, והם יתיישבו או בחלק שלנו, או בחלק של פלשתינה, או בחלק של ירדן. לי נדמה כי הדבר הזה כתשובה סכרעת מעשית אפשרי כבר לעשות בשלב זה.

השר י. ברזילי:

זה אינו יכול להיעשות לקראת סוּב העצרת.

השר י. ברזילי:

אבל אפשר לפרסם הודעה, שאנחנו מחפשים

ומכינים צעד ראשון כהשתתפות בפתרון לבעייה,

שהפתרון היסודי שלה הוא גם פתרון בינלאומי וגם פתרון אזורי, אבל

שאנחנו מכינים את הצעד הראשון ואיננו סתנים את זה בכיאת השלום.

זה נדמה לי דבר חשוב גם לעניין שהעלה אותו השר ששון.

לי|נאמר בשם המומחים, כי סמול'ה סוציאה עכשיו

לשנה בערך 32 מיליון דולר. אילו היינו לוקחים למשל עשר שנות-תקציב,

יכולים לעשות כבר דברים די רציניים. אני יודע שאי-אפשר לקחת את הכל,

כי אנשים צריכים להתפרנס, אבל הסכום & יוצא גם לקיום התעסוקה וגם

לעניינים יסודיים של יישוב פליטים.

השר י. ברזילי:

ובינתיים יגורעו ברעב?

השר י. ברזילי:

אינני אוסר שיקחו את הכל. אם נכון הוא,

שהתקציב הזה בנוי לפחות בשביל שלישי פליטים

שאיננו קיים, אם נוריד את אלה שלהם ניתן בלאו-הכי תעסוקה, ואם נוסף

מה שאנחנו יכולים לקבל בעניין זה סבורים בינלאומיים ויהודיים, שאינם

נותנים לדבר אחר אבל יתנו למטרה זו - נדמה לי שהעניין יהיה גם עניין

מעשי.

1.12.47

On 1st Dec 1947, the first of the winter storms hit the coast. The wind was from the west and the rain was heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit. The wind was very strong and the rain was very heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit.

2.12.47

The wind was from the west and the rain was heavy.

3.12.47

The wind was from the west and the rain was heavy.

The wind was from the west and the rain was heavy.

The wind was from the west and the rain was heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit. The wind was very strong and the rain was very heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit.

The wind was from the west and the rain was heavy.

The wind was from the west and the rain was heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit. The wind was very strong and the rain was very heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit.

4.12.47

The wind was from the west and the rain was heavy.

5.12.47

The wind was from the west and the rain was heavy.

The wind was from the west and the rain was heavy.

The wind was from the west and the rain was heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit. The wind was very strong and the rain was very heavy. The sea was very rough and the waves were breaking over the beach. The temperature was about 40 degrees Fahrenheit.

השר י. ברזילי:

לעניין הפוליטי, אני מבין שכל הבעיות יש רק נקודה אחת דחופה, האם אנחנו צריכים לפחות לאותה התקופה להיות קצת יותר ליברלים בכיוון של איחוד מספחות ולהודיע על-כך. אני בעד זה.

השר ס. קול:

מה שהציע שר-החוץ בנוגע לחינוך-סקצועי

או לב'טטה אנושית, אמילו לבני איחוד

מספחות, אני יכול לתמוך בזאת. אינני יודע אם זה יתן איזה דבר

בימי העצרת הזאת. אני יכול לטקסם אם זה יתן משהו בימי העצרת

הזאת. לפי דעתי לא תג טיפלנו בבעייה הזאת כראוי. מאז גטר מלחמת-

שת-הימים נתפנו כל-פיני ועדות, כדי לסטל בבעיית-הפליטים, ולבדוק

את המטרונות בנוגע לשלום. הועלה pilot project על תכניות

לנסיין, לדוגמה, של יישוב אלף או אלפיים פליטים, במקומות שהם

נמצאים שם, כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות מה שהערבים לא רצו

לעשות מטעמים פוליטיים, במסך כל הזמן. ^{אבל} בעניין זה היו אצלנו גורמים

שצעדו צעד אחד קדימה ושלושה צעדים אחורנית... כל מה שהוכן על-ידי

הוועדות של פרופסורים ואנשי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, הכל הוקטא,

כיוון שמישהו חושב שאם לא יעשו כל דבר, זה יביא להגירתם של רוב

הפליטים האלה לעבר-הירדן, ואם נעשה איזה-דבר, הרי על-ידי-כך אנחנו

מעוררים אצלם את התיאבון להישאר כאן.

השר ש. שפירא:

על-סמך מה אתה אומר שזה הוקטא?

השר ס. קול:

שטעתי מפי אלה שטיפלו בדבר, שהתכניות עובדו

טזטן. אבל נאמר כמה פעמים כי שיבות-המטפלה

על-ידי גורמים הקרובים לעניין, שהם מתנגדים לתכניות. מקודם תמכו

ורצו בזאת, כי אחריה לא היו מקיפים את כל הוועדות האלו. בשביל מה

השר ס. קול:

הקיסו את כל הוועדות האלו? האם כרי שיהיו עוד ניירות במנירות של ראש-הממשלה או של משרד החוץ או של גורמים אחרים?

השר י. גלילי:

זוהי מטרה לא פחותה.

השר ס. קול:

אנחנו מכירים רזולוציות של קונגרסים

ציוניים ששימשו למטרה דומה.

אם אנחנו רוצים לעשות ג'סטה בשבילנו (לא

בשביל הערבים), מטעמים מדיניים, מטעמים שנוכחיה מהי דמותה של ישראל

כמאבק שנעמוד אף בו במשך השנה הזאת, אנחנו צריכים לעשות איזה דבר

ממשי. מה שהוצע על-ידי משרד-החוץ, שניתן עוד מספר רשיונות לאיחוד

מספחות, או שנעשה חינוך-סקצועי, אלו הן טבליות של 'טלגין' בשביל

סחלה רצינית, ואלו אינן עוזרות אלא להקלת כאב-ראש, ובם זה לא תמיד.

אני מציע איפוא שהוועדה הזאת תגיד, יש לנו

תכנית, עיבדנו תכנית, ואנחנו סוכנים לעשות צעד ראשון. אני בטוח

שנקבל לזה א' כספים ראשוניים, ולא הבעייה הכספית צריכה להטריד אותנו.

זה יניע קצת את בלבלי הכלכלה גם בצדה וביתר הסקומות שהם יושבים שם.

אינני מדבר עכשיו על תכניות התיישבות. יכול להיות גם שיכון עירוני,

כדי לפנוע ויכוח מי יתישב בבקעת-הירדן, אם אנחנו כבר מתחילים או

איננו מתחילים. די לרויכוח בשעתו. יכולים אמילו להקים שכונה

במקום שיט"בם פליטים, ולסדר איזה שיקום בשכונה עירונית ולעשות איזשהו

דבר. זה יכול לעזור גם כשעה התעסוקה וגם בפירסום סטויים לעניין, זה

יכול גם להקנות לנו הרבה good will בעולם. רק נרוייה מזה לעצמנו

מכל הבחינות, גם מבחינה מנושית וגם מבחינה מדינית. מה אנחנו מסכנים

מה, אם נקים בשביל 1000 או 2000 ערבים שכונה אחת או שתיים, ונעשה שם

גני-ילדים ונפתח שירותים סוציאליים? אם נבוא ונגיד משהו מעין זה,

יהיה לזה איזה הד. אם איננו סוכנים לזאת, ואנחנו אומרים שהכל קשור

1977

... ..

1977

...

1977

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

השר ס. קול:

בפתרון הגדול לסלום שיארינג צריך לטבוא, אנחנו כמו הערבים שבטשך עשרים שנה לא רצו לעשות דבר בשטח זה ואנחנו איננו רוצים לעשות. לפי דעתי זה מעיק עלינו יותר מאשר עליהם. זוהי הבעייה. אני מדבר על אלה הנמצאים *under Israeli rule* ואין זה חשוב אם יש פה שלטון צבאי או שלטון אזרחי.

אני מציע שנלך בדרך זו ונעשה מיזה צעד

לא-טברתי בעניין זה. כל דבר אחר שנאמר, לא יהיה לו שום הר. כטובן, אנחנו צריכים לומר זאת רק אם אנחנו מתכוונים לעשות זאת. לומר זאת, כשאין אנחנו מתכוונים לעשות זאת - לזה אני מתנגד, כי יאמרו שאנחנו רק סתם מבלבלים את הסוה.

סכל הבחינות, מהנחינה הכלכלית, האנושית

והציבורית, טוב לעשות זאת. אני בעד זה שנלך בכיוון זה.

היו"ר השר א. אבן: אם אני מבין היטב את הצעתך, הרי היא

אוסרת: הפתרון הכולל לבעיית-הפליטים

סותנה בסלום, אבל היום נודיע על מעשים דוגמתיים או מעשים ספליטי-דרך לשלום, או מעשים המפגינים אפשרות של הסדר.

השר ז. ורהטטיב: אני נבד מסירת הודעה שאנחנו פוכנים "להחיות"

את הרשיונות שלא נוצלו ולמסור אותם למשפחות

אחרות. אין זה עניין שהתחייבנו להחזיר מספר פליטים. נתנו את הרשיונות למשפחות סטויימות. הן אינן סנצלות זאת - אנחנו פטורים מזה. נדמה לי שהתירה שלנו צריכה להיות: האו"ם החליט פעם שצריכה להינתן זכות-בחירה לפליטים. ניתנה זכות-בחירה לפליטים, יש כאלה שלא נרשמו, הם החליטו לוותר על זכות-הבחירה, ויש כאלה שנרשמו ולא הופיעו, הם החליטו להישאר שם.

השר ז. ורהפטיג:

איננו צריכים להכנס לבעיה המספרים. עלינו לרסוז,

שאלו כל השטחים המסוחרים היו בשארם אזלנו, היינו פותרים את בעיה הפליטים, עיקר ההפרזה במספרים היתה לגבי אותם הפליטים הנמצאים עכשיו ברשות מדינת ישראל. למה לנו להקטין את זה ?
נדמה לי שיותר מאשר בכל זמן אחר ענין הפליטים קשור עם ענין השלום. יושב פה נציג או"ם כדי לפתור את בעיה השלום, איזה טעם הוא להוציא בעיה אחת סכל סכלול הבעיות ? בעיה הפליטים נמצאת במסכות אותו הנציג.

השר א. ששון:

אתה יודע כמה פליטים ישנם פה עכשיו ?
כ-300,000, ועל כמה היו מדברים מקודם ? איך

לא נדבר על הדבר הזה ?

השר ז. ורהפטיג:

אם לפתור, נפתור בעיה של 700,000 פליטים. האם
אני צריך לומר שאני פותר בעיה קטנה ? נאמר,
התנו אפשרות, נפתור בעיה גדולה.

היו"ר השר א. אבן:

אני רוצה לקבל קונסנסוס לגבי הצעתו של השר קול.

השר ז. ורהפטיג:

אני מסכים. אם יש אפשרות להודיע שנעשה איזה
נסיון לדוגמה, אדרכה. אני הייתי אומר, שאותם
צריך ליישב לא בעזה אלא בגדה המערבית.

היו"ר השר א. אבן:

לא דובר על יישובם של הפליטים. המפעלים המוצעים
הם יותר תכניות-העסקה מאשר תכניות ליישובם.

השר ז. ורהפטיג:

מה הנכון בידיעות שפורסמו בקשר לשבט בידואים
שנהרגו סטנו עשרות ?

היו"ר השר א. אבן:

זוהי שאילתה במטעלה לשר הבטחון.

1. 1. 1970

On 1st January 1970, the balance sheet of the company was as follows: Assets: Fixed Assets: £100,000; Current Assets: £200,000; Total: £300,000. Liabilities: Long-term Debt: £100,000; Current Liabilities: £200,000; Total: £300,000.

The company has a long history of success and is well established in the market. It has a strong management team and a good reputation for its products. The company is currently in a period of expansion and is looking for new investment opportunities.

2. 1. 1970

The company has received a loan of £100,000 from the bank. This loan is to be used for the purchase of new machinery. The loan is secured by the company's assets.

3. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government. This grant is to be used for research and development. The grant is subject to certain conditions.

4. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government.

5. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government. This grant is to be used for research and development. The grant is subject to certain conditions.

6. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government. This grant is to be used for research and development. The grant is subject to certain conditions.

The company has received a grant of £50,000 from the government.

7. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government. This grant is to be used for research and development. The grant is subject to certain conditions.

8. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government. This grant is to be used for research and development. The grant is subject to certain conditions.

9. 1. 1970

The company has received a grant of £50,000 from the government.

רב-אלוף צ. צור:

לבני הנקודה שהעלה פה השר קול על תכניות שיטבן ושהוקפאו: המציאות היא לגמרי אחרת. אני חבר אותה הועדה המכינה את התכניות הללו. אין כרגע תכניות. אין כרגע שום תכנית מוכנה תחת היר. לפני מספר חדשים פורטם בעתון על תכנית ליישב אלף מטפחות בבקעת הירדן. אם מישהו חושב שזוהי תכנית, אין הוא אלא חי בגן עדן של טפטים. שרטטו כמה קווים ונתנו להם "עטיפה צבעונית". יש סבות אחדות מדוע אי אפשר להגיע כרגע לתכנית. עד לספקד האחרון איש לא ידע על מה מדברים. למעשה רק לפני כשבועיים קבלנו את המיספך הראשון הסנתח את בעית הפליטים. שם סטחברות שתי עובדות, שסוכרחים לדעת אותן לפני שבגישתם תכניות: א) אנחנו מדברים על 320,000 פליטים לעומת המספר הרשמי של סטו"ת על 630,000 פליטים. ההבדל הוא לא במספר קטן.

היו"ר השר א. אבן:

אולי ההבדל במספרים מדביש שאחרים ברחו. מבחינת סטו"ת אין זו הקלה, כי עליהם לטפל בהם בצד ההוא.

רב-אלוף צ. צור:

אבל יש בזה הבדל לבני התכניות שלנו. (ב) מה זה בכלל המושג 'פליט' אם אתה יוצא מנקודת-ראות מפליט הוא מי שנעקר מביתו בשנת 1948, זה פשוט. אבל אם אתה יוצא לעשות ניתוח יסודי יותר ולברוק בעיות של תעסוקה, השכלה, הכנסה וכו' - אתה מגיע לאיזה עובדות מוזרות מאוד, שאתה צריך לקחת אותן בחשבון. מתוך כ-300 אלף פליטים שיטבט כיום, 100 אלף יושבים מחוץ למחנות. ולפי כל קריטריון שתברוק את הדבר, אין כל הבדל בינם ובין ערבים אחרים בשטח.

השר י. גלילי:

האם נכונה הידיעה שמיצ'למור קובע ש-80% של הפליטים בגדה מועסקים בתעסוקה מלאה?

Section 1

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 2

Section 2 of the Act provides that...

Section 3

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

Section 4

Section 4 of the Act provides that...

Section 4 of the Act provides that...

סר ג. רפאל:

כפי שאנחנו יודעים, הוא יביש דווקא סחר דין-
וחשבון סחריד;

רב-אלוף צ. צור:

נקודה שנייה לגבי תושבי המזנות: 150 אלף מהם
בעזה ו-50 אלף בגדה-המערבית. גם לגבי תושבי
המזנות, מסתבר שאין הברל בתעסוקתם בינם לבין ערביי הגדה או ערביי עזה.
פה ושם היה אחוז-האנטלה לפני המלחמה 40% או 60%. ההברל עכשיו הוא
באחוזים קטנים. אם אתה מדבר על "בעיית הפליטים", אתה צריך לומר על פי
אתה מדבר ופה אתה רוצה לפתור כאן. אינך יכול לומר באופן כללי שאתה
רוצה לפתור בעיית פליטים.

אשר לוועדה המעבדת תכניות, שם אין מדברים על
פליטים. אומרים שאין הברל בין כל פליט לתושב אחר. במידה שמכינים
תכניות, מכינים תכניות להתפתחותן של המסק בשנים שתבואנה, בהנחה שאין
הברל מהותי בין פליט לבין תושב. אין כרבע תכניות מיוחדות לפליטים.
ישנה בעייה כללית, ולא-דווקא בעיית הפליטים.

השר ס. קול:רב-אלוף צ. צור:

אמר לי רענן וייץ שיטנן תכניות קונקרטיות.
מה שיאמר רענן וייץ - זה אינו אחראי. סותר
לי לחשוב כך. אפשר לומר בכל יום, שיש תכנית,
אבל למעשה אין שום תכנית. אם מישהו יפרסם "תכנית", יעשה פשע. יש תכנית
ליישוב 1000 משפחות בבקעת-הירדן, לפני שאיזשהו פורום ממלתי החליט שמאשרים
ליישוב בבקעת-הירדן. זה בנוי על הנחה שאנחנו לוקחים את מי-הירמון כדי
להעביר לשם, כאילו יש לנו מי-הירמון בכיס. יכולים עוד להתקין אותנו
בגלל עניין מי-הירמון. זה קצת לא-אחראי, לדבר על תכנית כזאת ליישוב
פליטים. לפחות יש לדון מתחילה באיזה פורום רשמי על-כך.

10000 - 11, 11, 11

... ..
... ..

10000 - 11, 11, 11

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10000 - 11, 11, 11

... ..

10000 - 11, 11, 11

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

רב-אלוף צ. צור:

יש בעייה די רצינית על סה מדברים ומה בדיוק אנחנו רוצים. יש בעייה של יישוב 200 אלף היושבים במחנות. נעשו מספר סקרים של אנשי הסוציולוגיה של האוניברסיטה, והנה נתבררו כמה דברים שצריך לקחת אותם בחשבון. כשמדברים על יישובם מחדש של הפליטים, הרי אצל הסר כרוזילי סבריק הרעיון איך ליישב אותם על האדמה. הוא חושב, שהנה הם היו לפני עשרים שנה הקלאים וודאי ירצו גם עכשיו להיות חקלאים. מכל הסקרים מתברר שליישב אותם על האדמה, פירושו ליישבם על חודי-כידונים. הם התרחקו במסך עשרים השנה מהחלקות וצינעם רוצים לחזור אליה. אם אנחנו רוצים לדבר על תכנית חקלאית סמין זה, אנחנו צריכים ללמוד היטב את הבעייה ולהבין את טעמעותה. אין זה תהליך פשוט. זה קשה יותר מאשר העברת יוצאי-מרוקו בשעתו למושבאים. מה תהיה בעייה קשה יותר, גם מבחינה פוליטית וגם מבחינה עניינית.

ישנה בעייה נוספת. עשינו מספר בדיקות. נניח שיש בעייה של 200 אלף פליטים. מה אתה רוצה לעשות אתם? עלתה תחילה תכנית של חקלאות, קודם-כל ליישב מספר פליטים באל-עריש. אבל שם אין סים. זה יכול להיות אולי חלק מתכנית אזורית אמריקאנית. אבל אז צריך להחליט על זה. לנו אין כיום פתרון לאל-עריש, כי אין שם אף טפת-מים מתוקים. יש שם רק סים מלוחים.

הסר י. גלילי:
יש תכנית להעברת מי-הירמוך לשם.
רב-אלוף צ. צור:
אלה סכוונים לבקעה-הירדן. יש שם בטבינה חקלאות דלה מאוד החיה על 80 בארות ובאם סים מלוחים. החלטנו לעשות שם קידוחי-נסיון עמוקים יותר. אולי זה יתן משהו, אם כי אנשי תה"ל טוענים שזה לא יהיה פתרון.

יש אפשרות שנייה, ליישב אותם בבקעה-הירדן. שם יש אדמות ואולי גם קצת מים, ופעם ודאי יהיו יותר מים. אבל השאלה של התיישבות בבקעה-הירדן היא קומפלקס מסובך. פה צריך לראות את הקונטקסט הפוליטי הכללי, אם אנחנו מעוניינים להעביר לשם ערבים. בתוך השטחים הסיושבים אי-אפשר להוסיב חושבים נוספים.

1912-13

1912-13

1912-13

1912-13

1912-13

1912-13

1912-13

רנאלוף ז. צור:

ואז יש לדבר על פתרונות בשטח התעשייה והמלאכה.

הקמת שכונות.

השר ט. קול:

אנחנו מדברים על תעסוקה. הפתרונות הללו הם

רב/אלוף ז. צור:

אפשריים, אבל זהו תהליך רציני-למדי של תכנון

יסודי.

אם אנחנו רוצים להכריז על משהו, זה תמיד נחמד.

אני רוצה רק להזהיר שאיננו יודעים על מה להכריז. נכריז על משהו ואחרי

חודש לא נדע איך להסביר זאת. לפני שבחליט על תכנית רצינית, אין טעם

להכריז על זה. לא הוחלט עדיין בשום דרג ממשלתי על עניין זה. ראש-הממשלה

לא ישב על עניין זה עוד אף-טעם. להכריז הכרזה שאיש לא בדק אותה ברצינות,

זה לא יהיה אחראי.

יש גם בעיות שיש להן משמעות פוליטית. אנחנו

צריכים להחליט האם אנחנו מדברים על תכנית יישוב פליטים בשטח הכבוש או

טוב לקלות על "הגל האמריקני", שתהיה תכנית אזורית. לי כשלעצמי נראית

טאוד המחשבה על תכנית אזורית. אבל זוהי החלטה פוליטית שמישהו צריך

לקבוע אותה.

כאשר קיבלנו החלטה, דיברנו על פתרון אזורי וביני-

היו"ר השר א. אבן:

לאומי, היינו שהפתרון איננו צריך להיות דווקא

בתחום הקודם, ושנחנו נחרום לפתרון הבעייה, אבל לא נפתור אותה.

יש להציב את העניין כך, אבל צריך להיות פתרון

רב-אלוף ז. צור:

ברור בכיחן זה.

אנחנו צריכים גם להחליט, האם אנחנו רוצים ביחס

לפליטים של 1948, או של 1967. פשוט-כך, אם צריך היום לתת הנחיות למשלחת

שלנו באו"ם, הייתי ממליץ: א) לקבוע את העובדות הכלליות ולומר מה קורה

כאן. ב) הייתי מדבר על פתרון אזורי. ג) פתרון אזורי במסגרת הסדר

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

010730 2 1041.65 010730 2 1041.65

רב-אלוף צ. צור:

כללי. (ד) אנחנו עובדים על בדיקת אפשרויות, אבל לא הייתי מציג אפשרות קונקרטית, כי אינני טאמין שהיא קיימת.

הי"ר הר א. אבן:

הוועדה הזאת מטפלת עכשיו יותר בעניין תכטיסי. אין אנחנו מתבקשים לפתור את בעיית-הפליטים, אלא להחליט מה המכסימום שנוכל לומר כדי לצאת בשלום יחסי מן הוויכוח הזה. גם אני חשבתי שאפשר: א) להסביר את הבעייה, ב) תולדותיה, התקפות הערבית וכו'. ג) להסביר את היקפה, תוך הסתמכות על העובדה שזה נופח ושיש תעסוקה. ג) גם הבעייה שנשארה אינה יכולה להיפתר בתחום הישראלי, אלא שאם יש פתרון אזורי ובינלאומי - אולי נדביש יותר את החיוב, אם יש פתרון אזורי ובינלאומי, ישראל תביא את מיטב תרומתה, נסיונה ומאמציה וכדומה. ד) אם אפשר להוסיף שאנחנו בודקים (פה אנקוט לשון זהירה) ספעלים, שישראל תהיה כוכנה להקים אותם בתחום אוריותה ויכולתה, ואולי גם כדומה סטוב הפתרונות הנדונים והנבדקים. ה) ככל שנוכל להיות נדיבים בתרומה למאמץ הבינלאומי הכולל לקיום המוסד, עלינו לעשות זאת.

הר ס. בנין:

אני מכין שהדבריש שלך אינם באפרים כטיכום.

הר הי"ר א. אבן:

לא. אני מציע להעזר על הגישה הכללית. נוסף להסברה ההיסטורית, שהיא צריכה להיות סובבת מאליה, צריך להסביר מי אחראי להיווצרות הבעייה הקודמת. נתכנס הערב שוב.

הוחלט להתכנס שנית בשעה 3 אחר-הצהריים.

הישיבה נועלה בשעה 10:05
=====

היו"ר השר א. אבנר:

פוחת את הישיבה ומוסר רשות הדיבור לשר המשפטים.

השר י. ש. שפירא:

אני חושב שאנו יכוחים להרשות לעצמנו קצת החבות-ידיים

בנושא זה. אנו חייבים ללמוד מהנסיון שהיה לנו עם

ההחלטה שחשבו אותה להחלטה גורלית: הזמנו ואמרנו שכל דכפיו יכול לחזור,

והיה תכנון. היה אפילו זמן שנחנו 3000 איש ליום ובחנו למעלה מ-30 יום.

אם האופטימיסטים שבתוכנו חשבו שיחזרו 50 אלף, מסתבר שתזרו 14 אלף.

עוד 6000 עושים שם בדיקה ומתמשים אותם (את הערכים האלה) ולא כלום.

כשהודיעו על החזרת אנשים לאיחוד משפחות, היה ויכוח גדול באינפורמציה אם

לחזור באותו יום ששה או שבעה. אני יודע שהפטימיסטים צדקו וחזרו באותו יום

שבעה. נרה לי שאפשר לחת לנציגות שלנו באו"ם אפשרות לדבר דברים יותר

סתונית ולהעלות היטב את הענין, שהנה אנו איפשרנו. ואפילו, נכיה, שאנו

היינו קמצנים, נניה שלא היינו די טובים, אבל היינו לאין ערוך מצד

יותר טובים מכפי שהמציאות דרשה זאת. איפשרנו להם מכחינה טכנית להכניס

90 אלף איש.

דבר שני: אנחנו חייבים להעלות את ענין המספרים. ולא רק את ענין

המספרים, אלא גם ענין האופי של הפליטים שיושבנים גם בגדה המערבית וגם

בעזה, בעיקר בגדה. הוברים שספר אותם כאן רב-אלוף צבי אור, שמעתי אותם

לפחות שני 488 חברי-הועדת הפרוסיטורים. הכל באותה רוח. שלמעשה אם לדבר

על העסוקה ועל דיור ועל פרנסה ביחס לגדה - אין בכלל פליטים בגדה. הם ערבים

כמו כל הערבים. ואפילו בעזה - אני שומע שמלבד דיור, שהם דרים במחנות

(הם גרים בשיכון רע), אבל מבחינת הכלכלה קשה להבחין בין עזתי מצד

אוסקטוני לבין פליט. את ההבדלים הכלכליים האלה אנו לייבים להעלות.

אנו צריכים לומר שיש לנו הנחיות לבצע אג'סטמנטס, איזה נסיון שהאנשים יחזרו

לעבודה יותר פרודוקטיבית ויגורו כשיטונים יותר טובים. כמובן, אין ביכלתנו -

בלי שתהיה תכנית כוללת, חכמה פיננסית גדולה - אין ביכלתנו לעשות דברים

גדולים כשטח זה. אבל אנו יש לנו כל הכוונות מצדנו גם להוציא מספים

על זה (לחעסוקה ולשיכון). וגם כלפי פנים אני אומר: החפיסה שלנו של

התישבות, שהכל כאילו חייבים ללכת להקלאות - איננו רואה לזה שום סיבה.

היא לא מתאימה לענין. עובדה שהדור הצעיר שיושב בעזה, שהוא הרוב הגדול

אנשים בגאל 35 אף פעם לא היו הקלאים. אדם בן 35 איננו כל כך צעיר. אחת

צריך לישות להם הכשרה תקלאית ולהכניס אותם להקלאות, דבר שבלי רצון גדול

ובלי החלטה גדולה ברכבות זה לא נעשה גם אצלנו.

השר אבא אבנר: לפני מיספך של הנחיות הייתה רוצה, לאחר שטיעת הסיבוב

הראשון, לשלוח לנציגינו. אולי זה יעזור אם המיספך יהיה

1. The purpose of this report is to provide a summary of the activities of the War Relocation Authority during the year 1944.

2. The War Relocation Authority was established in 1942 to provide for the care and education of Japanese-Americans who had been removed from the West Coast of the United States.

3. During the year 1944, the Authority has continued its efforts to provide for the physical, educational, and cultural needs of the evacuees. It has also been active in promoting the economic rehabilitation of the evacuees and in providing for their social and recreational needs.

4. The Authority has also been active in providing for the educational needs of the evacuees. It has established a number of schools and has provided for the continuation of the education of the evacuee children.

5. The Authority has also been active in providing for the cultural and recreational needs of the evacuees. It has established a number of cultural centers and has provided for a wide variety of recreational activities.

6. The Authority has also been active in providing for the economic rehabilitation of the evacuees. It has established a number of vocational training programs and has provided for the employment of the evacuees in a variety of occupations.

7. The Authority has also been active in providing for the social and recreational needs of the evacuees. It has established a number of social and recreational centers and has provided for a wide variety of social and recreational activities.

לפני השרים תוך הדיון.

השר א. ששון: אני סבור שהיה רצוי, אם לזכור מה שאמר שר החוץ בפתיחה בדבריו

הבוקר, הוא אמר שהענין הוא חכמיסי יוטר. על כן אני סבור שהיה רצוי מאוד אילו יכלה המשלחה שלנו לא להכנס לויכוח בכלל על פליטים של

1948 ולא על הפליטים החדשים, כי אם לסעוד שהנושא של הפליטים כלול בהחלטה של מועצת הבטחון בין יתר העיות, ויש לדון עליו כפי שהוחלט במועצת הבטחון.

השר א. אבנר: אבל אם 10 נואסים ערבים מדברים על זה? . היה רצוי מאוד

לעשות זאת ולהגביל את הדיון בוועדה המדינית של העצרת על התקציב בלבד.

לומר: הנה מועצת הבטחון החליטה כך, יש שליח של אוטנט והוא בדרכו אלינו

וכבר נמצא באזור ומחזילם בעבודתו. כל דיון על הענין הזה יכול להפריע,

ולהעמיד את האיש והאזור בפני עובדות טוגטרות וזה יכול להפריע לעבודה. לרכז

עד כמה שאפשר את הדיון על ענין התקציב. אם יבואו ערבים וירצו לדבר -

שידברו ויחזילו בכל מיני הצעות והדגשות - אני חושב שאפשר להשיב כנגדם מה

שאמר הבוקר השר קול. יש לומר: אילו היינו מדברים עכשיו על פחרון לבעיה

הפליטים, לפי חכמינו אפשר היה לעשות כך וכך. ויש אפשרויות. הייתי מציע

שבם כן יטבירו, שאם במשך 20 שנה לא ידענו מה המצב לאסיתו בגדה הסערבית

ובחלקים האחרים - הרי עכשיו אנו יודעים את המצב יותר טוב, ולהטביר מה המצב

לאסיתו. כל הזמן דיברנו על מיליון וכמה פליטים - מה למעשה מצאנו. נכון

שחלק מהפליטים עבר לגדה המזרחית, אבל לא 250 - 300 אלף שהם נמצאים

בגדה המערבית כולם פליטים. אפשר לחלק את 300 אלף אלה, שמדבר עליהם

מלצ'מור בדו"ח שלו. אלה היו גם אזרחים וגם פליטים, לא כולם פליטים.

ואז להראות איך היו מנפחים את ענין הפליטים. וכאן לציין, שבמשך 20 שנה

הוצאו כ-700 מיליון דולר על ענין הפליטים, מה אפשר היה לעשות ב-800

מיליון דולר שהוצאו על פליטים, כאן אפשר לעשות חכניות כאלה וכאלה.

אני רוצה לומר לכם, אני לא חושב שאם נופיע שם ונדבר ונענה להם

שבקשה המשלחה שלנו באו"ם ביחס ל-600 רשיונות שיטנם, אם אנו נראה את

הג'סטטה שמוכנים להענות להם, אם נראה ג'סטטה שאנו מעונינים להרחיב את

איחוד המשפחות - אני חושש שבוה נסתף לדברים שלא רצויים לנו. אם כל הפרטים

יידונו בוועדה המדינית של העצרת - מה נשאו להציע לירינג? אם אז הם יכולים

לבוא ולחבוע ממנו אלפים. לכן רצוי ער כמה שאפשר לא להכנס לדיון בדברים

האלה ולומר: כאן יש למכינו החלטה של מועצת הבטחון.

השר מ. בנימין: מה לומר ומה לא לומר ב-16 הימים הקרובים בעצרת או"ם.

אלו הן השאלות העומדות בדיון שלנו. משום שביחס לעשייה

זה לא שייך לסמכותנו. היא גם לא חבוצה בעתיד הקרוב. מה לא לומר?

(א) אין להעביר את הרשיונות שהיו שמיים לאנשים אחרים ולהפוך אותם לרשיונות

למוכ"ז. אנו קבענו בממשלה שני עקרונות חשובים מאוד. לאסור: הבקשה היא

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

1914 - 1915 - 1916

בונה פידה, הטבקש איננו בבחינת סיכון בטחון. קבענו להלכה שני קריטריונים אלה לגבי 6000 הרשיונות שלא נוצלו.. אילה היינו מעבירים אותם לאנשים אחרים - (השר א.אבנן: שימלאו אחרי התנאים האלה), אילו היינו מרכיזים שהם קיימים להלכה, היינו פוגעים בשני העקרונות. אילו היינו אוסרים להעביר אותם לאנשים אחרים שיוכיתו את שני הקריטריונים האלה - נעמוד בפני שאלה חשובה מאוד: ובכל זאת מדוע רק 6000 אלה, מדוע לא יותר? מאז חלפו מספר חדשים, אם אתם נוחים לבריוח ואתם רואים צורך לחת 6000 רשיונות - מדוע לא אחרים שיבקשו בודאי ואז תבדקו.-

רצינו לשים קץ לפרשה הזאת. היא שמה לעצמה קץ. 6000 אלה נעלמו.

לדעתי, הלילה לנו להזכיר אותם. הפרשה נסתיימה. אחרת נפתח פתח ללחץ שאיש בודאי לא מעוניין בו.

אינני מציע לומר, כפי שכתוב בפיסקה 1: "הגביר ישראל קצב אישור

בקשות לאיחוד שפחות ומקרים ~~מאת~~ קשים". (א) יש בזה התחייבות מרחיקה לכת. יתבעו: איפה הגברת הקצב? (ב) זה משתמש לא טוב. כאילו היינו אוסרים:

נגביר את הקצב מפני שעד עכשיו הלכנו בקצב אטי. יש בזה הודאה שיכולנו להכניס יותר ולא עשינו זאת, אך סאתר שיש דיון בעצרת או"ם אנו נדחקים להגביר את הקצב. במקום מים אלה הייתי מציע לכתוב: ישראל חוסיף לשקול בהבנה בקשות לאיחוד שפחות על פי הערוצדורה שהמשלה קבעה אותה.

שוב אני מציע לא לומר, כפי שכתוב בסעיף ג', את המלים "ללא דיחוי".

מלים אלו אינן סתאימות לפציאות. איש לא יעלה על הדעת, שנזכח השינויים שנחוללו כאזור אפשר ללא דיחוי לפתור את בעית הפליטים. אם אנו אוסרים

זאת - יש בכלל התחייבות מרחיקה לכת. (השר א.אבנן: זה ניסוח שננקט בממשלה ב-20 ביוני). היה משנה בניסוח, לא צריכים לחזור בפעם שניה על משנה.

לא הייתי בטעם הניסוח. אילו השתחפתי - הייתי מודה שעשיתי שגיאה.

(השר י.ש.שפירא: עכשיו זאת שניא יותר גדולה מאשר אז). למה אי אפשר לומר

בלי דיחוי? הן לא מוטיפות שום הוכן, אלא מוטינות לחץ מטויים. כל זה מה שלפ דעתי לא צריכים לומר.

מה כן לומר? - כאן הדברים יותר מורכבים. אני מציע שאנו נאמר שהבעיה

הזאת היא נורמלית, ואין עם בעולם שמגלה כלפיה יותר הבנה מאשר העם היהודי, ושהערבים הפנו אותה לבניה פוליטית.

עכשיו אנו חושפים את עצמנו לשאלה נוקבת מאוד, שלדעתי יש עליה

חשובה: מה מעלתם כשהיו לכם פליטים בימי מלחמת העולם השנייה? גאן צריכים

פעם להכחיר את ההמדל. היו פליטים שאטרו שרצונם לעלות לא"י בלבד. מדוע?

משום שהם היו כפליטים ~~ממדינת~~ סוקטים - כתוצאה ממלחמת העולם ובעקבות חומת

האיבה, הם היו צריכים להשאר במקום בו היה בית קברות אחד גדול לקרוביהם.

בעוד שכאן מדובר על אנשים הנמצאים בקרב בני עמם. איש לא חוקף אותם,

איש לא שונף אותם, והבעיה היא של פתרון. כפי שנעשה בכל הטכס כאשר כתוצאת

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year 1917.

The second part of the report deals with the general situation in the country during the year 1918.

The third part of the report deals with the general situation in the country during the year 1919.

The fourth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1920.

The fifth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1921.

The sixth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1922.

The seventh part of the report deals with the general situation in the country during the year 1923.

The eighth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1924.

The ninth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1925.

The tenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1926.

The eleventh part of the report deals with the general situation in the country during the year 1927.

The twelfth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1928.

The thirteenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1929.

The fourteenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1930.

The fifteenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1931.

The sixteenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1932.

The seventeenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1933.

The eighteenth part of the report deals with the general situation in the country during the year 1934.

מלחמה או בעקבות ריב בין עמים נוצרה בעיה פליטות, שהיא כמוכזן אצלנו בעיה של חוקפנות חוזרה ונשנית. אני חושב שאם אנו נדגיש שהצד ההומני הוא עיקר, ואיך הערבים הפכו אותה לבעיה פוליטית כדי לנגח אותנו, אף על פי שהפליטים נמצאים בקרב בני עמם שלהם - יש לנו חשובה גם לבעיה ההבדל. שני הדברים שדיברנו עליהם גם לפני המלחמה וגם אחרי המלחמה צריכים להדגיש אותם, יש הקשר ביניהם. פתרון אמתי לא יכול לבוא בלי שלום, ויש הקשר. לא צריכים למחוק את שני הדברים. בכל זאת מה אנו יכולים לומר באופן חיובי? - באשר לתכנית, כפי שאנו פה

כתבנו באחד הטעיפים, על זה דיבר רב-אלוף צור בבוקר: "ממשלת ישראל החחילה לעיין בדרכים מעשיות לפתרון כולל של שאלת הפליטים, ולשם כך הקימה ועדה מיוחדת הבוחנת אפשרויות אלו". (טעיף ה'). אני מציע לא לדבר על שום ועדות. אנו נמצאים בקרב "אלטע פערד גנבים". הם יודעים מה זה ועדות. זה לא יתקבל במידה של רצינות. הקיסמות ועדה, אף תכניות לפי שעה אין לנו.

במקום זה נעלה בפעם הראשונה הצעה, שכל הגורמים האזוריים והבינלאומיים

לרבות מדינתנו, יתכנסו וינסו לעבד תכנית שת לחטש שנים לפתרון בעיה הפליטים במקומות בהם הם נמצאים, תכנית חומש. ראשית, מבחינה פסיכולוגית יש לזה חשיבות חיובית מאוד. לא משום שהיחה "פיטילטקה", אפשר לדבר על ארבע שנים ועל שבע. אני מדבר על מספר שנים מתקבל על הדעת. כלומר, הבה ננתן לאנשים אלה תקווה ממשית, שבתקופת זמן מתקבלת על הדעת יפסקו להיות נודדים, שיזכו לקורת גג ותעסוקה. אפשר לתת לזה דוגמא של ההסכם משנות ה-20 הראשונות של יוון וחורכיה

בעזרת חבר הלאומים. באמת היחה אז תכנית של 4-5 שנים בעזרת חבר הלאומים והבעיה בשתי הארצות נפתרה. היונים שהועברו ליוון שוקמו, הוא הדין החורכים שהועברו לחורכיה. כך קרה גם בארצות אחרות. אנו על זה מקבלים עלינו אחריות.

אנו מקבלים באמת על עצמנו אחריות עבור 200 אלף הפליטים שנמצאים ברשותנו במשך חמש שנים, במדינות בהם הם נמצאים היום. אני חושב שזה לא למעלה מכותותינו בארץ-ישראל המערבית. (השר א.ששון: יש לך 100,000 בעזה. אם אנו רוצים לספח את עזה אנו מקבלים אותם?) בודאי. וכי תטיל אותם הימה? בודאי תקבל אותם.

מי אומר אחרת? מה שאני אומר הוא זה: נקבע תקופה מתקבלת על הדעת. ישנו כל הממשלות יחד עם ארגון בינלאומי ונראה בעית האדמה, מים, שיכון, יעשו תקציב ונבדוק. כשהערביים אומרים: אנו לא מוכנים לשבת עם ישראל - חודה רבה! מדוע אתם לא רוצים לפתור בעיה אנושית והופכים אותה לבעיה פוליטית? - אפולוגטיקה לא חועיל כלום. מלגוח לטטודנטים - זה דבר קטן מאוד, אבל לתת מעין חזון ממשי חדש לפתור את הבעיה של הפליטים בארצות מושבותיהם. אני חושב שזה יכול להיות דבר חיובי.

נכונות

השר טשה קול: יש הבדל בין דיון ובין ~~ממשלה~~ לעשות משהו. יש הרבה טיעונים בחלק הראשון של הדברים שנוסחו. אפשר להוסיף עוד טיעון: היה

חילוף אוכלוסין דה-פקטו בין היהודים יושבי ארצות ערב ובין אלה שעזבו. כל הפיעונים ידועים לנו. אפשר אפילו במספרים לציין אותם. יושבים שם "צדיקי עולם"

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

כמו ההודים והפקיסטנים, היה חילוף אוכלוסין בין הודו ופקיסטן, 8 מיליון. לכל הטיעונים אני מסכים. ואני כניח שיש אנשים שכיד הכשרון הטוב שלהם יוכלו לשאת נאומים טובים. אני יכול לתת לכם את נאומה של אלינור רוזבלט, מדוע הערבים לא שיקמו את אחיהם כמו שהיהודים שיקמו את אחיהם שלהם. לגבי הטיעונים ש- עוד טיעון שאפשר להגיד אותו: העניין הזה של אלפתח קצת מקשה על הפעולה, מכיוון שבמידה שהם חודרים לריכוז של הפליטים הם מקשים על ישראל את הפעולה (אני מסכים שתשמיט את המלה "במקצת"). עכשיו אני מביע למעשה. ההבדל ביני ובין השר ביגין הוא בזה, שהוא מתנה את הפעולות בהסכמת הערבים, לשבת ולעבד תכניה ביחד עם גורמים בינלאומיים. אני מסכים לדבר על זה ולהציע זאת, אבל אני לא מתנה את הפעולות הקטנות הסמליות שלנו בהסכמה, כי הקודק מחזיק אותנו, הערבים יושבים אצלנו. אם יהיו שטחים שלא ישארו אצלנו, כדברי הרמטכ"ל, ילכן יחד עם הערבים פחות פמורמרים על ישראל. ואם ישארו בידינו - בודאי יהיה יותר טוב. (השר ביגין: לא הצעתי להתנות מה שאנו נעשה). אני שמח מאוד על זה.

אני מציע באופן קונקרטי לא לדבר על החישובות הקלאית יותר. מדוע לא הזכרתי החישובות הקלאית? מכיוון שאני יודע שיש אצלנו ויכוח על בעיה השטחים ואינני רוצה להקדים זאת. אבל יש טעיף ז-4 שאיננו מספק אותי. הוא מנוסה בצורה מעורפלת. מה הרע שבדבר? שאם יש פליטים ליד שכם או ליד ג'ינין, ששם יש ריכוז ערבי ושם אין ויכוח על החישובות, מה הרע אם נגיד שנקים שם שכונות עם מרכזים קהילתיים ונשקם את האוכלוסיה שיושבת שם, וזה יהיה מבוטס על העשיה ומלאכה ולימוד מקצוע של האנשים היושבים שם, גם מבוגרים וגם צעירים. יש לנו הרבה נסיון בכל הדברים האלה. אם נגיד שאנו לבד נעשה דברים - אפילו כדי להוכיח מה אפשר היה לעשות במשך 20 שנה ולא נעשה. לכן אני מציע בעניין זה קצת יותר קונקרטיזציה, כדי שניכל לומר בעניין זה משהו יותר מסוי.

אני רוצה לומר לחברי: העניין הזה איננו רק ענין אנושי. העניין הזה הוא ענין של דמוחננו. אנו הולכים למאבק פוליטי קשה מאוד בבירות העולם ובא"מ ויש בעיה של פליטים חדשים. נחוץ לנו בשביל דמותה של ישראל, שהוכיחה נסיון כה רב בשטח זה של ישוב פליטים, שתוכיח שיכולה לעשות משהו בשביל אנשים אומללים אלה שהערבים לא רצו לשקט אותם. אני מציע דברים לא גדולים, אבל דברים בולטים ומשמיים ולא רק דיבורים ולא רק טיעון ותכניות.

השר א.אבן: נקודה זו, שהיא חוזר בודאי במהלך הדיון, כתיחסת לסעיף ה'.

אני מסכים לדעתו של השר ביגין, שהקמת ועדה אינה בשורה, בעיקר בפני מוסד כאו"מ שיכלתו להוליד ועדים וועדות משנה היא בלתי מוגבלת. השאלה היא אם נביע מחשבה זו, שהפתרון המקיף והכולל כאן יחכן רק על ידי שיחוף אזורי ובינלאומי ובמסגרת האפשר להציע הצעה כפי שהציע השר ביגין - מדוע לא נתחיל בזה עכשיו? אז זה יעמיד אותנו בפני הצורך לטרב, ובכל זאת יגלה את אחריות המדינה להנצחת הבעיה. השאלה היא אם נאמר נוסף על כך: אם כי הפתרון

The first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...
the third is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

The third of these is the fact that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

The fourth of these is the fact that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

The fifth of these is the fact that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

The sixth of these is the fact that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

The seventh of these is the fact that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

It is clear from the above that the...
the first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...

הכולל והקבוע יחזן רק בהקשר זה, האם אנו פוכנים לומר שגם במסגרת המצב הקיים של הפסקת האש, כשאי שלום, גם במסגרת זו ישראל בודקת מפעלים, על מנה לבצע כמה מפעלים המועדים לשקם פליטים ולהבטיל להם העסקה, שהועדה אינה סתם ועדה אלא מיועדת לכך; שהקיימנו ועדה שבודקת מה ניתן במסגרת המצב הקיים לבצע בעצמנו, בחוות אחריותנו, לגבי כמה מפעלים המועדים לשקם פליטים ולהבטיח העסקה.

השר י.ש.שפירא: אתה יכול לומר יפה מאוד: אנו עושים פעולות מעשיות לרבות העסקה שט, והפליטים נהנים מהעסקה.

השר י.גלילי: הערה אינטרומטיבית. עד כה הפעילות הקונסטרוקטיבית בגדה לא הייתה נתונה לפרסום. אבל לפי בקשתי ובהסכמת ראש הממשלה, נחקבל אישור בועדה הכספית של הכנסת לתת פרסום גם לסדרי הגודל הכספיים. זה מניע להרבה מאוד מיליונים של לירות, אשר כבו הושקעו בפעולות קונסטרוקטיביות בגדה, ואפשר באופן סלקטיבי לבחור מה אנו מדגישים ומה אנו לא מדגישים. זאת פעולה שלא ניתן לה פרסום. זאת הזדמנות ראשונה של מחן פרסום על כמה גדולה ובניטוק החיובי של שר המשפטים, שמהכעולה הקונסטרוקטיבית הזאת נהנים גם הפליטים אפילו כשהם נמצאים במחנות, אבל הם בחלקם הגדול נזקקים לתעסוקה ולהדרכה שנוצרת.

השר א.אבנ: היו קטעים כאלה בנאום של ראש הממשלה והצעתו להשמיטם. אולי פה יש הקשר סביר.

השר מ.ביגין: נהיה זקוקים לעזרה למען סידורם של פליטים אלה.
השר מ.קול: לא רצוי להשתמש במלה "אימפלוימנט".

השר ברזילי: לגבי שרשי הבעיה ותולדות הבעיה, גם מחוץ נסיון שהייתי פעם במשלחת או"ם, כולט יכולים לסמוך על הסיעון. יש בנדון זה מטלולים, שהאנשים המטפלים בענין מכירים אותם מצויין. תמיד היה הסיעון שלנו טוב, ויש טיעון נגדי. על זה אין מה להעיר. בכל זאת יש נקודה כובד. השר ביגין אמר, שבכל זאת השאלה משותפת לנו ולערבים, אם הערבים לא פוכנים - תודה ובה! הבעיה אינה בינינו ובין הערבים באו"ם, כי יש באו"ם גורמים שלא מופיעים כבוררים כינינו לבין הערבים בענין זה, אלא יש להם הבעיה ישירה לישראל. עכשיו על אחת כמה וכמה. זהו היחוד של הסנה הזאת לעומת השנים הקודמות. כי בכל השנים הקודמות הייתה טענה שאנו יצרנו את בעיתם הפליטים, אבל הפליטים עצמם לא היו אצלנו. עכשיו חלק גדול של הפליטים הם אצלנו. אותם 300 אלף מצויים אצלנו ואת הערבים לא רוצים נקוף אצבע בפתרון הבעיה של 300 אלף אלה, אנו פטורים מלפתור את הבעיה? (השר מ.ביגין: אמרתי במפורש "לא"). כאן יש נקודה חדשה, שאנו פוכרים לתת לה יותר תוקף ולה פוכרה להיות פתרון. אינני יודע מה כפריעה המלה "ללא דיחוי". לא רק בגלל זה שכן הייתה החלטת הממשלה, אלא לגבי מה שאתה אומר דוקא בקונסטסטט זה, שעם השינויים באזור נוצרו אפשרויות לפתרון בינלאומי - בודאי שאפשר לומר "ללא דיחוי", זה לא הפריע. (השר א.אבנ: ב-25 ביוני הממשלה קבלה החלטה ובה השתמשו במלים "ללא דיחוי"). ההחלטה של

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the

the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the

the sixth is the fact that the

the seventh is the fact that the

the eighth is the fact that the

the ninth is the fact that the

the tenth is the fact that the

the eleventh is the fact that the

the twelfth is the fact that the

the thirteenth is the fact that the

the fourteenth is the fact that the

the fifteenth is the fact that the

the sixteenth is the fact that the

the seventeenth is the fact that the

the eighteenth is the fact that the

the nineteenth is the fact that the

הממשלה היא החלטה על פחרון אזורי ובינלאומי. בודאי אפשר להיות נריבים על חשבון כל הגורמים האחרים, אם אנו אומרים שאנו מוכנים ללא דיחוי לגשת לפחרון חדש עם גורמים אחרים.

אולי "הגביר ישראל את הקצב" יכול להתפרש שאנו לא עשינו מספיק. אבל "חוסיף" גם זה לא יתפרש כל כך טוב. אנו רוצים ככל זאת לומר שאנו רוצים לעשות יותר. אפשר לקחת מושג אחר. "לבחון מחוץ רצון טוב את הפניות". לא מוכרח להיות "להגביר" ולא מוכרח להיות "להוסיף". (השר א.אבנן: אריכים למנות את כל ההחלטות הידניות.) צריך לומר, שבעבר נגשנו בונה-פידה ואנו מוכנים עכשיו בונה-פידה לחון את האפשרויות האלה.

אני חושב שכלבד מוזן וסעד יש חינוך ובריאות. אולי כדאי להרחיב את את הדברים שאנו עוסקים בהם. לגבי מה שאמר השר *שראל גלילי - כסף זה גם כן דבר גדול. אפשר לתת את הטכום ש הגלובלי. אבל אני מכיר דוחות של בריאות וחינוך. זה כשעלצמו אומר מה עשו ומה הפעילו באותה תקופה. המדובר לא בכסף אלא בפעולות מסש: מרפאות, חיסון, בחי-חולים - זה מרשים. אני חושב שאח זה מן הראוי להבליט. אני מכיר הומר אחד בסוגיה זו.

והדבר האחרון - הבינותי שבפסיק הבינים שלך הצעת ככל זאת לתת יותר "בשר" לנקודת השיקום, איזה מעשים שאנו בוחנים אפשרות של שיקום על ידי אינטגרציה.

השר א.ששון: אני שוב רוצה להעיר, שענין הפליטים הוא כלול בהחלטה מועצת

הבטחון. יש פה סכנה אחת שהיה רצוי לעמוד עליה. אם אנו

נכנסים לדין על פליטים, אנו מפרידים אותו מהחלטה. בהחלטה נאמר שהחוד קשור

בשני. אין מוקדם ואיך מאוחר. אם נכנסים לדין - אני חושש מאוד שיוצרים

תקדים. על כל פנים, אם אנו יכולים לעמוד על כך - שלא נדון אפא בזה.

(ב) בינינו לבין עצמנו, ענין הפליטים הוא הקלף היותא חזק בידנו. אם אנו

רוצים לנהל שיתות ורוצים לנהל מו"מ ורוצים להופיע כלפי העולם ככלפי הציבור -

נדמה לי שהקלף של הפליטים הוא החזק ביותר. אם אנו היום נשים אותו על השולחן -

יש נראה שאחר כך לא יהיה לנו מה לומר. (השר א.אבנן: זה לא מונע שנדבר

דברים יותר כלליים בעצרת ועם ירינג בדבר ביחר / ירום)

אני חושב שג' וה' אין צורך שיהיו שניהם סעיפים נפרדים. הייתי אומר:

עם כינון השלום תקדיש ישראל את מיטב האמציה כדי לפתור בעיה זו, וכבר עכשיו

התחילה לעיין בדבר.

השר י.גלילי: כשה הערות. אני חושב שבמקום לומר "הגביר ישראל את קצב" - יש

ללכת בדרך שרפו עליה שר החוץ. ה לומר שישראל חוזרת ומודיעה,

הבקשות מצד חושבי הגדה המערבית אל שלטונות ישראל להחיה איחוד משפחותיהם,

תיבדקנה כל אחת מחוץ הבנה והקפדה בטחונות. (זה נוסח החלטה הממשלה מה-1

בספטמבר). אלא שהנסיון מלמד, שבגלל גורמים פוליטיים חלו עיכובים מהצד

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השנ"ה. (השר א.אבנן: כלומר, לחזור על ניסוח החלטות הממשלה).

אני הייתי ממליץ - בדרך כלל אין פה מקום להרחיב ענות, אבל א"ז
 ניואנסים רצוי לשלב. הייתי ממליץ על שני דברים: א) שככל שתקויים הפסקה אש
 (עוד לא שלום), ככל שלא ישובשו ארחות החיים ולא ינסו להפוך את הפליטים עצמם
 לגורם פורעם סדר על ידי פעילות מבחוץ - נכניס גם את האקורד הזה לתוך
 המספט - חימשך פעולת השיקום, זה יקל על פעולות השיקום. ב) נקודה שניה, ולו
 גם ברמז דק, שככל השפליטים עצמם ישתפו פעולה ויגלו נכונות של ניידות
 למקומות חסוקה, כך יקל לשקמם. אני אומר לכם, רבותי, שעוד ינסו לביים לנו
 התנגדות של הזונה של פליטים.

השר *ש.ש.שפירא: אני רוצה לומר: היינון על הפליטים הוא פחות או יותר משעמם,
 מפני שזה חוזר. גם הם אומרים איתם הדברים וגם אנו אומרים

אותם הדברים. להם יש כשיו חוספת ענין - וזה ענין הפליטים החדשים. מאידך
 ג"טא, אצלנו *ש דבר חשוב מאוד. אנו קמיד ניחשנו מה *ש *ש בעולם שבו
 מצויים הפליטים. אנו בפעם הראשונה עשינו פוסט-מורטום כדי לראות את הפצע,
 וששה חדשים ראינו את הפצע. זה *ר"ך להוות חלק גדול של הטיעון שלנו.
 (השר א.אבנן: שנציגינו ידברו בתוך סמכות של עד ראייה). אפילו לעשות את
 ההבחנה הקטנה, שתב"א לתוצאות עצומות, בין מצרים ובין ירדן. זה מכניס *ר"ך
 ב*ן מצרים ובין ירדן: צאו וראו א"ך *ירדני* קבלו אותם וטפלו בהם. מה בעצם
 נתנו להם? אפשרות של ניידות ואזרחות. למעשה בגדה אין פליטים במובן הפשוט של
 הטלה הזאת. אמנם הם לא עשו מה שעשינו *ש אנחנו לעולים שלנו - החישובות,
 עבודה ולימוד - זאת לא עשו, אלא רק נתנו להם להיות בני אדם. אצלם היה
 דבר כזה, באו פליטים והם התנהגו כפי שהתנהגו ואלו הן התוצאות. (השר א.אבנן:
 ההוקעה של עזה היא מאוד סבירה). עכשיו *ש לנו אוטוריטה לדבר לא מתוך
 קריאה בעתונים אלא מתוך ידיעת הדברים.

עכשיו אני רוצה לומר: כשאנו מעלים על נס - וצריך להעלות על נס -
 הרשות שנחנו לפליטים לחזור, עצם הדבר הזה היה נסיון ריזיקלי מצדנו שאנו
 עשינו זאת. יחכן מאוד שאפשר היה לחשוב גם כלפי העמיד משהו בכיוון זה.
 אבל נחגלה שכל מי שעובר חשוד להיות אלפחה. הדבר היחידי שבקשנו לבדוק -
 ביקשנו לבדוק את הצד הבטחוני. והנה דוקא בצד הבטחוני הזה פגמו. איך אנו
 יכולים לתח למישהו מירדן להכנס, כאשר המצב הוא שמי שבא בירדן היה בחזקת
 חבלן, טרוריסט ורוצח. על כל פנים, לא יכויים לבוא אלינו בדרישה שאנו נפחח
 שוב את הדלת למישהו, כל עוד *תקיים מצב זה של סירור.

השר א.אבנן: החולשה היא שהממשלה הכריזה ביולי על שער פתוח לאלה שיצאו.

מספרם היה אז 100 אלף וחזרו רק 14 אלף. אין ספק שהערבים

ילכו ויקבלו חזרה על אותה החלטה.

השר *ש.ש.שפירא: אנו בצענו אותה, אבל המשך הכרזה מצדנו אין לצפות כל עוד

*ש חבלות וסירור.

...

...

...

...

...

פר ג. רפאל: השוני הוא בזה שמדובר על פליטים חדשים. זה משנה את הפרספקטיבה של הדיון. הדיון בפליטים החדשים משתלב בבעיה פוליטית-מדינית שנוצרה כתוצאה של הנצחון במלחמת ששת הימים. נכון ששום שוני לא מוביל מבחינת הזמן ומבחינת הלך הרוח ומבחינת ההחלטות שנתקבלו כפועאת הבטחון, לפתח תנופה בנושא זה בדצמבר 1967. אבל ישאר מטפיק מעוף כדי לגבש בנו וליצור להציע חמורים מאוד עלינו בענין הפליטים החדשים. גם בחשש הימים האלה עלינו להשתדל שכוחנו לקראת הבאות במאבק המדיני לא יחלש, שלא תתקבלנה החלטות שיחמירו את מעמדנו. אנו בנושא הזה כל השנים עשינו אקרויטיקה מדינית. עשינו בדרך כלל בהצלחה. גם בסבב הפוליטי הבינלאומי הנוכחי אין לנו כל ברירה אחרת מאשר להמשיך באקרויטיקה, אבל שחא סוחאמת למצב שנוצר לגבי הפליטים החדשים. דהיינו אם נמיר את הימרה של 6000 פליטים בפליטים חדשים, בסועמדים אחרים, נפתח דלת ללחצים. אני סבור שאנו יוצאים לעאסנו שחחום ללחצים דוקא בדלת זו, אנו מוציאים את הלחץ העצום שיחהווה. העולם לא מקבל ב-1967 את ההערכה: גם ירשת וגם פלסט. לא מקבלים את ההנחה, שכתוצאה החמורה שחלה ב-1967 העולם מסופל ב-400 אלף פליטים, כפי שמלצ'מור אומר. הוא רוצה מחר בהרצאתו להגיד: נוסף לזה 300 אלף מפונים מערי התעלה. מחינו נמרצות שיכניס זאת. מה שמצרים עושה בשטחה - מה זה עסקה של סוכנות הפליטים. אבל נניח שהבעיה היא בהיקף של 300-400 אלף פליטים חדשים. לאו"ם אין כל מצב רוח לקבל על עצמו אחריות, לא אחריות כספית ולא אחריות מדינית. גם לארצות הברית אין כל אחריות רצון לקבל אחריות זו. אם כן הלחץ יהיה להחזיר ולהחזיר כמה שרק ניתן להחזיר. לכן כדי להמנע ולהשתטט מהלחץ הזה, אנו צריכים להיות גמישים בשלב זה של חמשה הימים הבאים של הויכוח על הפליטים. אני חושב שצירוד זה שאנו רוצים לתת לנציגבנו הוא מינימלי. הוא יהיה דקוק לכשרון (הוא כשרוני מאוד בנושא זה ובכל הנושאים) כדי להשתטט ולסנוע קבלת החלטות מטעירות מאוד. בזה בודאי אין לנו ענין. לכן אני מציע לקבל חכנית מינימום זאת. כי נתברך אחרי הדיון אם נצא בסטטוס-קוו של יוריספורדנציה בנושא זה. והסטטוס-קוו הוא החלטות המפורסמות של 1948, חיינו בזה רנחיה בזה. אבל יש החלטות של טועצת הבטחון מ-1967, של עצרה או"ם, בנוגע לאפ"ם לפליטים החדשים. אין לנו כל ענין להערים על זה קבלת החלטות חדשות. הצעת השר ביגיק נראח לי. צריכים עבד אותה במתכונה ראויה. אנו לא מעונינים באוויון לאפ"ם כזה - פתרון קונסטרוקטיבי של מדינות תורמות. (א) בארצות שיושב"ם בהן, (ב) אלה שעסקו בזה.

השר א. אבן: יתרוף הצעתו של השר ביגין בזה, שמעמידה את העברים במצב של התבוננות. כולם יצטרכו להגיד "לא", וזה מקל עלינו. הדיון לא דן בגדולות אבל לא בז לקטנות. ולכן הענין של מילגות בא להדגים הזדמנויות שהערים עצמם החמיצו, שלא ראו ילדים אלה כבני אדם והפכו אותם לעבדים נרמסים. (השר פ. קול): חכניסו את המושג "קומיוניטי צנטרס". לאור הויכוח אין חילוקי דעות ונוכל לגסח משהו. אני חושב שאוכל לשלוח את הסיכום לקומי

כבר הערב. אפיץ את המיטתך בין השרים, כדי שאפשר יהיה לקבל הוספות ותיקונים עד סוף בוקר.

יש קריקטורה של דוש המציגה את נשיא ארפת כאיש כולו ערום ועריה, שמכר את עלי החאנה על מנת להשתכר בבקבוק של נפט עיראקי. יש בעיה כזאת: הוא לא רק יאש במטלה אלא ריבון וראש המדינה. אני חושב שזה יכול להזמין פחאה של השגריר. אני מתכוון לפנות לכמה עתובי ולהגיד להם, שאפילו בעיתומו של ויכוח יפה זהירות. אני רוצה לפנות לאוחז עתון, שמא ~~השגריר~~ השגריר יפנה מחר - שאוכל להגיד לו כבר פנינו.

השר י. גלילי: אני מציע שתהיה הוראה לכל העוסדים בהסברה, לא להזדקק

למושג נאציזם ביחס לדיגול. אני מציע זאת לא בעלמא.

השר ס. ביגין: אם אתה עומד להפגש עם שגריר ארפת - פה דרושה זהירות רבה. רצוי

לומר לו: מי כמוך יודע שיש אצלנו עתונות חמשה, הממשלה

לא מתערבת, אבל מתוך הרגשתנו כלפי ארפת מצאתי לצורך לפנות שדכרים חסרי-טעם כאלה לא יופיעו.

השר א. אבן: אמנם הוא נושא לקריקטורות חמורות, אבל זה עובר את הגבול.

החלטת שמונה במזכירות-הממשלה.

הישיבה נכעלה.

... ..

... ..

... ..

... ..

...